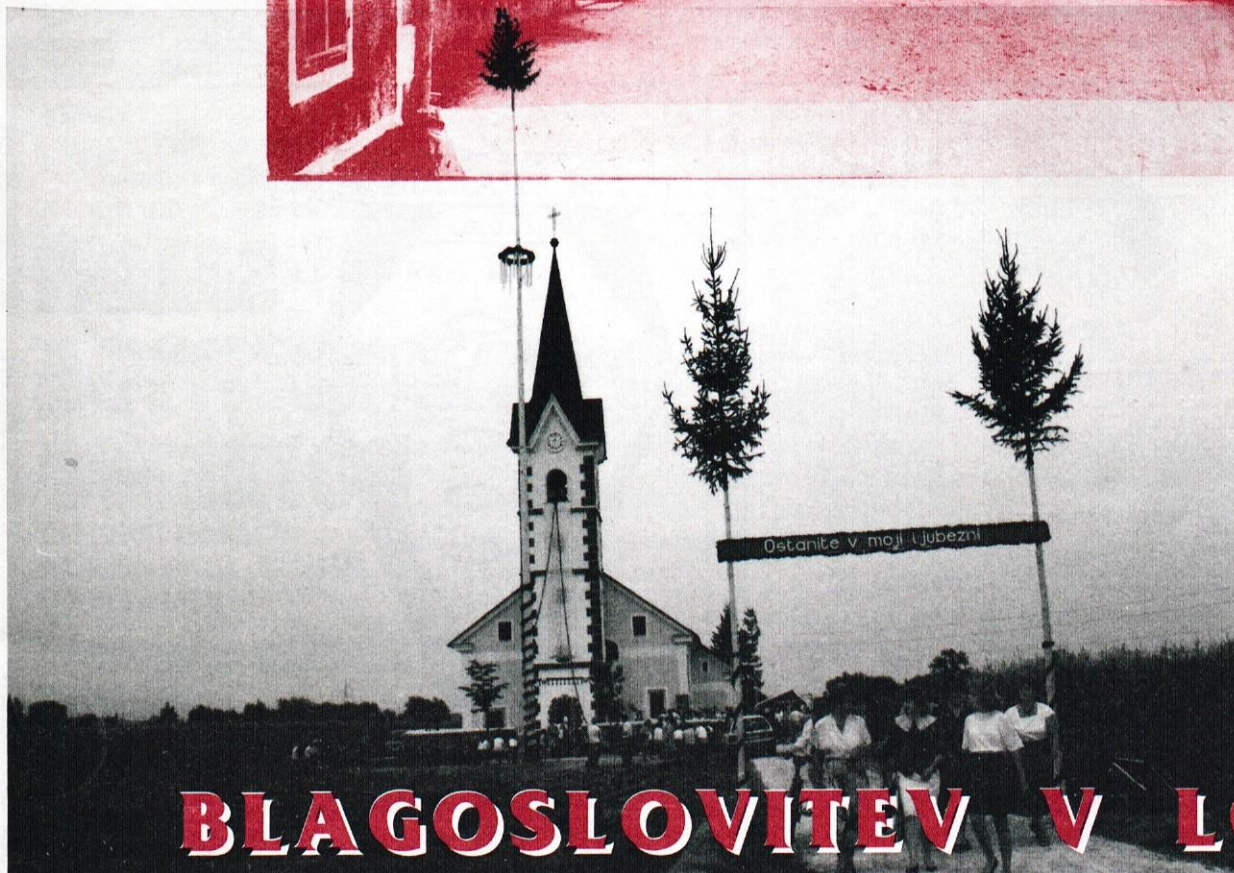

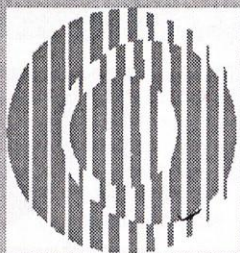
MENGŠAN

glasilo KS za Dobeno, Loko, Mengeš in Topole

številka 10 / letnik II / veliki srpan / 1994

BLAGOSLOVITEV V LOKI
NK MENGEŠ - 2. LIGA
PRAZNIK V TOPOLAH

MEGATRONIK & R

računalniški in finančni inženiring, proizvodnja in marketing d.o.o. MENGEŠ

*servis računalniške opreme
NOVELL NETWARE (omrežno računalništvo)
osebni računalniki in grafične postaje
tiskalniki EPSON in HEWLETT PACKARD
regulacije, krmilja ter povezave s PC
računalniška učilnica*

Računalniški tečaji:

WORDSTAR z osnovami DOS-a
WINDOWS 3.1 z osnovami DOS-a
WORD FOR WINDOWS 6.0
EXCEL 5.0
Uporaba modema, elektronska pošta
Ostali tečaji po dogovoru

Skupine po osem do deset tečajnikov
začetek tečajev bo predvidoma 12. septembra
20 ur, od 16. do 20. ure
cena tečaja: 21.000 SIT
20% popust za dijake in študente

Naročila in informativne prijave zbiramo na naslov: MEGATRONIK & R

Rašiška cesta 9, 61234 Mengeš
tel.: 739 - 305, Fax.: 737 - 757

restavracija

VINCENT®

dnevni menu
poslovna kosila
poslovna srečanja in banketi
večerje v intimnem ambientu
poročna kosila in večerje
nedeljska kosila
evergreen večeri s plesno glasbo

738-007

*Vljudno vabi
restavracija*

VINCENT®

*v športnem centru FIT TOP
v Mengešu*

ŠLARAFIJA

d.o.o.

SALON OBLAZINJENEGA POHIŠTVA

**V LASTNI TRGOVINI
MENGŠU, SLOVENSKA 28
VAM NUDIMO**

SEDEŽNE GARNITURE

POSTELJE

KAVČE IN

VZMETNICE

OPREMLJENE

S ŠLARAFIJO

VZMETENJEM

**NUDIMO VAM TUDI
TAPETNIŠKE USLUGE**

ODPRTO

OD 9. DO 13. IN 15. DO 19.

SOBOTA OD 9. DO 12.

TEL.: 737 - 448

UVODNIK

KAZALO

Spoštovane krajanke, spoštovani krajan!

Poletje se počasi preveša v september, v čas, ko se ponovno vrnemo v ustvarjalno obdobje.

Za prav kratko dobo smo se otesli skrbi, ko se moramo spet lotiti dela, zavzeto in strpno.

Ob morski obali, ob jezerih ali v hribih si lahek, čeprav podzvestno nosiš v sebi bistvo svojega doma in še bolj kraja, ki mu pripadaš. Blagodejno vpliva dopustniški čas na dušo, ko spočiješ misli ob dobri knjigi, prijetnih potovanjih ali ogledu vseh mogočih znamenitosti.

Ob dnevu državnosti je domžalski župan nekaterim najzaslužnejšim občanom podelil priznanja, ni pa naključje, da med njimi ni, kljub predlaganim, nobenega Mengšana. Lahko ugibate, zakaj?!

Ampak poletje kljub vsemu ni šlo neopazno mimo nas. Vestni Topolci so v svoj gasilski dom vgradili centralno ogrevanje, skrbni Ločani pa se upravičeno ponašajo s prenovljeno cerkvijo, ki deluje kot otoček sredi Mengeškega polja in mu pozvanja z blagoslovljenim zvonom dobrotnikov.

Kljub soparici poletnih mesecev smo si v Mežnariji Mengeš mogli ogledati dela kiparja Toneta Demšarja in razstavo fotografij Andreja Žigona. Na športnem področju pa je omembe vreden začetek nove sezone NK Mengeš, ki tudi zasluži, da ga bomo primerno vzpodbujali.

Tako. Znameniti nemški pisatelj je zapisal: "Čas vselej postavlja človeku naloge, toda rešuje jih zanj ne!"

To pomeni - postavljeni smo pred dejstvo: ustvarjati, samo mirovati ne!

Ko si vsaj za silo spravljen v red, spočit, prelij energijo v ustvarjalnost, kajti Živeti pomeni Delati! To je zanesljiv ključ za uspeh!

Janez Per

Spoštovani!

Poletne počitnice so za nami, Mengšan z novostmi pa pred Vami. Še vedno drži svojo obljubo, le da je tokrat poln energije in novih idej.

V mesecu juniju nismo napisali, da je bila dvojna številka, pa tudi sedaj ne, čeprav smo obakrat prekoračili običajno število strani. Veseli smo Vaših odmevov, pobud, predvsem pa pripadnosti in potrebi po obveščanju, kar sami izkazuje s pisanjem svojih člankov. Mengšan je vedno bolj bogat tudi vsebinsko, in tako je prav. Vabimo tudi druge, da prispevate svoja mnenja, opažanja, še bolj zanimivo bo.

Poletni čas nam je prinesel tudi tekmovanje na Igrah brez meja. V zadnji številki smo o tem že poročali, kako pa so se Mengšani na Malti izkazali pred kamerami, bomo lahko videli v nedeljo, 28. avgusta 1994, ob 20.30 uri na 2. programu TV Slovenija. Čeprav vemo končno uvrstitev, bomo držali pesti in navijali.

Z novim šolskim letom bodo v naše domove prišle nove skrbi. Želja po izobraževanju je rešitev našega naroda, da ne bomo neuki hodili po svetu. Tudi v Mengšu bomo poskrbeli za dodatno nabiranje znanja, Center za mlajše odrasle pa bo jeseni prinesel mir marsikateremu mlajšemu brezposelnemu, ki sedaj ne ve ne kam ne kod.

Meseči, ki so pred nami, pa bodo bogati tudi s kulturnimi prireditvami. Razstave, Mihaelov sejem, Živ žav, dramske predstave nam bodo vlile novega duha, da se bomo bolj pripravili na predvolilne in volilne mesece.

Želim Vam uspešen začetek novega delovnega obdobja!

Tatjana Sivec Strmšek

UVODNIK	3
ŽIVLJENJE KS	4-12
ŽELEZNICA	5
MIHAELOV SEJEM	6
OB DRŽAVNEM PRAZNIKU	7
LOŠKA CERKEV	8-9
ŽUPAN NA OBISKU	13-16
VAŠA POŠTA	17-18
NAŠA ŠOLA	19
IZOBRAŽEVANJE	20
KULTURNI SPOMENIKI	21-22
OBIČAJI	23
KULTURA	24
...SE VAM PREDSTAVI	25
DRUŠTVA	26-29
ŠPORT	30-31
NARAVA	32
ZDRAVJE	33
OBVESTILA	34
NAGRADE	35
GOSPODINJSKI NASVETI	36
SMEH NI GREH	37-38
RAČUNALNIŠTVO	38

MENGŠAN, mesečnik KS MENGEŠ

Naslov uredništva:

Slovenska 28, Mengeš
telefon/telefax: (061) 737 - 317
žiro račun: 50120 - 603 - 55739

Glasilo ureja uredniški odbor:

Tatjana Sivec Strmšek (glavna urednica),
Janez Per (odgovorni urednik),
Marija Cvetek, Jože Vahtar, Jože Brojan,
Ivan Sivec (člani)
Računalniški prelom: **Matjaž Martinec**
Slike na naslovnici: zgoraj iz arhiva **g. Korenčana**,
spodaj **Franc Dimec**

Izdaja: **MI AMIGO** d.o.o.

Mengšan izhaja v nakladi 2500 izvodov in ga prejema gospodinjstva **Mengša, Topol, Loke in Dobena** brezplačno na dom.

Tiskano na okolju prijaznem papirju.

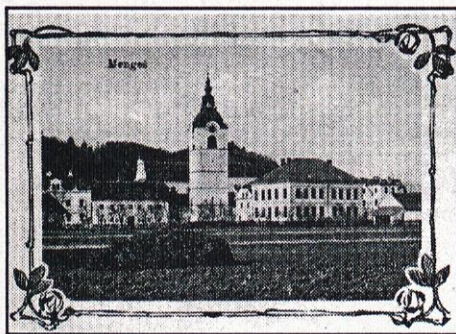
Tisk: **Skok**, Radomlje

ŽIVLJENJE KS

ZGODOVINA

Občina Mengeš

Preb. 2262, hiš 426, posest. 251, koč. 149, najem. 66. Površina 2064.69 ha: njiv in vrtov ca 929.56 trav in paš. ca 251.12 sadovnjakov ca 16.34, gozdov ca 796.94, ostalo 70.73. Srednja Pešata loči občino v dva dela: Mengeško polje in skoraj neposeljene sv. izrastke Rašice (nad trgov 433 m) s s. odtod zase stoječim Debelim vrhom (v Bukovškem hribu, 445 m). Vse tri naselbine stoje ob glavnih prometnih potih ob Pešati, ki predstavlja z malim desnim dotokom edino tek. vodo. Gospodarski temelj daje občini obdelovanje zemlje; druge gospodarske panoge so se nanj oprle, ne da bi ga premaknile. Kmetijstvo si je ustvarilo 3. gosp. proge: na v.

izredno obsežne njive, pri hišah vrtove in travnike (le 1/4 poljske površine), na z. v gričih gozd s praprotnicami. Prst nad gruščem je različno plitva in rodovitna; nevarna ji je suša. Mlajšega postanka je vodnata zemlja ob Pešati z glinastimi naplavinami, dočim v hribovitem svetu prevladuje ilovnata prst nad peščenim apnencem. Polje je prikladno za žito ter za druge hranilne in krmilne rastline. Na prodaj gre 5-10 vagonov krompirja in okrog 10.000 kg fižola, dočim morajo moko deloma uvažati. Živinoreja daje na trg največ mleka, mesa izvažajo malo, iz jelovega in mešanega gozda prodajajo gozdne sadeže, les se močno izčrpa v domači rabi. Slično velja za sadjarstvo, perutninarstvo in rejo čebel. Industrija je omejena na trg in ima z obrtjo drugi najmočnejši delež pri preživetju občanov. Največja dejavnost je razvita v lesni, stavbarski in oblačilni stroki (klobučarstvo, zlasti pa slarnikarstvo, organizirano tudi na združni podlagi, čedalje bolj zaostaja), zastopana je dobro še hranilna, gostilniška, vrtnarska in mala obrt. Domače vodne pogonske sile so šibke in jih v veliki meri izpopolnjuje elektrika. Kljub temu, da se občine dotika kamniška

žel. le na meji in je do drž. ceste na Trzinu povp. 4 km daleč, so prometne razmere dosti ugodne. Od ban. ceste vodijo cestne zveze k žel. postaji Radomlje, na Homec, Moste - Cerklje - Kranj, na Bukovico - Vodice in Rodico - Domžale. Srečna lega selišč je vzrok, da ostaja kraj miren, prahu malo, dostopen gozdnemu hladu in soncu, pripraven za zmeren tujski promet. Izletnike privablja pokrajinska prikupnost kraja, mogočne in zanimive zgradbe, bogate starinske posebnosti in lepa okolica.

(nadaljevanje prihodnjič)

Krajevni leksikon dravske banovine
iz leta 1937

Jarše

Postaja Jarše (tudi Jarše - Mengeš in Jarsche - Mannsburg) je imela sprva le tri kratke postajne tire, četrti tir je star šele tri desetletja. Pač pa iz postaje Jarše vodi v tovarno Induplati (do leta 1924 mlin) industrijski tir, ki ga je dal zgraditi že leta 1891 Peter Majdič, takratni lastnik mlina. Drugi industrijski tir povezuje postajo Jarše s Papirnico Količevo. Nekdanji lastnik tovarne papirja, lepenke in kartona Ivan Bonač je že pred drugo svetovno vojno načrtoval gradnjo lastnega industrijskega tira, ki pa je bil zgrajen šele po vojni. Odlok za gradnjo tega tira je izdalo Ministrstvo za industrijo in rudarstvo LRS dne 20. maja 1946. Komunalna obravnava na terenu je bila 28. novembra 1946, dokončan je bil 10. de-

cembra 1947, tehnično pregledan pa 22. decembra 1947. Za premik vagonov na tem tiru je bil na razpolago vlačilec Steyer - Daimier - Puch AG s približno 33 kW, last tovarne. Povečanje postajnih naprav so načrtovali že leta 1940, vendar je bilo to realizirano po kapljicah šele v zadnjih desetletjih. Tako so leta 1960 zgradili razkladalno rampo, kmetom odvzeto zemljo so plačali sedemnajst let pozneje, ko so plačali tudi zemljo, ki je bila odvzeta leta 1951 za četrti tir. Med vsemi službenimi mesti na progi Ljubljana - Kamnik je postaja Jarše utrpela največ škod med zadnjo vojno. Prva sabotažna akcija na tej železniški progi je bila blizu postaje Jarše že 27. julija 1941. Ko so decembra 1942 partizani v Preserjah ustrelili orožnika, je bil na železniški postaji v službi Janez Koželj. Ker ni obvestil orožnikov o prisotnosti partizanov, so ga kazensko premestili na Koroško. Prvič so partizani zažgali postajno poslopje na postaji Jarše v noči na 1. maj 1943; drugič je Kamniški bataljon zažgal v noči med 4. in 5. oktobrom 1943. Delo je končala Šlandrova brigada 16. novembra 1943. Ponovno so partizani obiskali postajo Jarše 10. junija 1944, ko so odnesli telefonski aparat. Po vojni so uredili prometno pisarno v majhni baraki. Z obnovo skladišča so pričeli 1. junija 1946. Kmalu zatem so obnovili še postajno poslopje, za kar ima zasluge domačin, pokojni inženir Venčeslav Funtek (načelnik gradbenega oddelka železniške direkcije) in šef postaje Stanko Vončina. Postajno poslopje je bilo v celoti obnovljeno leta 1954.

Slavnostna otvoritev novozgrajenega odcepa na Sp. Dobeno v dolžini 300 m. Trak je ob otvoritvi prerezal Majtan, eden izmed zaslužnih članov gradbenega odbora.

foto: M. Ogrinc

ŽIVLJENJE KS

ŽELEZNICA

Železnica

Leta 1991 je minilo ravno 100 let, ko je stekla železnica od Ljubljane do Kamnika in tudi odkar je Mengeš zamudil izjemno priljubljenost, da bi ga železnica povezala s svetom.

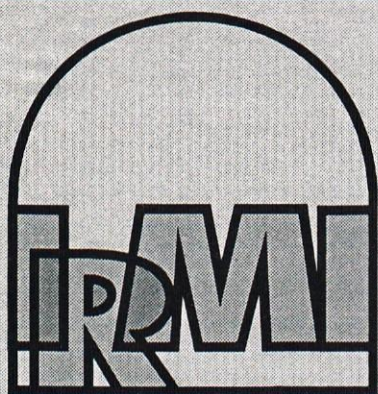
V knjigi Mengeš in Trzin skozi čas navaja pisec g. Stane Stražar, da se je občinski odbor v Mengšu skupaj z nekaterimi podjetniki prizadeval, da bi bila železnica speljana skozi Mengeš.

Tako ni povsem točno mnenje, da so se mengeški veljaki poskušali železnici izogniti, res pa je, da se niso dovolj potrudili predvsem tedaj, ko jo je bilo še moč dobiti.

Nekakšno nadomestilo za železnico se je postajala v Jaršah do konca druge svetovne vojne imenovala Jarše Mengeš.

In še šala na račun vlaka, ki je prva leta vozil zelo počasi: *Vlak dohiti trzinsko mamico, ki optana z dvema košarama hiti po cesti ob železnici v Ljubljano na trg. Strojvodja jo prijazno ogovori: "Dobro jutro! Ali se danes ne bomo nič peljali?" Trzinka pa: "Ja, veste, gospod mašinferar, danes se mi pa kar mudi!"*

Jože Vahlar

steklarstvo

**Tomaž in Irena
Mibelčič**

☎ fax **061 713 821**
☎ delavnica **061 715 717**

IRMI d.o.o., Vir, Robbova 17
61230 DOMŽALE

Pozdravni govor g. Janeza Pera!

Pozdravljeni Jaršani, Mengšani, cenjeni gostje železniškega podjetja, spoštovani g. Švajger in sploh vsi, ki ste se udeležili naše skromne slovesnosti!

Kot vsaka stvar, ki se dotika našega obstoja, ima tudi kamniška železniška proga svojo zgodovino.

Sto in nekaj let je minilo od tedaj, ko je v Novicah izšel optimističen zapis, da se bo med Ljubljano in Kamnikom železnica vendarle delala.

Mengeš je bil tedaj trg s pomembnim izročilom in razvito obrtjo. Tamkajšnji gostilničarji so imeli veliko zasluška od prevoznikov in izletnikov, zato so železnici na vse načine nasprotovali, kmetje, ki so se bali za polje, pa so jih pri tem nasprotovanju podprli.

Leta 1882 je ljubljanska Trgovska zbornica poslala večjo skupino odposlancev na Dunaj in želela na ta način rešiti vprašanje kamniške proge.

Deželni predstavniki so se pridružili interesi za zgraditev kamniške železnice: tovarnarja Alojz Prašnikar iz Mekinj in Ladstatter iz Domžal, trgovec Kezel iz Kamnika, baron ing. Oskar Lazarini in pivovarnar Mihael Stare.

Reševanje tega vprašanja je 1882 le počasi napredovalo, nato pa celo mirovalo do maja 1885, ko so bila sredstva za graditev vendarle zagotovljena, nekaj celo od državne podpore in od udeležbe kranjske dežele pri nakupu glavnic.

Največ delnic za gradnjo je pokupil Peter Majdič iz Zgornjih Jarš, ki je skupaj z Zalokarjevo domačijo prispeval tudi največ zemljišča.

Zanimiv je podatek, da je v občini Jarše potekala proga čez 82 parcel na 225 arih in 96 m² površine.

Pojavljale so se težave vseh vrst, ki so zavlačevale pričetek povezave z zagotovitvijo usreznih sredstev.

Gradbeno podjetje Lazarini je skupno z Alojzom Prašnikarjem zaprosilo za koncesijo, ki je bila izdana aprila 1889, listina pa je obenem potrjevala, da je bila za zgraditev te lokalke odločilna smodnišnica v Kamniku.

Tako je trgovsko ministrstvo izdalo proti koncu leta 1889 gradbeno dovoljenje, vendar delo ni šlo po načrtu, saj so ga oteževali tudi spori zaradi postaj, med drugim so se pogajali tudi za lokacijo postaje Jarše - Mengeš.

Župan med govorom.

foto: M. Ogrinc

Danes ji vračamo prvotno ime, ki je bilo takrat določeno.

Tako je bilo po vseh pripetljajih, težavah in zatikanjih končno zgrajena kamniška železnica z uradno otvoritvijo 28. jan. 1891. Največja dovoljena hitrost je bila 25 km na uro.

Kdo bi tedaj vedel, da se bo prav na tej progi rodilo vrsto zabavnih anekdot, ki so krožile o kamniškem "kofemalnu", kot so šaljivo imenovali vlak. Je že pač tako: če ne prideš v zgodovino zaradi pozitivnih lastnosti, lahko prideš zaradi slabih. Letečega kamničana je "odlikovala" izredna počasnost, saj je "dirkal" na kamniški progi s hitrostjo 14-18 km/h, kar je vzpodbudilo duhoviteže, ki so zapisali, da je med vožnjo cvetlice trgati strogo prepovedano, potnikom pa se med vožnjo tudi ni dovoljeno sprehajati ob progi.

Najslovitejša pa je bila anekdota o kravi, ki je prej pridrvela od črnuške postaje do Ježice kot kamniški vlak.

Take in podobne zgodbe so krožile na račun kamničana, ki je v tekmi s časom močno omagoval, saj so se že pojavljali avtobusi, ki so mu bili huda konkurenca.

To je le nekaj drobnih utrinkov iz zgodovine kamniške proge, ki se je razvijala počasi, vsekakor pa ima svoj pomen.

Ob današnji slovesnosti, ko naši postaji vračamo prvotni naziv bi, lahko rekli: Majhne stvari so tiste, ki delajo svet velik.

ŽIVLJENJE KS

MIHAELOV SEJEM

Odbor Mihaelovega sejma tudi letos organizira tradicionalni MIHAELOV SEJEM, prireditve, ki vse bolj dobiva obeležje sejemске turistične prireditve.

**Sejem bo
01. in 02.10.1994
v MENGŠU.**

* Prodajati bo možno le na stojnicah, ki jih bo postavil organizator.

* Razstavljati bo možno na za to pripravljenih posebnih prostorih.

* Tokrat bodo razstavljalci izdelovalci vseh vrst glasbil.

* Udeležba razstavljalcev in prodajalcev bo obvezna oba dneva sejma in običajnih zamudnikov organizator ne bo sprejemal.

* Izdelke oziroma artikke, ki jih ni mogoče prodajati na tipski stojnici (suha roba, sadike, lončnice, lončarski izdelki in podobno), bo možno prodajati na za to določenem posebnem prostoru.

* Vse stojnice bodo oštevilčene.

Sprejet je sejemski red, ki organizatorju omogoča neposreden nadzor nad prireditvenim prostorom.

RAZSTAVLJALI BODO:

- zasebni obrtniki oziroma samostojni podjetniki,
- podjetja kot družba z omejeno odgovornostjo ali kot delniška družba,
- kmetijski proizvajalci in pridelovalci,
- gospodinje,
- čebelarji,
- svobodni umetniki.

KUPILI BOMO LAHKO:

- izdelke iz tekstila za okras in dekorativo,
- konfekcijske izdelke, pletenine in obutev,
- izdelke, ki imajo status spominkov in okrasne izdelke,
- razna čistila in izdelke za gospodinjstvo,
- drobne galanterijske izdelke in igrače,
- šolske potrebščine,
- kovinske izdelke,
- drobne tehnične predmete,
- umetnine,
- tiskane edicije,
- suho in sveže cvetje,

- mesne in sirne izdelke in druge prehrabene artikke, ki se smejo prodajati v razsutem stanju,

- kulinarične izdelke,
- čebelarske izdelke,
- razne napitke s poreklom,
- suho robo,
- gostinske storitve.

Za prodajo na sejmu je treba predložiti ustrezne dokumente, ki izkazujejo status prodajalca oziroma razstavljalca (obratno dovoljenje, dokument o registraciji podjetja, potrdilo o statusu kmetijskega proizvajalca ali svobodnega umetnika). Obvezno je treba izpolniti prijavnico in skleniti pogodbo, ki je sestavni del prijavnice in vam jo bomo poslali po prejemu prijavnice, hkrati pa predložiti kot zavarovanje dokazilo o plačani pristojbini za najem stojnice. Zagotavljamo vam, da bodo stojnice razdeljene tako, da bo ponudba čim bolj pestra.

Ker bo za čas sejma enotno ozvočenje, prodajalci ne smejo uporabljati svojih aparatov za izvajanje glasbe.

Organizator si pridržuje pravico oddati nekaj stojnic prodajalcem oziroma razstavljalcem posebej zanimivih izdelkov kot zamudnikom. Kriterij bo vsekakor tržna oziroma promocijska zanimivost izdelkov, ki imajo status izdelkov domače in umetne obrti in spadajo pod davčno stopnjo T š -3, kar izkažejo s posebnim dokumentom.

Organizator bo v času sejma poskrbel za pester kulturno-zabavni program.

Komisija za oceno izvirnosti domače obrti in kvaliteto ponudbe odbora Mihaelovega sejma bo ocenila vse stojnice in razstavljalce za izvirnost, domiselnost in kvaliteto ponudbe na samem sejmu.

Zadnji dan sejma bodo najboljše tri stojnice prejele posebna priznanja.

Prireditve bo široko predstavljena po Sloveniji, v radijskih in časopisnih medijih.

Kot posebnost bo v soboto, 01.10.1994, organiziran živinski sejem po starih običajih.

Prijave sprejema odbor Mihaelovega sejma do 10.09.1994 na naslov

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ - ODBOR MIHAELOVEGA SEJMA, Zavrti 2, 61234 Mengeš.

Cena stojnice je 125 DEM/dan in električne priključka pa 15 DEM v toarski protivred-

nosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan plačila.

Vse informacije dobite po telefonu št. 061/737-081. Vsi, ki ste v lanskem letu sodelovali s prodajo vaših artiklov na sejmu, boste prijavnico dobili po pošti.

Nepopolnih prijav ne bomo upoštevali, zato prosimo vse, ki želite na sejmu sodelovati, da upoštevate sejemski red, ker se bomo le tako izognili težavam in zapletom.

VABI ODBOR MIHAELOVEGA SEJMA

Sirena na Dobnem

Na Dobnem so v zadnjih 30-ih letih zgradili veliko vikendov in tudi nekaj novih hiš, tako da je sedaj skupaj približno 90 hiš.

Celotno področje Dobena spada v požarnovarnostno območje Loke.

Pred desetimi leti so se gasilci in prebivalci Dobena odločili za ustanovitev trojk, za hitrejšo pomoč pri požarnih nesrečah.

Do danes nam je uspelo ustanoviti dve trojki. Za potrebe spodnjega naselja je trojka v gostilni Ručigaj, financirali pa so jo prebivalci spodnjega Dobena ter GD Loka. Drugo trojko pa so financirali OGZ Domžale, GD Loka, GD Mengeš pa je podarilo nekaj rabljenih cevi in služi za potrebe ostalega Dobena na kmečkem turizmu Blaž.

V bližnji prihodnosti bo potrebno ustanoviti še dve trojki, seveda v primeru, da se bodo pridružili še ostali prebivalci.

Za hitrejšo obveščanje prebivalcev Dobena ob elementarnih nesrečah in požarih je GD Loka ob finančni pomoči OGZ Domžale in KS Mengeš na stavbi kmečkega turizma Blaž namestilo sireno.

Pot sirene na Dobeno

Leta 1929 je sireno kupilo GD Mengeš, kjer je bila v uporabi do leta 1959, ko jo je GD Mengeš podarilo GD Loka. Premestitev sirene v Loko je opravil Jože Žargi. Leta 1986 je GD Loka kupilo močnejšo sireno. V lanskem letu se je GD Loka odločilo, da se sirena namesti na Dobnem. Pod vodstvom Jožeta Žargija je bila sirena generalno obnovljena in nameščena na Dobnem.

Za GD Loka
Franc Ručigaj

ŽIVLJENJE KS

OB DRŽAVNEM PRAZNIKU

Govor g. Andreja Urbanca

Svetla prihodnost, ki smo jo enoglasno pričakovali (spomnimo se plebiscitne odločitve, da bomo temeljili na dejstvih), je v treh letih kar prehitro potemnela.

Praznika, ki smo si ga ljudje sami izbrali, ne doživljamo posebno globoko. Zaradi hitrice so nam spomini na usodne čase izpred treh let kar nekako zbledeli. V teh modernih časih si tudi še nismo uspeli znati ustvariti načina praznovanja, ki bi bil primeren za ta praznik. Tradicija, ki ima včasih slab prizvok, bi nam pomagala ustvariti primerno vzdušje za praznovanje. Kljub temu pa se moramo zavedati, da jo ustvarjamo tudi danes.

V tako željeni demokraciji je potrebno trdno in pošteno delati. Tega se mnogi niso zavedali. Ni vse tako slabo, kot nekateri skušajo, tudi namerno, prikazovati. Spodobno (ne idealno) urediti državo ni povsem mogoče na hitro. Časa se preprosto ne da prehiteti, tega se premalo zavedamo.

Nekateri bi vse probleme rešili in uredili kar čez noč. Toda izkušnje nas uče, da ni pametno nasedati takšnim prerokom, ki prej ali slej pustijo za sabo opustošeno pogorišče idej in razočaranih ljudi, sami pa odidejo iskat nove žrtve za dokazovanje samega sebe.

Ta praznik naj nas spomni tudi na to, da je kljub vsemu edino pošteno živeti od lastnega dela in z upanjem, da nas bosta spremljala pogum in zlasti sreča (spomnimo se treh let nazaj), pa naj jo poimenujemo kakorkoli. Tako bomo lažje zrl v prihodnost, ki je pred našim narodom in državo.

Pred praznikom je bilo veselo, le krajanov malo.

foto: M. Ogrinc

Ob državnem prazniku

Slovenski praznik, 25. junij, so člani, gostje in simpatizerji Združene liste socialnih demokratov občine Domžale proslavili v letnem gledališču v mengeškem kamnolomu. V programu so nastopili Stobljanski oktet in ansambel profesorja Tomaža Habeta z ženskim tercetom.

Navzoče je pozdravil in spregovoril o namenu srečanja Mirjan Trampuž, predsednik mengeške organizacije ZLSD in tudi vodja pripravljalnega odbora prireditve. Uvodni govor je imel Franci Gervec, predsednik domžalskega območnega odbora stranke. Njegove besede so imele politični poudarek, saj je kritično ovrednotil občinske in državne vladne, parlamentarne in medstrankarske odnose.

Slavnostni govornik Sergij Pelhan, minister za kulturo, se je dotaknil zgodovinskega

Sergij Pelhan med govorom.

foto: I. Lipovšek

razvoja slovenskega naroda. Kot Primorec je prav gotovo bolj občutljiv za narodnostne pravice Slovencev in v tem smislu je izzvenela tudi njegova čestitka za praznik.

Mengeška organizacija ZLSD se je izkazala kot enkratna gostiteljica: žejnim so bile na voljo najrazličnejše pijače, lačni so dobili izvrsten golaž, slastno pecivo pa so napekle Mengšanke; pa še ples in nekaj družabnih iger je bilo. Mengšane je zares treba pohvaliti za organizacijo in jim pihni na dušo, da srečanje postane tradicionalno.

Igor Lipovšek

Srečanje članov in simpatizerjev ZLSD v Mengšu

Dan državnosti, 25. junij, smo člani in simpatizerji ZLSD občine Domžale proslavili v Letnem gledališču v Mengšu. V slavnostnem delu nam je Stobljanski oktet najprej zapel slovensko himno, nato pa je po pozdravu domačinov spregovoril Franci Gerbec, predsednik občnega odbora Domžale. V nekaj besedah je orisal občinske in državne parlamentarne in strankarske odnose, ki niso v prid državljanom, ter poudaril, da se mora ZLSD bolj zavzemati za svojo volilno bazo: delavstvo, socialno ogrožene, tiste, ki so jim lastne roke in znanje edini vir preživetja.

Slavnostni govornik je bil Sergij Pelhan, minister za kulturo. Z njemu značilno umirjenostjo je spregovoril o narodnostnih pravicah Slovencev in povezal zgodovinske dogodke izpred pol stoletja s tistimi pred tremi leti. Pa vendar je bil njegov pogled usmerjen v prihodnost. V čestitki za praznik je zaželel, da bi vsi živeli v gospodarski blaginji, da bi svoje delovanje usmerili v naprej in da bi zopet dvignili kulturo odnosov med ljudmi. Njegove besede so dopolnile pesmi Stobljanskega okteta in ansambla prof. Tomaža Habeta z dekliškim tercetom.

V družabnem delu nam je za ples in razvedrilo igral ansambel prof. Habeta, družabne igre Mladega foruma so bile dodatna popestritev. Seveda tudi partizanski golaž ni manjkal, pa tudi pecivo, ki so ga spekle Mengšanke, se je znašlo na mizah.

Kljub žarkemu soncu, ki je pripekalo tistega dne, je bilo vzdušje prijetno, na kar je vplivalo tudi zeleno okolje letnega gledališča, ki ga nam je za srečanje odstopila Krajevna skupnost Mengeš. Za to in za opremo se jim lepo zahvaljujemo.

Srečanje se je zaključilo že v mraku z mislijo na ponovitev v naslednjem letu.

Mirjan Trampuž

ŽIVLJENJE KS

LOŠKA CERKEV

Blagoslovitev prenovljene cerkve in zvona v Loki

V soboto, 6. avgusta, na praznik Jezusovega spremenjenja na gori je bila v Loki velika

in okolice je rodilo sad.

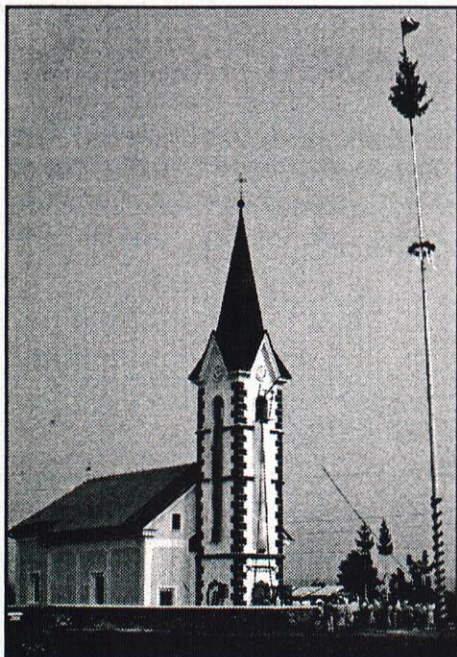
Ko smo v marcu začeli gradbena dela - zamenjavo strešne opeke, kleparska dela, odvodnjavanje, obnovo pročelja in obzidja ter zamenjave počenega zvona - in si zadali cilj blagoslovitev za žegnansko nedeljo (7. av-

Postavljanje mlaja je vedno zaupano gasilcem. Tudi tokrat se jih je zbralo veliko.

foto: F. Dimec

in prisrčna slovesnost. Ljubljanski pomožni škof Alojz Uran je blagoslovil prenovljeno podružnično cerkev sv. Primoža in Felicijana in nov zvon. Prizadevanje Ločanov in župnika Mateja Zevnika za lepši videz božjega svetišča

Obnovljena loška cerkev.

foto: P. Škrlep

gusta), morda vanje nismo bili povsem prepričani. Toda dobra volja in trud mnogih vaščanov in župljanov, ki so dan za dnem štiri mesece tako ali drugače pomagali prenavljati svetišče, sta bila poplačana. Če nam bo do zime uspelo napeljati tudi elektriko in na pomlad cerkev osvetliti še od zunaj, bo naše veselje toliko večje.

Najlepši trenutek sobotne slavnosti je bil blagoslov 270 kg težkega zvona. Ko se je oglasil iz zvonika z bronastim zvenom, je marsikatero oko orosilo obraz. Sreča je bila popolna in človeški darežljivosti dveh vaščanov gre zahvala za to čudovito pesem.

Sodelovanje toliko obsevnega pri obnovi ni bila samo priložnost za potrjevanje, temveč tudi za povezovanje med seboj. Ko je bilo treba, so nam priskočili na pomoč tudi Mengšani, Trzinci, Topolci in Dobenci. Za to smo jim Ločani iz srca hvaležni.

Jože Brojan

MENGŠAN

KLJUČAVNIČARSTVO

UMETNO KOVAŠTVO

IZDELOVANJE STROJNIH NAPRAV

EKSPRES IZDELOVANJE KLJUČEV SEDAJ TUDI V MENGŠU

SKLAD ZA NAKUP ŠOLSKIH KNJIG IN POTREBŠČIN

Na Karitas prihaja čedalje več družin s prošnjo, da jim omogočimo nakup šolskih knjig in potrebščin, saj zaradi brezposelnosti ali prenizkih dohodkov tega ne zmorejo.

Zato prosimo vse, da nam pomagata s sredstvi, ki jih lahko nakažete na **ŽR 50120-620-149-1301110-134/98** s pripisom "za nakup šolskih potrebščin" ali pa plačate osebno v prostorih župnijske Karitas Mengeš, Trdinov trg 11, 61234 Mengeš, informacije na tel.: 061/738-821 vsak petek od 16. do 18. ure.

Prosimo tudi, da rabljenih knjig in šolskih potrebščin ne mečete stran, ampak jih pri-nesete na KARITAS v Mengeš.

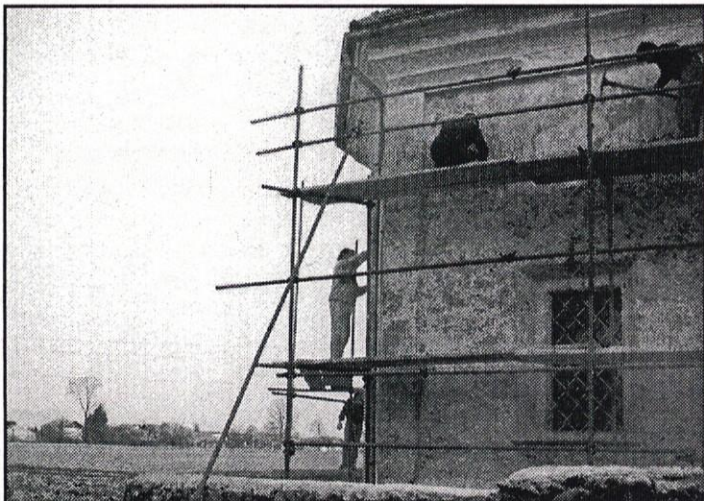
HVALA!

ŽIVLJENJE KS

OBNOVITVENA DELA PRI LOŠKI CERKVI SKOZI FOTOGRAFIJO

Ključar Janez si še zadnjič ogleduje cerkev v njeni stari "obleki". Čez kako uro bodo že stekla gradbena dela.

Odstranjevanje starega ometa je bilo eno od najtežjih opravil, toda pridne roke Ločanov so zmogle tudi to.

Dela so napredovala iz dneva v dan. Vsako popoldne pa je pogovor stekel tudi o tem, kaj bomo delali jutri.

Le pléti, pléti venček, za loško cerkvico... Skrb za krašenje cerkve in pogostitev so prevzele naše loške gospodinje.

Zadnje priprave na sobotno slovesnost; še nekaj trenutkov in 36 - metrski mlaj bo krasil loško cerkev in njeno okolico. **Tekst: Jože Brojan foto: F. Dimec**

Blagoslovitev. Dela so bila končana strokovno in v predvidenem roku. Upamo, da bo svoje prispevalo tudi spomeniško varstvo in fresko Sv. Krištofa obnovilo čimorej.

ŽIVLJENJE KS

PRAZNIK V TOPOLAH

Za gasilce in krajanje Topol je bil petek, 15.07.1994 v večernih urah praznično obarvan. Uspelo jim je namreč realizirati večletno željo po napeljavi centralnega ogrevanja v gasilskem domu, ki služi svojemu namenu že od leta 1990, vendar je bilo ob slovesnem prevzemu centralnega ogrevanja poudarjeno, da je dom s to pridobitvijo pridobil na funkcionalnosti in bo lahko služil svojemu namenu v vseh letnih časih. Slovesnosti so se poleg gasilcev iz Topol udeležili tudi ostali krajanje, med gosti pa so bili tudi predstavniki Krajevne skupnosti Mengeš, Občinske gasilske zveze Domžale in Izvršnega sveta občine Domžale.

Vse navzoče je najprej pozdravil predsednik gasilskega društva Topole Janez KONCILIJA z naslednjim nagovorom:

Vposebno čast mi je, da vas pozdravljam ob za naše društvo velikem dogodku, to je prevzem centralnega ogrevanja, kar pomeni zadnjo fazo dograditve doma, ki je bil sicer predan v uporabo že v letu 1990. Dogodek je pomemben zlasti zato, ker so pretekli le trije meseci od sprejetega plana za izgradnjo ogrevanja do njegove realizacije. Za društvo je bilo to težko finančno breme, saj gre za naložbo v vrednosti preko 1.000.000,00 tolarjev. Potrebno je bilo veliko truda, zlasti pri pridobivanju finančnih sredstev, da je bila omogočena današnja slovesnost. Pri sestavi finančne konstrukcije same je priskočila na pomoč Krajevna skupnost Mengeš z nakupom peči, pri nabavi ostalega materiala pa je sodelovala Občinska gasilska zveza in Sekretariat za obrambo pri občini Domžale. Seveda pa je društvo kljub pomoči moralo financirati več kot polovico investicije, kar je bil res izdaten zalogaj, tako da nam na današnji dan ostane še neizplačan dolg do Krajevne skupnosti Mengeš v višini 100.000,00 tolarjev, kar upamo, da nam bo z jutrišnjo prireditvijo uspelo zagotoviti.

Da pa ne bo govora samo o denarju, moram poudariti pomen nove pridobitve. Že kmalu po dograditvi doma se je namreč pokazala potreba po ogrevanju celotnega objekta, saj je del opreme kljub sodobno urejeni zgradbi zlasti v zimskem času bil izpostavljen mrazu in vlagi, kar je na opremo vsekakor delovalo škodno. Pa tudi ostali prostori v zimskem času niso bili dovolj izkopiščeni, saj so termoakumulacijske peči premalo segrele prostore, obenem pa smo dobivali visoke

račune za električno energijo. Zato ni bilo težko sprejeti sklep o izvedbi centralnega ogrevanja, ki ima širši pomen, saj so prostori gasilskega doma uporabni ves čas, koristili pa jih ne bodo samo gasilci, temveč lahko tudi ostali krajanje za razne sestanke, družabna srečanja in podobno. Najpomembnejše pa je, da bo lahko društvo v zimskem času strokovno izobraževalo svoje kadre, saj novi Zakon o gasilstvu in požarnem varstvu od nas gasilcev zahteva veliko znanja in le s stalnim strokovnim izobraževanjem bomo uspešni na terenu. Še enkrat pa moram poudariti, da dom

Rezanje traku.

foto: J. Ulčar

ni samo gasilski, ampak je odprt vsem krajanom, ker je bil objekt zgrajen tudi po njihovi zaslugi, saj je vsakdo po svojih močeh sodeloval pri izgradnji.

Kot ste verjetno opazili, se ponasamo še z keno novo pridobitvijo. Dolgo časa se je že kazala potreba po obnovi plošče na gasilskem stolpu zaradi prepuščanja vode, kar bi lahko škodovalo tudi ostalemu objektu. V letošnjem letu smo ob finančni pomoči Občinske gasilske zveze Domžale tudi stolp uspešno sanirali, tako da je v novi preobleki videti še lepši.

Ob koncu bi se rad zahvalil vsem, ki ste pomagali pri izpeljavi našega načrta, hvala KS Mengeš, OGZ Domžale in Sekretariatu za obrambo občine Domžale. Zahvala gre tudi gospodu dipl. ing. Bogdanu ŠMONU, projektantu napeljave, gospodu Mihi CERARju kot dobavitelju in gospodu URBANIJA Marku za izvedbo napeljave. Hvala tudi gospodu magistru Tomažu ŠTEBETU za njegov osebni trud pri sestavi finančne konstrukcije. Zahvala pa gre seveda še vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k realizaciji naložbe, vendar mi dovolite, da jih ne navajam imensko, ker bi lahko koga izpustil. Zato še enkrat hvala vsem in vsakemu posamezniku, ki so pripomogli k

današnji slovesnosti.

Po pozdravnem govoru so slovesnost pozdravili tudi gostje in sicer za Občinsko gasilsko zvezo njen predsednik gospod Marjan SLATNAR, za KS Mengeš član sveta gospod Franc RUČIGAJ, za IS občine Domžale pa predsednik gospod mag. Tomaž ŠTEBE, dipl. ing. Iz besed gostov je bilo čutiti priznanje gasilcem in krajanom Topol za njihovo dosedanje delo z željami, da bi s takšnim delom nadaljevali. V nadaljevanju so bila najzaslužnejšim članom gasilskega društva podeljena gasilska priznanja, ki sta jih v imenu Gasilske zveze Domžale in Republiške gasilske zveze Slovenije podelila gospod Marjan SLATNAR in gospod Milan TOMŠE.

Občinska priznanja za uspešno delo v gasilski službi so prejeli:

Peter JEMEC, Alojz ISTENIČ in Franci HRIBAR, republiška odlikovanja pa Janez ČERNIVEC, Franc ZABRET st., Miran LAH, Franc BERGANT, Martin ALEŠ, Zdravko ŠPRUK, Franc ZABRET in Janez KONCILIJA. Plaketo veterana pa je za dolgoletno delo v gasilstvu prejel Andrej KONCILIJA st.

Po svečani podelitvi priznanj je predsednik OGZ Domžale Marjan SLATNAR podelil društvu za prizadevno delo gasilsko plaketo, s spominskimi darili pa se je predsednik društva zahvalil gostom. Sledil je svečan prevzem centralnega ogrevanja. V spremstvu gostov je gospodar društva Franc BERGANT prižgal peč in s tem je bila pomembna pridobitev za društvo prevzeta.

Po slovesnosti je bil organiziran družabni večer za vse krajanje, kjer so se v prijetni družbi pogovorili o opravljenem delu in o načrtih v prihodnje.

J.K.

SHARP

AUDIO
VIDEO

SERVIS

MENGEŠ

Hribarjeva 38

73 84 09

ŽIVLJENJE KS

NOVICE

Najemne pogodbe za grobove na menceškem pokopališču

Krajevna skupnost Mengeš je s 6. januarjem 1994 prevzela v upravljanje pokopališče v Mengšu.

Najprej je bilo potrebno pričeti z urejanjem katastra grobov, to pomeni tudi za vsak grob poiskati najemnika, izdelati natančen popis umrlih v grobu, izmeriti dimenzije groba in drugo.

Vsem znanim najemnikom grobov, katerih naslove smo dobili iz dokumentacije Obrtnika, smo izstavili najemne pogodbe in jih v priloženem dopisu zaprosili za nekatere podatke, ter da nam pogodbo v čim krajšem času vrnejo. Vsi, ki za leto 1994 niso imeli poravnane najemnine, pa so prejeli položnice.

Ob tej priložnosti prosimo vse, ki najemne pogodbe še niste vrnili, da to storite in prosimo, da tudi poravnate dolg izpisan na položnici.

Dokler pogodbe ne vrnete, obstaja možnost, da niste najemnik groba in dela ne moremo zaključiti.

Lepo prosimo, da nam najemne pogodbe vrnite, če pa niste oziroma ne želite biti najemnik, prosimo, to sporočite in tudi navedite osebo, ki bi to dolžnost prevzela.

Pri tem delu se srečujemo tudi s težavo, da grobovi so, nekateri tudi vzdrževani, nimamo pa znanega najemnika groba. Če ste tudi vi med temi in od nas niste prejeli najemne pogodbe, javite se nam osebno ali po telefonu v tajništvo KS Mengeš v ponedeljek, sredo in petek od 8. do 12. ure, v sredo tudi od 14. do 17. ure, telefon 737-081.

Zahvaljujemo se za razumevanje in vašo pomoč.

KS Mengeš

Odbor za pokopališki red in pogrebno dejavnost

Krajani Loke pri Mengšu - obvestilo

Vse krajanke ob novozgrajenih sekundarnih kanalih kanalizacije obveščamo, da priključek na kanalizacijo še ni možen, saj niso odpravljene še vse napake in kanalizacija ni predana upravljalcu.

Takoj ko bodo vse nepravilnosti odpravljene, vas bomo obvestili o možnosti priključka. Ob izvajanju posameznih hišnih priključkov morajo biti prisotni delavci Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale in jih o tem obvestite na tel. št. 721-443, samo izvedbo priključka vam morajo izvajati za to pooblaščen in usposobljeni izvajalci. Ta dela izvaja tudi KSP Domžale.

KS Mengeš

Pričetek rekonstrukcije ceste v Lavričevi ulici v Mengšu

Gradbeni odbor v sestavi Lavrič Marjanca, Novak Ivan, Plevel Janez, Sršen Miha in Krajevna skupnost Mengeš smo po večletnih prizadevanjih pristopili k rekonstrukciji ceste v Lavričevi ulici. Na podlagi ponudb smo izbrali najugodnejšega izvajalca SCT n.g. Ljubljana, ki je z deli že pričel. Krajanke Lavričeve ulice in vsi, ki gravitirajo na to cesto, bodo z lastnimi sredstvi zgradili spodnji ustroj cestišča, odvodnjavanje in asfaltno prevleko. Vsi, kjer je bilo potrebno, so brezplačno odstopili potrebni del zemljišča.

Uspeli smo se še dogovoriti z Elektro Lj. Okolica, da bodo skupaj s krajanke in izvajalcem pred gradnjo odstranili vse drogeve električne napeljave ter izvedli električne priključke po zemlji.

Krajevna skupnost je prispevala sredstva za projekte in strokovno tehnični nadzor pri izvajanju del.

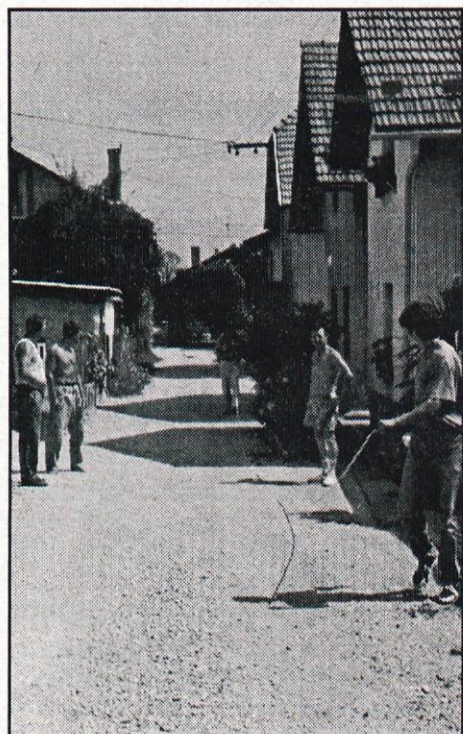
Vrednost celotnih del je preko 2,8 milijona SIT.

KS Mengeš

KNJIGARNA[®]
ČUK

SLOVENSKA 28, MENGEŠ

**vam nudi vse za šolo
šolski program
pisarniški material
široka ponudba šolskih
potrebščin
priročniki, slovarji
enciklopedije
plačilo na obroke
ugodno fotokopiranje
del. čas: 08. - 20. ure
sobota: 08. - 13. ure
tel.: 737-857**

Najprej je treba vse premeriti.

foto: M. Ogrinc

filc tovarna filca
mengeš

ŽIVLJENJE KS

NOVICE

Kje vprašati?

Prišel si v Mengeš. Nekaj iščeš, nekaj te zanima, pa ne veš ne kod ne kam.

NE TRUDI SE PREVEČ!

Če si v Mengšu v torek, sredo, četrtek ali petek med 7. in 12. uro ali med 14. in 19. uro ali v soboto med 7. in 12. uro, vprašaj prvega, ki ga srečaš kje je brivnica pri Bergantu (je v centru Mengša). Kje je to, ve vsak. Vse, kar leze in gre in hodi po Mengšu, kajti brivnica pri Bergantu je za Mengeš nekaj takega, kot je za Prago Flek ali za Dunaj Prater in Sacher.

Najdi torej brivnico! Tu vprašaj in tu boš dobil najbolj zanesljiv odgovor. In po najkrajši poti boš prišel do cilja. Kajti? Kajti tu je vedno polno Mengšanov in okoličanov, ki vedo vse! In mojster Bergant in stranke ne zaračunavajo takih uslug.

Brivnica pri Bergantu ni nikoli prazna in res zbrani ti bodo najbolj zanesljivi vir informacij, ki jih potrebuješ.

In poleg vsega na tej brivnici nikoli ne visi listek:

SEM NA MALICI ali PRIDEM TAKOJ ali SEM NA TERENU ali celo ZARADI BOLNIŠKE ZAPRTO.

Vsi "zavedni Mengšani" - torej tisti, ki poznajo Mengeš, hodijo sem!

Tu se že 10, 20, 30 let brije in striže in lepša Mengeš. Tu se torej oglasi, če kaj iščeš in če hočeš poleg vsega spoznati prave Mengšane.

Tu se oglasi tudi, ko bi rad dobro frizuro, ko si slabe volje, in če želiš izvedeti, kako in kaj v Mengšu je, kako je bilo in kako in kaj še bo!

Tu se oglasi, če želiš spoznati prave Mengšane in izvedeti, kaj pomeni biti MENGEŠKI BAC!

Če pa si v Mengeš prišel kakšen drug dan, ko je brivnica pri Bergantu zaprta (ponedeljek, nedelja, sobota popoldne), potem vprašaj prvega, ki ga srečaš, vidiš! Če ta ne bo vedel, bo sam vprašal drugega. V Mengšu ne velja: ne vem, ne morem, nočem in ne znam. Kot Japonci smo! Te besede smo v glavnem črtali iz svojega besednjaka.

P.S. Nisem dobila soglasja mojstra Berganta za to. Upam, da ne bo hud,... po vsem tem. Ampak sam je "kriv, kajti dober glas seže v deveto vas"!

TU DOBIŠ

KAR Č'Š!

TU JE

MENGŠ!

Res!

V Mengšu lahko "tankaš" bencin ali kaj drugega, ješ, menjaš denar, naročiš pohištvo, trakove, tiskaš, naročiš potovanje, gašenje, kupiš rože, inštrumente, zdravila, sveče, peči, rolete, slamnike, greš v cerkev, se učiš vožnje z avtom, tu se ostrizeš, fotografiraš, inštrukcije, kupiš obleko, daš otroka v vrtec, kupiš ribe, grafične storitve, kotle, šipe, mašine, zaboj piva, kozmetiko, torto, klavir, cokle, popraviš ali kupiš avto, igraš tenis, naročiš obleko, odvetnika, popraviš čevlje, zamenjaš gume,...

Pa še pa še!

Kajti:

TU JE MENGŠ,

TU DOBIŠ, KAR Č'Š!

Za Ločane velja:

Učan, Učan so fejest junak,
so vrgl' starga fuksa uznak!

Za Mengšane pa:

Mengšan, Mengšan smo pa tak,
da jih ni na svet enak!

Ana Stazi

A V T O Š O L A

RETOS

M E N G E Š

tečaj 7.9.94 ob 16⁰⁰

tel. 739 - 621

Topole zastopale KS Mengeš

Na pobudo župana g. Janeza Pera se je ekipa Mengša prvič udeležila 3. mednarodne kmečke olimpijade, ki je bila 14. 08. 1994 v Preserjah pri Lukovici.

Mengeš je zastopala ekipa iz Topol, ki je štela tri člane. Tekmovalo se je v petih disciplinah:

- skladanje plohov z latenjem
- žaganje metrskega tramička na tri enake

Žaganje je zanimivo tudi kot igra

dele brez merjenja

- razstavljanje in sestavljanje starega kmečkega voza do najmanjšega dela
- skladanje 1 m klafre v križ
- spravlanje sena v kopico in razstavljanje kopice

Sodelovalo je 18 ekip med, njimi tudi iz Italije in Avstrije. Tekmovanje je potekalo v dobrem vzdušju. Ekipa so bile dobro pripravljene, zato se je bilo treba potruditi in doseči čim boljši čas. Osvojili smo četrto mesto. K temu so nam propomogli navijači, ki so prišli z nami. Po podeljenih priznanjih in nagradah smo si udeleženci tekmovanja obljubili, da se prihodnje leto zopet pomerimo v the veččinah. Upam, da iz KS Mengeš ne samo ena ekipa, pač pa naj bo to izziv še za druge. S tem se ohranjajo stari običaji in navade, ki se v današnjih časih vse manj uporabljajo. Za ekipo KS Mengeš so tekmovali Aleš Martin, Franc Zabret in Franc Bergant kot vodja ekipe.

Franc Bergant

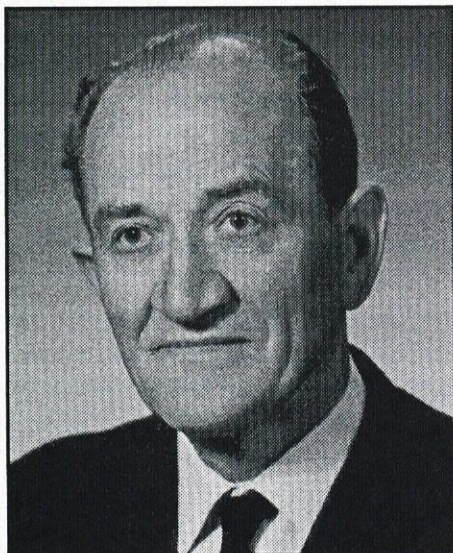
MENGŠAN

ŽUPAN NA OBISKU

JANEZ ODAR - OSEMDESETLETNIK

Pri osemdesetih se Janez Odar drži, kot se za pravo bohinjko grčo spodobi. Pravkar se je vrnil z Bohinjskih gora, a brez Triglava. Načrtoval je, da bo za svojo osemdesetletnico letos petintrideseti obiskal Triglav, a je moral popustiti zaradi hudega neurja, ki je še mlade odgnalo v dolino. "Če bom te volje in tega zdravja, bom še poskusil," pravi Janez. "Počasi se daleč pride, zato zdaj najraje hodim sam. Kadar pridem, pridem." Letos je res prišel samo do Planike, vendarle pa je pozdravil svoja priljubljena Jezéra, kakor Bohinjci pravimo Sedmerim triglavskim jezerom.

Janez Odar je takorekoč mengeški Bohinjec, s pokojno ženo Malko sta si v Mengšu zgradila lepo in prostorno hišo. Mimogrede povedano, Mengšani njegov priimek narobe naglašajo. Namesto Ódar rečejo Odár in namesto Ódarjev ata pravijo Odárjev ali celo Odrov ata. Pa on se ne jezi zaradi tega, saj je vedno križ s priimki in njihovo izgovorjavo. Grdo pa bi bilo, če bi pozabili na njegov jubilej, še posebno jaz, saj je moj rojak in še več: mamin sošolec in celo samo en dan starejši od nje. Rodil se je namreč 26. avgusta 1914 v Stari Fužini v Bohinju, pri Breclju, kakor se po domače reče njegovi rojstni hiši. V družini je bilo pet otrok, razen njega so že vsi pokojni. Čeprav so živeli skromno, se Odarjev ata z veliko ljubeznijo spominja svojih otroških let. Zelo so držali skupaj, niso bili vsak zase, kot so ljudje danes. Vedno so govorili: "Mi smo to naredili, ne pa jaz sem to naredil..." Če so imeli kaj novega, je bilo to za veliko noč. Z bratom sta si tudi sama popravljala čevlje, saj je bilo orodje pri hiši, kajti oče je tudi drugim ljudem popravljal čevlje, predniki pa so bili sploh čevljarji. Odarjev Janez si je sam naredil smuči, pa lesene drsalke, takoimenovane krivčke, na katere so pribili kovinske "šince". Z njimi so se drsali po zaledenem jezeru in Mostnici. Pravih počitnic otroci niso poznali, a nekaj zimskega veselja je le bilo. Tudi s samotajnimi sanmi so se sankali na vsakem bregu. Te je njegov oče sam naredil, saj je bil sila spretnih in pridnih rok. Tudi mama je bila taka, zato ni čudno, da so otroci tako radi prijeli za vsako delo, ne da bi jih kdo posebej silil k temu. Spominja se, kako je nekoč kot trinajstleten deček sam od sebe šel na planino Vogar po seno s samotajnimi sanmi. Toliko si je naložil sena na sani, da je bilo še za odraslega možakarja preveč, zato so se mu sani obrnile na pole-deneli poti in zgrmele po strmini navzdol ter

Janez Odar

se končno le ustavile v gostem grmovju. Odšel je domov po pomoč, oče in starejši brat sta morala "šrek" sekati goščavo, da sta prišla do samotajnika in ga končno le z velikim naporom spravila ven. A bil je k sreči tako dobro povezan z vrvmi, da se seno ni raztreslo. Oče ga ni prav nič kregal za ta "podvig", saj je bil vesel, da ima fant toliko volje za delo. In res, kot otroci nikoli niso mirovali, že zelo majhni so nabirali veje za koze, pobirali drva, ki jih je naplavila voda, poleti so nabirali jagode in jih prodajali turistom, da so imeli zase kakšen dinar itd. Pri sosedu je bila žaga, tam so pri enajstih ali dvanajstih letih že skladali "kašte", da so kupci lahko zmerili les; delali so tudi "baške", to se pravi, da so z ostrimi sekirami sekali lesne odpadke in jih zvezovali v butare. Krave so pasli za jezerom in tudi na paši ni mirovala ustvarjalna žilica. Delali so miniaturne kope, kjer so pridobivali pravo oglje. Vsega tega jih je naučil Hlipov Martin, ki je bil invalid in vseznalec, posebno lepo je znal plesti košare. V tistem času je bilo za jezerom še vsepolno strelskih jarkov in kavern iz prve svetovne vojne. Večkrat so dobili v grmovju kakšno granato, starejši otroci so jo z velikim veseljem vrgli na ogenj, da jo je razneslo. To so bile nevarne pastirske igre; nekoč je ubilo neko deklico iz Stare Fužine. Takrat njega k sreči ni bilo zraven, ker je bil še premajhen, da bi pasel krave.

Cele tedne so kosili po planinskih košenicah, na jezerski strani so kosili daleč v strmino. Danes pa najdeš kmete, ki ne znajo kositi, kaj da bi šele znali sklepati koso. Odarjev ata dvomi, da je to napredek. Tudi

"goljcvat" so hodili, po gozdovih so sekali les; to je bilo težaško delo. Odarjev Janez se je izučil za mizarja, a nekaj časa si je služil kruh kot pismonoša. Tako ga je zatekla vojna, 1941. se je tudi poročil, v najhujšem času, kot sam pripominja. Žena je bila poslovodkinja združne trgovine v Stari Fužini. Ljudem ob vznožju gora in gozdov še posebej ni bilo prizanešeno med vojno. V Bohinju so množično odhajali v partizane tudi starejši možakarji, mnogo jih je padlo tudi v nemški vojski. Njegovega brata so mobilizirali, do pred nedavnim je veljal za pogrešanega na ruski fronti. Sedaj pa so zvedeli, da je umrl na vlaku za grižo, ko so se s Poljske peljali v rusko ujetništvo. Janezu so kot poštnemu uslužbencu ponudili, da se lahko z vso družino umakne v Avstrijo, kajti rodili sta se mu že hčerka Malka in Marija. Ni mu bilo lahko, a Janeza je bilo sram, da bi kaj takega storil. "Izpolnil sem svojo dolžnost," pravi, "in odšel v partizane, kamor je odšlo že toliko drugih. Pa Bohinjci smo bolj narodno zavedni, ker živimo bolj pri kraju in ker imamo radi gore."

Janez je partizanom že prej med pošto prenašal literaturo, in če je ni mogel oddati, jo je skril pod stopniščem, ki se je zapiralo z vratci. Hči Malka je bila še čisto majhna, a je vseeno opazila to njegovo početje. Nekoč je vse zvelkala na plano in žena Malka je hitro požgala.

Ganljivo je brati njegov partizanski dnevnik, ki ga je pisal medtem, ko so si drugi obirali uši, kot v šali pripominja. Ni čudno, da je njegov sin Janez tako večše suče novinarsko pero. Janez je odšel v partizane na "zaljubljeno" sredo, to je po bohinjko zaobljubljena sredo, ki je za Bohinjce velik praznik. Fantje so pred odhodom zapeli še dve narodni, Savi za slovo. Žena mu je kasneje pripovedovala, da je hčerka Marija dan po njegovem odhodu prvič spregovorila in ga poklicala: "Ata."

Ko se je vrnil s partizanov, je ni bilo več, tri leta stara je umrla. Odarjev ata je moral v partizanih prestatati mnogo hudega in samo božja volja je, da se je živ vrnil domov. Nekoč so v Trnovskem gozdu ves teden stradali, dva dneva je poskušal celo kaditi, kar ni počel ne prej ne kasneje v življenju. Ko je prišel do štabnega šotora, je zagledal v grmovju vse polno raztresene hrane. "Te barabe," pravi, "so

(nadaljevanje na naslednji strani)

ŽUPAN NA OBISKU

JANEZ ODAR - OSEMDESETLETNIK

(nadaljevanje s prejšnje strani)

imele preveč kuhane hrane, pa so jo zmetale v grmovje."

Takrat ga je prvič popadla sveta jeza. Pravi, da ne bi bil niti eno uro v partizanih, če bi bil vedel, da bodo po vojni pobili toliko nedolžnih ljudi in da nam bo udbomafija toliko let krojila usodo. Odarjev ata rad bere in se živo zanima za to našo žalostno politiko.

Pogovarjava se tudi, kako je tak zaveden Bohinjec prišel v Mengeš, pa pravi, da je žena prišla s hčerkama sem, tačas ko je bil on v partizanih. Že ta njena pot je bila huda Kalvarija, ko se je z majhnima otrokoma prebijala do Mengša, in to z vlakom, peš in z lojtrskim vozom. Zatekla se je k svojim sorodnikom, kjer je bilo varneje kot v Bohinju. Žena Malka je zrasla pri Cehu, ker je bila pri dveh letih že brez staršev. Bila je preveč pridna, imela je dva poklica: bila je šivilja in trgovka. In čudovito je znala izdelovati narodne noše. Njeno največje veselje pa je bilo, da se je v narodno nošo napravila za razne prireditve. Tudi on je šel rad z njo, saj je še v Bohinju imel narodno nošo.

Že v Bohinju sta začela pripravljati material za gradnjo hiše, a sta se po vojni odločila, da ostaneta v Mengšu. Nekaj časa sta stanovala okrog, potem pa sta trdo poprijela za delo, da sta si ustvarila svoj dom. Žena je mnogo noči prečela ob narodnih nošah, on pa je odšel celo v Nemčijo na delo, da sta hišo zgradila do konca. Žena se je preveč gnala, celo vikend je zgradila na Dolenjskem. Več let se je borila z boleznijo in pred tremi leti je umrla. Hčerka Malka, ki je mamo več let požrtvovalno negovala, dobro skrbi tudi zanj. Ničesar mu ne manjka, rad dela na svojem vrtu, zelo ga veseli tudi sadjarstvo. Že letos je "sprešal" sto litrov sadjevca in vsako leto pridelal tudi nekaj vina. Prijatelje in znance rad obdara s sadjem, ki ga pridelal. Pravi, da to ni njegovo, da mu to Bog pokloni in da je on samo upravnik. Priden kot mravlja še vedno rad mizari v svoji delavnici. Pred nedavnim je v kuhinjskem jedilnem kotu napravil nov opaz in tudi drugim rad naredi kako uslugo.

Z Odarjevim atom sva se pogovarjala tudi o kulturnih prireditvah. V Mengšu je sodeloval v njih le s svojo narodno nošo, v Bohinju pa je bil pri "muzki", kot sam pravi, igral je na srednjo trompeto, tudi pel je v pevskem zboru, ki ga je vodil znameniti bohinjski pevec,

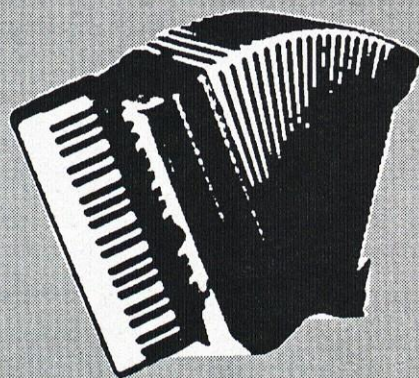
igralec, pesnik in režiser Franc Urbanc iz Stare Fužine. Odarjev ata je včasih tudi igral pri Prosvetnem društvu v Srednji vasi. Lepo je bilo včasih v Bohinju, sedaj pa je že preveč turistov, pri sv. Janezu je že sploh norišnica. Na tisoče kopalcev se gnete okrog Bohinjskega jezera. Pred nedavnim se je odpravil po starih pastirskih poteh za jezerom, a tudi tam je že toliko ljudi, toliko kolesarjev, da se jim komaj izogneš. Čeprav ima Janez svojo rojstno dolino neskončno rad, si je sredi avtomobilov turističnega Babilona zaželel: "Samo proč, samo ven!"

In to se dogaja v središču Triglavskega narodnega parka! Janez se tudi huduje nad svojimi rojaki, ki si niso izborili svoje občine, saj meni, da bi bil Bohinj lahko celo svoja republika, ne samo občina. Seveda malo za šalo, malo zares, saj Bohinjci veljamo za dobre humoriste.

Ko mu na koncu zaželim vse najboljše in veselo praznovanje za njegovih osem križev, pravi, da sebe ni navajen praznovati, vedno je najraje praznoval druge. Obe Malki, ženo in hčer, so že bolj na veliko praznovali, zase pa že od doma ni navajen, saj včasih skoraj niso vedeli, kdaj imajo rojstni dan. Praznovali so bolj godove in še to le nekatere: Martina, ki je farni patron, in Jožefa, takrat je bil semenj, in še kakšen Marijin god... Njegov patron je sv. Janez. Obglavljeni, v cerkvi sv. Janeza je upodobljen na freski in še lesena glava sv. Janeza je tam. Ne smemo pa pozabiti povedati, da je Odarjev ata tudi zelo "trmast" telovadec, prav vsako jutro telovadi najmanj pol ure. Pred desetletji je začel telovaditi iz zdravstvenih razlogov in od takrat ga nikoli več ne boli hrbet. Ljudem, ki so "komot", pa se to zdi neumno, pravijo, da se lahko razgibaš z delom. A taki ponavadi ne delajo veliko, lepo "zamaščeni" radi zahajajo v bifeje. Tudi njegove ljubezni do gora ne razumejo, a on jih pomiluje, ker so so prikrajšani za mnogo lepega in dobrega.

Naj mu ob koncu najinega obujanja spominov v imenu Mengšanov in Bohincev zaželim, da bi bil še dolgo tako pokončen "na duhu in na telesu", da bomo še dolgo lahko občudovali njegov prožni korak na priljubljenih planinskih poteh in po mengeških ulicah.

Marija Cvetek

OBVESTILO

GLASBENA ŠOLA KAMNIK

Kajuhova pot 11

razpisuje informativni vpis učencev
za oddelek

DIATONIČNE HARMONIKE

Interesenti naj se
v mesecu septembru
oglasijo na

Glasbeni šoli Kamnik.

Telefonske informacije dobite po
tel. 815 - 187

Vabljeni!

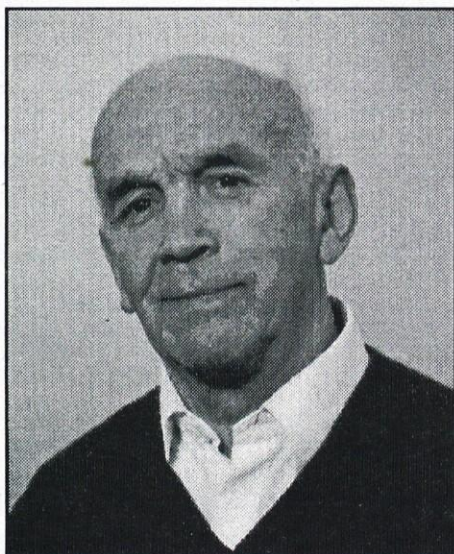
ŽUPAN NA OBISKU

JOŽE MEJAČ - LAUFAR

Rodil se je 27. avgusta 1914 v Nevljah pri Kamniku. Pri hiši se je rodilo trinajst otrok, kot dvanajsti se je rodil Jože. Življenje tako številčne družine seveda ni bilo lahko. Leta 1919 se je družina preselila v Trzin, kjer je bil oče za organista in je g. Mejač preživel svoje otroške dni. Po treh letih osnovne šole pa so se preselili v očetovo hišo v Mengeš. Po končanem šolanju ga je v uk vzel pečarski mojster Anton Gregorc. Za pečarja se je šel učiti na posredovanje svojega očeta in mojstra, ki je bil takrat brez vajenca. Leta 1931 se je izučil in to delo opravljal do upokojitve, vendar pri različnih mojstrih. Ker je bila brezposelnost velika, ga je mojster odslovil in zaposlil človeka, ki je imel številno družino. Po nekaj mesecih je dobil zaposlitev pri mojstru Battelinu, kjer je pridno delal in tudi dobro zaslužil. Vojaški rok je odslužil v Banja Luki 1937-38 in po odsluženem vojaškem roku še delal pri istem mojstru do 27. julija leta 1941, ko je stopil v partizane. Za ta korak se je odločil kljub temu, da je dobro zaslužil in je imel razmeroma dobro urejeno življenje.

Organizirano se je vključil v boj proti okupatorju z delom na terenu, saj je velikokrat nesel "glavo na krožniku", ko je trosil letake, pisal parole, odstranjeval antifašistične parole in zbiral orožje. Pomagal je pri zbiranju somišljenikov in sodeloval na vseh področjih priprav na oboroženo vstajo. Organizirano jih je vodil Tone Blejc, ki jim je priskrbel orožje, municijo in propagandni material, ter bil veza s predpostavljanimi. Ilegalno so delovali na področju Mengša. Aktivno je sodeloval tudi v prvi diverzantski akciji v noči na 28. julij, s katero so porušili telefonske drogo ve in most. Po akciji so bili izdani in napadeni iz zasede pri mostu v Radomljah. Nekateri so zbežali proti Gobavici, drugi pa so se skrivali po senikih. G. Mejač se je skrival po senikih šestnajst dni in hudo obolel. S pomočjo veze se je prebil v Ljubljano na takratno italijansko območje, kjer se je skrival pri prijateljih toliko časa, da je bil sposoben za pot v Novo mesto, kjer naj bi bilo varneje za njega. Tam se je s pomočjo somišljenikov pozdravil v novomeški bolnišnici Kandiji, kjer ga je zdravil pater Avguštin.

Jeseni leta 1941 se je zaposlil v Keramiki v Novem mestu. Takoj po prihodu se je povezal s tovariši in aktivno začel sodelovati v NOB. Obveščal je tovariše o takratni situaciji doma in v svetu. Bil je pobudnik in organizator

Jože Mejač - Laufar

prenekaterih akcij in pobudnik mnogim za odhod in partizane. Na Dolenjskem je tako kot drugod zbiral orožje in municijo za NOV, ter bil povezan z delom na terenu. 6. novembra 1942 so ga med delom v Keramiki v Bršljinu pri Novem mestu aretirali karabinerji in ga odpeljali v zapor. Odpeljan je bil v Reko, po zaslišanju in mučenju pa v Begunje na Gorenjskem, ker je pripadal Gorenjskemu območju. Tam je preživel ene najtemnejših dni v svojem življenju.

Iz Begunj je bil kot delovna sila prisilno poslan v Kamnik, kasneje pa v Celovec v tovarno peči Huss, ker je tam manjkalo delovne sile, saj je bila večina delavcev vpoklicanih v nemško vojsko. Zaradi terenskega dela se je lahko ilegalno vključil v delo proti okupatorju in s pomočjo svojega dekleta, ki je kasneje postala njegova žena, dobro deloval na vseh področjih dela proti okupatorju. Bil je pod stalnim pritiskom delodajalca in gestapa, da naj proizvede za partizani in svoje informacije posreduje Nemcem. Kljub temu da mu je večkrat življenje viselo na nitki, ni nikdar nobenega izdal ali kakorkoli škodoval svojim prijateljem. Razširjal je propagandni material, pomagal zbirati hrano in zdravila, ter tako kot prej zbiral orožje in municijo. Zbežal je od delodajalca in se navkljub bolezni na lastno željo mobiliziral v Koroški odred.

Ker je bil zaradi pogostih napadov bolezni Kovira za Odred, je bil prisiljen zapustiti Odred in se predati Nemcem, ki so ga zaradi slabega zdravstvenega stanja poslali v bolnišnico Celovec. Tu se je pozdravil in bil

kasneje kot ujetnik dodeljen v neki grad v bližini Celovca kot vzdrževalec. Tu je tudi dočkal konec vojne.

G. Mejač je ostal po kapitulaciji Nemčije v Borovljah, kjer je sodeloval pri propagandnem delu za priključitev Koroške k takratni Jugoslaviji. V domovino se je vrnil decembra 1945. Nastanil se je pri sestri v Kranju in delal pri nekem pečarskem mojstru. Kasneje je na Jesenicah dobil stanovanje in prijavil pečarsko obrt. Pridružila se mu je žena iz Avstrije. Nekaj let sta srečno živela in skupaj vodila pečarsko obrt. Vendar je življenje sestavljeno tudi iz težkih trenutkov. Zaradi nesreče je pristal v bolnišnici sam, kasneje pa je zaradi bolezni v Celovcu umrla tudi žena. Po ženini smrti je nekaj časa preživel pri ženinih sorodnikih, dokler mu ni potekla delovna viza in se je vrnil v domovino. Vrnil se je v Mengeš, kjer je zopet vodil pečarsko obrt in se po nekaj letih zopet poročil. Ko je umrla ženina oče, je prevzel kmetijo v Topolah, kjer še sedaj živi. Odpovedal se je pečarskemu poklicu in svoje življenje posvetil kmetiji in tudi svojemu konjičku godbi, ki se ji je priključil kmalu po poroki z drugo ženo.

Pravi, da se sedaj vse premalo ceni tiste, ki so se borili proti okupatorju in da je vse preveč politične nestrpnosti. Upa, da se bomo otresli vseh predsodkov v zvezi s preteklostjo in začeli živeti sedanjost. Vsem, ki dobro v srčih mislijo, želi, da bi s skupnimi močmi ustvarili svet, ki bi bil za vse poln blagostanja in razumevanja med ljudmi.

Benjamin Žnidaršič

AVTOŠOLA

RETOS

MENGŠ

tečaj 7.9.94 ob 16⁰⁰

tel. 739 - 621

ŽUPAN NA OBISKU

LOJZKINIŠ ŠESTINDEVETDESET LET

Slokanova Lojzka z mengeškega hriba, ki ji bližnji sorodniki kratko pravimo mama s hriba, preživlja jesen življenja v mengeškem Domu počitka. Čeprav njeno rojstno leto sega v prejšnje stoletje, v leto 1898, sta njena življenjska volja in optimizem za zgled marsikomu drugemu, tudi mladim.

Mama Lojzka je letošnjega 15. junija praznovala šestindevetdeseti rojstni dan. Je najstarejša Mengšanka, zato je prav, da se vsaj zelo na kratko dotaknemo njene življenjske poti. Ob takih trenutkih vedno kritično pobrskamo po vsem, kar je ta človek počel v življenju, predvsem pa kako. Za mamico Lojzko moramo z roko na srcu iskreno reči, da njena dobrota, iskrenost in zaupanje niso nikoli poznali meja. Lahko pa bi še tako kritično ocenjevali njeno delo in življenje, vendar ne moremo najti prav nič slabega. Nikoli ni gledala na lastno korist, na svoje udobje in vse tisto, za čimer hlepi današnji, razvajeni človek. Pisec tega sestavka mora iskreno priznati, da je prav mati Lojzka svetel vzor pokončne, poštene in predane slovenske matere.

Lojzka se je rodila v vasi Osredek, ki spada v faro Cerknica na Notranjskem. V družini je bilo sedem otrok. Že osemletna je morala od hiše in si zaslužiti svoj kruh kot pesterna, kmalu za tem pa kot pomočnica v kuhinji. Osemnajstletni je umrla mama in morala se je vrniti domov in prevzeti vsa gospodinjstva dela. Naneslo je, da so se preselili na Štajersko in tam je Lojzka srečala svojega življenjskega sopotnika Ivana, ki je bil prav tako zlat človek.

leta nemške okupacije so bila težka. Vedno sta bila na strani pravice in nekega dne pred koncem druge svetovne vojne sta stala pred puškinimi cevmi in le za las je manjkalo, da se nista z otroki vred zgrudila pod okupatorjevimi streli. Hiša je zgorela do tal, bilo je še sredi zime in ničesar drugega jim ni ostalo kot volja. Pod streho jih je vzel dobri sosed.

Po osvoboditvi je Lojzka z družino prišla na Gorenjsko. Rekli so, da bo tukaj boljši zaslužek, dovolj dela in boljše življenje. Z možem Ivanom sta imela tri otroke. Vsi skupaj so bili še s Štajerske vajeni življenja v hribih in vsem je bilo všeč, ko so jim na mengeškem hribu ponudili hišico. Vendar kaj za to, ko je bilo v tej hiši zelo malo prostora, vse v njej staro in zelo skromno. Z možem sta bila v najlepših letih in volja po delu je kar kipela iz nji-

ju. Mož Ivan je hodil na delo, na polje in v gozd, po težkem delavniku pa je prav tako, kot v Emoni, s podvojeno močjo zgrabil za delo doma. Lojzka mu je pomagala, kot mu je najbolj mogla. Uredila sta hišico in njeno okolico, njivico ter vrt.

Ko je imela Lojzka sedemdeset let in potem osemdeset, je bila za vzor pri delu marsikateri petdesetletnici. Nikoli ni pri delu ali pa na poti v trgovino hodila počasi, noben zimski dan ni bil zanjo premrzel in nobeno avgustovsko sonce prevroče. Delo, ki si ga je zadala, je vedno do zadnje potankosti natančno

Alojzija Slokan

opravila. Če je bilo potrebno, je ves dan okopavala krompir in prav tako po ves dan plela. Ob hudi vročini si je dala ruto naprej na čelo in delala, delala. Za njenimi rokami je bilo vse urejeno, okolica hiše, hiša in ljudje. Ob nenadnem obisku ni prav nič tarnala, koliko dela ima, temveč je vsakokrat prišla h gostu in mu namenila veliko časa. Z zlato dlanjo je postregla z vsem, kar je imela dobrega pri roki in nikoli je ni skrbelo, če bo prav tega zanjo zmanjkalo. Vedno se je znala pošaliti, tudi na svoj račun in se tako nihče z njo ni mogel skregati. Skratka, delati z njo je bilo veselje, saj je imela prav za vsako priložnost, pa naj je bila dobra ali slaba, vedro besedo in veder obraz.

Leta pa so tekla naprej. Že tega stoletja bo kmalu štirindevetdeset let, Lojzki življenje pa ima še dve leti zraven. Danes je Lojzka še vedno zelo vesela vsakega obiska, prav posebno pa domačih. Tako kot zna le ona, se

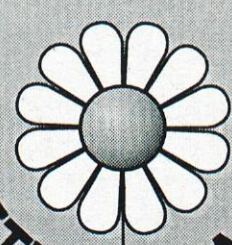
ji zasvetijo njene, prav nič utrujene oči in njena roka je še vedno tako topla, kot je topla roka prave ljubeče matere. Ob obisku se vedno rada spomni svojih staršev, svoje mame, ki je morala v najlepših letih umreti zaradi koz, na svojega očeta, na moža Ivana, na brate in sestre in seveda na svoje otroke. Le vnukov je že toliko, da včasih ne ve, komu bi jih pripisala. V sebi pa ve, da so prav tako njeni, saj so njenega rodu.

Lojzka je bila vedno zvesta vsemu, kar je ljubila ali drugače povedano, drugače živeti sploh ni znala. Kdor si je pridobil njeno naklonjenost, mu jo je tisočkrat vrnila. Živeti z njo je bilo pravzaprav nekaj zelo lepega, ker ni poznala laži, svojega počitka in bojzani pred ničemer. Za vse težave je našla izhod. Za vse to pa se je bila sama pripravljena najbolj žrtvovati. Predno je rodila hčerko, je cel dan pešala. Vsak večer, predno je šla spat, je molila. Priporočila se je Bogu in Mariji in prosila dobroto za svoje otroke, za njihove otroke, za vse svoje ljudi. Drugo jutro je zopet navsezgodaj vstala in z veseljem poprijela za delo. Zato da bodo njeni otroci veseli, da bo vesel njen mož in vsi, ki bodo prišli v njeno hišo.

Težko je najti besede, ki bi jih radi položili v srce drage mamice. Ne moremo se zahvaliti za vso njeno dobroto, ne za njen pogled, ki ni nikoli ničesar skrival. Ni besed za njeno ljubezen. Ostane samo skromna beseda hvala, hvala od nas, ki nismo taki.

Mama Lojzka, želimo, da bi nas s tako radostjo in iskrenostjo še velikokrat sprejeli. Vedno bomo ostali vaši dolžniki.

Ciril Sivec

**CVETLIČARNA
MARJETA**

Trdinov trg 2, Mengeš
tel.: 738 - 630
(ob nedeljah in praznikih 841 - 560)

odprto od 8. do 12. ure
od 15. do 19. ure
sobota od 8. do 17. ure

VAŠA POŠTA

Lepo pozdravljeni g. Janez Per!

Žal vam moram sporočiti, da Delo kljub večkratnim intervencijam ne bo objavilo mojega prispevka o Mengšu, zaradi česar sem se oglasil pri vas. Sam ne vem, kje je pravi razlog. Urednik pravi, da je prispevek sicer dobro napisan, ima pa težave s prostorom.

Prispevek bom zato poslal v objavo reviji Svobodna misel, kjer ga bodo, upam, objavili.

Ko bo objavljen, vam bom poslal revijo, v kateri bo prispevek zagledal beli dan.

Ob priložnosti bom obiskal vašo žensko harmonikarsko skupino, o kateri smo se pogovarjali, in o njej objavil večji zapis v reviji Naša žena.

Prav tako sem se pisno obrnil na Staneta Stražarja, ki je med drugim napisal tudi kroniko o Mengšu in Trzinu. Zaprošil sem ga za intervju za revijo Svobodna misel.

Še enkrat se vam zahvaljujem za zbornik o Mengšu in vse drugo, s čimer ste me ob obisku obdarili.

Pri vašem delu vam želim veliko uspeha in lepo se imejte!

Tone Štefanec

ROČNA AVTOPRALNICA BOLTA

ŠOLSKA 2, MENGEŠ

**V Mengšu na novo odprta
avtopralnica vam ponuja naslednje
storitve:**

**ročno pranje vozil
notranje čiščenje
poliranje
pranje motorja
lakiranje
kemično (globinsko čiščenje)**

**Delovni čas
od 8. do 17. ure
sobota od 8. do 15. ure
nedelja od 8. do 12. ure
ponedeljek zaprto
tel. 737 - 378**

Za obisk se priporočamo!

Lahka - čista voda, to je zdravje vsake družine

V junijski številki ste lahko prebrali sestavek pod naslovom "Dober tek ob juhi iz krvavškega bisera". Zakaj dober tek?

Dokler ne veš bistvenih sestavin te vode, ki jo uživaš podzavestno, saj druge izbire tudi nimaš, je to čisto nekaj drugega. Vsak naj se zamisli, da ima v hrani, ki se pripravlja na področju krvavškega vodovoda, primešane še fekalije (gnojnice). Kako dolgo bo lahko še užival takšno hrano!?

7. junija letos pa je narava prispevala še svoj delež in vodo ste spet prekuhali pred uporabo. Da pa je ta voda še bolj "gnusna", pa prispeva še prekuhava. Ko se voda ohladi, na vrhu plava nekakšna smetana, spodaj pa usedlina. Če vse to malo razmisliš, se ti, pošteno povedano, obrne pred vodo in tudi hrano, ki je pripravljena s to vodo.

Distributerji vode so v glavnem poskrbeli tako, da nam vode nikoli ne primanjkuje. Mengeš je z baj pasom povezan še z nižinskimi črpališči. Da pa se ne bomo napak razumeli, lahko rečem, da podtalnico prav vsi neodgovorno zastrupljamo. En liter odlite kakršne koli tekočine na tla (bencina, kemikalij) onesnaži oz. zastrupi 20 000 litrov vode v podtalnici. Zamislimo si lahko, koliko je divjih odlagališč z vsemi mogočimi odpadki. Tudi Lek je nevarna ekološka bomba, ki stoji na morju podtalnice. Da bo jasno vsem: pod mengeškim poljem je morje podtalnice. ki se hitro zastruplja. Severno od Korenove ceste na Duplici je deponija odpadkov - gora smeti kamniške občine, ki svoje sokove dan za dnem spušča v to podtalnico, tudi mengeška javna in nedolžna luknja, pa še bi lahko našteval.

V prejšnjem sestavku sem že omenil, da iz naših pip priteka samo še tehnična voda in nikakor ne kristalno čista voda.

Tudi kmetijstvo, ki je na našem področju vse bolj intenzivno, postaja nam in našim potomcem vse večja nevarnost. Industrijska proizvodnja mesa in mleka na večjih kmetijah - farmah ima pod seboj zelo nevarno ekološko bombo - gnojevko, v kateri se razvijajo NITRATI. To ni gnoj, pač pa se z njo poliva po površini zemlje (njiv in travnikov), dež pa to gnojevko izpira v podtalnico. Nitrati so zelo nevaren strup za naš organizem, kajti v krvi

razjedajo rdeča krvna telesca. Če pa v krvi ni rdečih krvnih teles, je naše telo neoporno pred napadom raznih bolezni. Pomni! S hitrim razvojem človek sam sebi še hitreje zastruplja svojo okolico.

Ker ima razviti zahod iste probleme z onesnaževanjem pitne vode, so si izdelali kvalitetne in popolnoma varne filtrirne naprave. Ena takšnih filtrirnih naprav je TIPO 3, ki proizvaja lahko vodo, obogateno s kisikom.

Ni pomembno, kakšna je vaša vstopna voda, saj bo s pomočjo naprave TIPO 3 vaša voda bistra in čista, brez trdih delcev (peska), lebdečih delcev, bakterij ali drugih strupenih snovi, brez neprijetnega vonja in okusa. Ta naprava ima inverzno osmozo, ki po tehnološki plati ne zaostaja za napravami za pridobivanje pitne vode iz morja, saj uporablja isto tehnologijo. Tipo 3 proizvaja čisto, lahko in predvsem varno vodo, obogateno s kisikom. Zadržuje 99% snovi, ki onesnažujejo vodo; je izredna varnostna prepreka za zaščito zdravlja celotne družine. Količina proizvedene vode popolnoma zadostuje za dnevne potrebe družine. Vsi uporabljeni materiali so atoksični in popolnoma ustrezajo uporabi v prehranbene namene. Vsi deli naprave se nahajajo v ohišju iz nerjavečega jekla, prijetne, elegantne in kompaktne oblike. Zaradi majhnih dimenzij lahko napravo montiramo v normalni kuhinjski omarici.; sestavljajo jo 5-mikronski predfilter, predfilter z aktivnim ogljem, membrana za verzne osmoze, 18-litrski rezervoar, post filter z aktivnim ogljem in varnostni sterilizator na ultra violetne žarke.

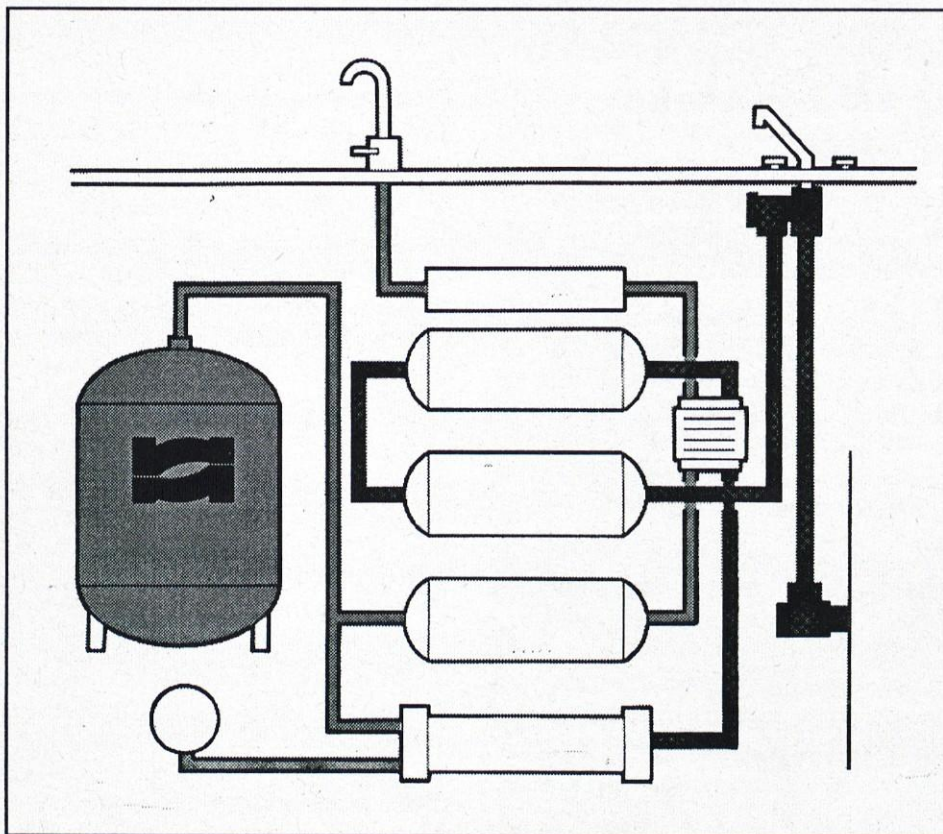
Ta naprava za razvezno osmozo je v skladu z Dekretom Ministrstva za Zdravstvo (Italija) št. 443 z dne 21.12.1990 o napravah za tretma gospodinjske in pitne vode.

Druga naprava za filtriranje tehnične oz. onesnažene vode pa je CARICO (kariko) Nutri Tech - petnajst stopenjski filtrirni sistem, ki zadrži v vodi kalcij, magnezij, mineralne in rudninske snovi.

Filtrirni vložek je v ohišju cevaste oblike iz nerjavečih kovin. Montira se lahko takoj ob vodovodni pipi, povezan s posebnim priključkom ali pa se postavi filtrirna naprava v omarico pod pomivalno korito. Poveže se s posebno pipico, ki se montira ob že obstoječi mešalni bateriji na pomivalnem koritu. Nutri Tech (nutri tek) filtrirni sistem je tudi prenosni filtrirni sistem, zato ga lahko vzamemo s seboj

(nadaljevanje na naslednji strani)

VAŠA POŠTA

(nadaljevanje s prejšnje strani)

na dopust, kjer ga je možno montirati na vodovodno pipo. Preko filtra se lahko spusti samo hladna voda, do 40° C.

Petnajststopenjski filtrirni sistem ima na zgornjem delu filtra submikronsko keramiko s propustnostjo 0,04 mikrona. Vodi odvzame bakterije, vse trde delce in azbest, ki ga voda pridobi od salonitnih cevovodov. Voda nato prodre v notranjost filtrirnega vložka, v katerem so naravne smole, aktivno oglje in razni kamenčki, ki na sebe vežejo klor, klorove spojine, nitrato, pesticide, herbicide, vinoklorid, fosfate, arzen in bencol. V vodi pa ostanejo soli mineralov in rudninske snovi s kalcijem in magnezijem. Filtrirni vložki so različnih kapacitet in prefiltrirajo od 6000 do 10000 l vode, potem pa je potrebno vložek zamenjati.

Voda, ki nam jo dostavlja distributer po vodovodnih ceveh, vsebuje veliko trdih delcev - peska, ki nam uničuje tesnila ter kroglične in keramične pipe. Za to pa obstajajo kvalitetni filtri s stopnjo filtracije od 85 mikronov dalje in sicer na ročno, polavtomatsko in avtomatsko čiščenje samega filtra. Filter se običajno montira takoj za vodnim števcem, zato odpade čiščenje vseh mrežic na pipah.

Znaraščanjem standarda pa narašča tudi želja po družinskih odprtih ali zaprtih bazenih. Voda, ki dlje časa miruje oz. stoji v neki določeni posodi ali bazenu, mora krožno potovati. V ta namen se montira filter z večjo kapaciteto, dodaja pa se še snov za preprečevanje nastajanja alg v vodi. Filter je sestavljen iz aktivnega oglja in peska z različnimi debelinami. Deluje lahko tudi avtomatično protismerno čiščenje samega filtra.

Prihodnjič: "Mehka voda - dvojni prihranek in darilo gospodinjji."

Lojze Peterlin

NAŠI PESNIKI...

PREPLAH V GOZDU

Skozi temni gozdič
cesta se vije,
med borovci in hrasti
na jaso zavije.
Na jasi sredi gozda
ceste je konec,
tam na straži je zajec
in pritisni na zvonec.
Halo, halo,
prebivalci gozda,
poslušajte dobro me vsi,
prosim vas, brž na jaso,
zelo se mudi.
Lovec prihaja
s puško na rami,
pride hitro,
da se pogovorimo,
kam zbežimo
in kdaj se zopet
na jasi dobimo.

Jože Brojan

ZAPELJIVKA MAJA

Še ko spala si v košari,
že bila si nagajiva,
zelo ljubka,
strašno zapeljiva.
Si bolj redko se jokala,
vedno rada se igrala.
Ko prišel je čas za spanje,
vedno si imela lepe sanje.
Si v spanju se smejala,
kot bi se z nekom igrala.
Ko si leto prvo dopolnila,
svoj korak si prvi naredila,
že klicala si ata, mama,
več hotela nisi biti sama.
Leta hitro so minila,
tudi tebe spremenila,
smeh, lepota sta ostala
kot takrat v košari,
ko bila si čisto mala.

Jože Brojan

NAŠA ŠOLA

ŠPORTNI TABOR

VSAK OTROK JE TEM LEPSI DRAGULJ, ČIM BOLJ SE POTRUDIMO, DA TO POSTANE

(Rok Petrovič, 1992)

Pod tem motom smo se lotili priprav za izvedbo ŠPORTNEGA TABORA za učenke in učence 2. in 3. razreda Osnovne šole Mengeš, ki so bili zaradi boljših motoričnih sposobnosti izbrani v skupino dodatnega pouka športne vzgoje.

Vsi so se med šolskim letom redno udeleževali dodatne vadbe in zaslužili so si, da dostojno, veselja in zabave polno zaključijo šolsko leto.

V ta namen smo staršem teh otrok ponudili izvedbo 3-dnevnega športnega tabora na Centru za šolske in obšolske dejavnosti - Kozjak

Tabora se je udeležilo 28 otrok, spremljala pa sta dva učitelja športne vzgoje.

Program smo poskušali urediti kar najbolj zanimiv, popestrili in "ohladili" pa smo ga s fotofotanjem v bazenčku.

Vse tri dni so se odvijala športna tekmovanja MINI OLIMPIADE in ni odveč omeniti dobitnike pokalov in medalj.

2. razred - deklice

1. Maja Zorman
2. Anja Srebačič
3. - 4. Iva Kovačič
3. - 4. Nives Hribar

2. razred - dečki

1. Tilen Seliškar
2. Marko Naglič
3. Darko Topič

3. razred - deklice

1. Mirela Ikić
2. Barbara Prijatelj
3. Maja Dolinšek

4. razred - dečki

1. Peter Frol
2. Peter Sitar
3. Tine Bregar

V MINI OLIMPIADI smo združili atletske discipline, orientacijo in lokostrelstvo, vse pa smo izvajali v bližini Centra Kozjak (nekdanja karavla), v objemu gozdov in travnikov, torej v stiku z naravo. Manjkati pa seveda ni smel tudi planinski pohod na Žavcerjev vrh.

V času priprav na tabor smo bili nekoliko v skrbeh zaradi morebitnega domotožja otrok, ki pa se ni pojavilo in skupaj z otroki in njihovi-

mi starši smo ob povratku ugotavljali, da je naš tabor vse prehitro minil. Slišati je bilo že tudi pobude, da v prihodnjem šolskem letu organiziramo tudi daljši športni tabor (7 dni).

Po obrazih nasmejanih in zadovoljnih otrok smo lahko videli, da jim je taka oblika dela všeč in da se je bodo zagotovo še želeli udeležiti, nam pa je bila to zahvala za vložen trud.

*učitelja športne vzgoje
Osnovne šole Mengeš,*

Milica Tomšič in Janez Zajc

Udeleženci športnega tabora.

Uspešen športni tabor na Kozjaku

Mlada osebnost se oblikuje na različne načine. Prav gotovo med te lahko uvrščamo tudi športni način življenja. Pri tem ne mislimo samo na življenje v telovadnicah in na športnih igriščih, pač pa predvsem na povezanost športnega načina življenja z naravnim okoljem. Prav tako obliko sta izbrala za svoje varovance športna pedagoga iz mengeške osnovne šole.

Že od vsega začetka sta organizatorja verjela, da ne bo to le poskus, temveč uspela oblika, v kateri bodo jedro predstavljale športne vsebine in druženje v prijetnem okolju Kozjaka.

Izbrani so bili tisti učenci, ki so že med letom kazali višjo raven motoričnih sposobnosti. Organizatorja sta domnevala, da dodatna motivacija sploh ne bo potrebna, saj je pripravljen program že sam po sebi vabil.

Programska zasnova je temeljila na različnih športnih storitvah in zanimivih oblikah udejstvovanja, ki so učence zanesljivo vodile skozi celotno bivanje.

Lokostrelstvo prav gotovo ni vsakdanja športna dejavnost, izkazalo pa se je, da je bila za učenke in učence zelo zanimiva. Ob zgledni demonstraciji in uspelem vodenju so tudi zaradi naravnega okolja otroci uspešno zadevali v tarče.

Učenci so se prav dobro znašli tudi na tujih gozdnih poteh in travnatih poljanah polnih gorskega cvetja, ko so reševali posamezne naloge v okviru orientacijskega tekmovanja. V tem okviru je bil uspešno izveden tudi "lov na lisico", ki je nekatere še posebej zabaval.

Pedagogom je vedno v veselje, kadar lahko sledijo spontanemu izrazu veselja in radosti ob posameznih tekmovalnih dosežkih. To se je na Kozjaku kar velikokrat dogajalo.

Tekmovanja v posameznih športnih zvrsteh so bila organizacijsko in vsebinsko povezana v "malo olimpiado". V to so bile vključene tudi atletske discipline, s pomočjo katerih sta organizatorja preverjala nekatere motorične in funkcionalne sposobnosti učenec in učencev.

Poleg tega pa je bil zanimiv in poučen planinski pohod na Žavcerjev vrh. Otroci so ob poti doživljali neposreden stik z naravo, hkrati pa so se s pomočjo pedagogov seznanjali z živalskim in rastlinskimi svetom tega okolja.

Poleg aktivne udeležbe v športnih vsebinah, pa so otroci zavzeto sodelovali v zabavno družabnem programu, ki pa je od njih zahteval tudi vključevanje nekaj možganskih vijug.

Taka oblika kampa se je izkazala kot zelo privlačna in zanimiva oblika športnega in kulturnega življenja v naravi, saj so številni obrazi udeležencev to potrjevali.

Lepo je bilo videti učenca, ki je z osvojenim pokalom v roki ponosno šel skozi Mengeš.

Ob koncu tridnevnega kampa bi lahko zapisali sklepno ugotovitev, da bi bilo to obliko prav gotovo smiselno uvesti v šolski program in jo za nekaj dni podaljšati.

Dr. Herman Berčič

IZOBRAŽEVANJE

Poletni tabori

Poletni tabor je v podjetju MI AMIGO sinonim za učenje tujega jezika v naravi. Otroci od 5. leta starosti pa do konca srednje šole se na podlagi prijav odločijo, kje bi radi preživeli deset dni ob športnih aktivnostih in družabnih igrah, seveda pa prevladuje učenje tujega jezika.

Takoj na začetku počitnic smo se odpeljali k slovenski obali. Penzion Šica v Fiesi nam je nudil zavetje tudi v času enega samega deževnega popoldneva. Mali Angleži in Nemci so bili razporejeni v skupine glede na znanje določenega jezika. Za uvrstitev v skupino seveda ne uporabljamo klasičnih testov, pač pa za to obstajajo bistveno boljše metode. Vsakodnevno, po mnenju udeležencev, nena- porno učenje enega ali drugega jezika smo popestrili z drugimi sprostitevni dejavnostmi: Pokaži, kaj znaš, Karaoke, tenis, Igre brez meja, odbojka, plavanje, ples, ...

Mladi plesalci poletnega tabora MI AMIGO so bili deležni še posebne pozornosti: Duo banana, ki bo v naši organizaciji zaigral tudi v Mengšu, je samo našim otrokom in učitelje posvetil skladbe po naši izbiri in na našo željo. Pari, ki so se poročili pred nekaj dnevi, so zaplesali, da so drugi gostje lahko samo gledali. Vse skupaj je bilo še toliko bolj zanimivo, saj je imel mladi duet ta večer prvi nastop v tej sezoni.

Udeleženci morskega poletnega tabora so pripravili ličen časopis in si napisali lepe misli v spomin na prijetno druženje.

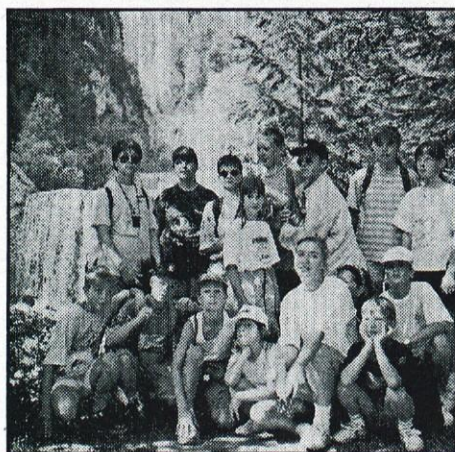
Drugi poletni tabor je bil v Porentovem domu v Kranjski Gori na Gorenjskem. Ponznavalci trdijo, da je tu bolj zanimivo, saj greš

Morje je še vedno slano.

foto: M. Strmšek

na morje že s starši. Tukaj so se vsi otroci učili angleški jezik, imeli pa so različno predz-

Livade so res rajske.

foto: Š. Zalokar

nanje, zato je bila zahtevnostna stopnja različna.

Že drugi večer so na sprehodu po mestu vsi vedeli, od kje prihajamo. Pa da ne boste

mislili, da smo tako razgrajali. Spela tudi med potjo ni dala miru in je kar naprej nekaj spraševala po angleško ali pa jo je vsaj zanimalo, kako se kaj reče v tem svetovnem jeziku. Seveda so bili odgovori večinoma pravilni, kar so udeleženci dokazali tudi zadnje popoldne na nastopu za starše in sorodnike.

Čeprav smo bivali med hribi, so se otroci kar nekajkrat namočili v sicer ne slani vodi, prijetno je pa bilo. Izvir Save, Tamar, planiška velikanka, Rajske livade vse to so videli in doživeli. Brez veselega vzdušja pa tudi tukaj ni šlo.

V času, ko se Mengšan pripravlja, pa sta dve skupini že odpotovali po svetu. O tem bomo poročali v septembrski številki.

Lepo je biti mlad, če to mladost uživaš s polno žlico veselja po znanju in prijateljstvu.

Tatjana Sivec Strmšek

Siti nismo bili...

foto: M. Strmšek

...žejni pa!

foto: M. Strmšek

KULTURNI SPOMENIKI V MENGŠU

RAZISKOVALNA NALOGA OŠ MENGEŠ

KULTURNI DOM - novejša, vendar pomembna stavba v našem kraju

ZADRUŽNI DOM POSTANE KULTURNI DOM

Leta 1948 so se Mengšani odločili, da bodo začeli graditi zadrugi dom. Denarja je bilo dovolj, delovne sile pa je primanjkovalo, zato je gradnja le počasi napredovala. Medtem se je Mengeš širil, kulturno življenje se je vedno bolj razvijalo, stari Kulturni dom in Sokolski dom nista več ustrezala potrebam kulturnega življenja v kraju. Na pobudo nekaterih kulturnikov so gradnjo zadrugnega doma preusmerili v gradnjo Kulturnega doma, zato se ni čuditi obliki stavbe.

Kulturni dom leži v centru mesta in le zamu-
ljanju pri gradnji se lahko zahvalimo, da ni-
mamo sredi Mengeša "štal", temveč Kulturni
dom, ki je najlepši v domžalski občini.

Vodstvo izgradnje je prevzelo Delavsko kul-
turno društvo Svoboda Mengeš (DKD
Svoboda). To je bilo verjetno leta 1955, ker
sva od tega leta dalje zasledili v arhivu DKD
Svoboda račune, ki so jih plačevali različnim
izvajalcem del.

Svoboda je tudi imenovala gradbeni odbor,
v katerem so bili: Slavko Pišek, Slavko
Sicherl, Franc Šink, Tone Blejc, Ivan Vidali,
Aleksander Fikar in Kazimir Mermolja.

Prebivalci Topol, Loke in seveda Mengeša so
sedaj pošteno zgrabili za orodje in večino
del opravili prostovoljno. Marsikdo je prispe-
val tudi gradbeni material. Krajanji so dobili
posebne izkaznice, kamor so zapisovali število
opravljenih ur. Edino plačilo je bila malica in
pijača, ki so jo dobili v Gostinskem podjetju
Mengeš, katerega je vodil Lojze Podboršek.
Gradbena dela so izvajali tudi osnovnošolci,
dijaki vajeniške šole in Gradbeno podjetje
Domžale. Denar je prispevala občina Mengeš,
DKD Svoboda, pa tudi krajanji Mengeša in oko-
lice. Delo je sedaj hitreje steklo.

Leta 1957 so prizidali stranske prostore. Po
dokumentih sva zasledili, da je gradbeni
odbor novembra 1957 sklepal o preureditvi
sanitarij, vhoda, stropa, gumo za tla pa so do-

bili v Savi Kranj.

Velika gradbena dela so bila končana leta
1961, dokončno pa je bil dom narejen že
naslednje leto. Zanimivo je, da so razne
prireditve v domu potekale, še preden je bil
dokončno zgrajen. Še danes se marsikdo rad
spominja predstav DKD Svoboda in zabav, ki
so jih prirejali v nedokončani dvorani.

Glavni del Kulturnega doma predstavlja
dvorana z odrom (371 m² in 160 m²). Žal
pa zaradi pomanjkanja denarja oder ni bil
dokončno zgrajen. Ob odru so še prostori za
rekvizite in garderobe za nastopajoče. Dvorana
je zelo sodobna, saj so vrste dvignjene.
Število sedežev je 401. Pred dvorano je avla
(264 m²) s spominsko ploščo, na kateri so vk-
lesana imena Mengšanov, padlih v 2. svetovni

zamenjali stole v dvorani, vso elektroinsta-
lacijo, kotlovnico, vodovod, uredili so
prezračevanje dvorane in opravili še druga
manjša dela. Uredili so tudi režisersko kabino,
kinokabino in v obe napeljali svetlobno in
zvočno regulacijo.

Sredstva so se zbrala iz samopriskevka kra-
janov, prispevkov Kulturne skupnosti
Domžale, delovnih organizacij občine
Domžale, nekaj sredstev pa so pridobili s po-
močjo prodaje starih dvoranskih stolov.

Dela so bila izvedena na osnovi načrtov, ki
jih je izdelal projektivni biro Karlovšek.
Notranji videz sta si zamislila arhitekta Anton
Benda in Feliks Hribnik. Pri organizaciji
gradnje sta neumorno delovala naša
somesčana Peter Janežič in Slavko Pišek.

Kulturni dom Mengeš

vojni. Tak razpored prostorov je bil ob
otvoritvi leta 1962 in je še danes. Del kul-
turnega doma pa je tudi objekt, ki se ob strani
drži glavnega dela.

Dom so v naslednjih letih dobro vzdrževali,
večkrat so posamezne dele tudi obnovili
(streha, dimnik, centralna kurjava), leta 1982
pa so ugotovili, da potrebuje dvorana temeljito
prenovo.

Obnovitvena dela so se začela leta 1987, le-
ta 1988 pa je bila že otvoritev, ki je bila
združena s proslavo v počastitev slovenskega
kulturnega praznika (12.2.1988).

Priprave na obnovo so potekale že od leta
1985. Popravili in obnovili so stene, tla,
strop, oder so popolnoma podrli in ga na novo
zgradili, obnovili so garderobe in sanitarije,

Dvorana je zgrajena na osnovi vseh norma-
tivov, ki omogočajo kino predstave,
gledališke igre in koncerte, avla pa se lahko
uporablja kot razstaveni prostor.

POMEN KULTURNEGA DOMA ZA NAŠ KRAJ

Izgradnja Kulturnega doma v Mengšu je
imela velik pomen za delovanje DKD
Svobode Mengeš, ki prej ni imela svojih pro-
storov in je morala vedno gostovati in vaditi
drugje.

DRAMSKA SKUPINA je nekaj časa vadila v
tovarni Melodija, v starem prosvetnem
domu, v TVD Partizan, poleti pa, če je vreme

(nadaljevanje na naslednji strani)

KULTURNI SPOMENIKI V MENGŠU

RAZISKOVALNA NALOGA OŠ MENGEŠ

(nadaljevanje s prejšnje strani)

dopuščalo, je vadila in nastopala v opuščnem kamnolomu - letno gledališče. Med drugimi je DKD Svoboda predstavila naslednje gledališke uprizoritve: Celjski grofje (1968), Ženitev (1969), Veronika Deseniška (1973), Zvezde so večne (1975), Zares čuden par (1979).

MEŠANI PEVSKI ZBOR je pričel z delom 1. decembra 1972, ko je imel krstni koncert v Kulturnem domu. Od tega dne dalje je bila to velika in bogata dopolnitev kulturnega življenja v Mengšu. Iz leta v leto je zbor dosegal večje uspehe. Zbor je več let vodil prof. Tomaž Habe. Pevci so doživeli veliko popularnost v kraju, občini in tudi izven nje.

HARMONIKARSKO DRUŠTVO je bilo ustanovljeno leta 1973. Za ustanovitev tega društva je imel največ zaslug glasbenik Pavle Kosec, ki je društvo vodil vsa leta. Mengeš je s tem društvom pridobil novo kulturno zvrst, ki je obogatila kulturno življenje. Nastopali so na domala vseh prireditvah, spremljali pa so tudi folklorno skupino.

FOLKLORNA SKUPINA je bila ustanovljena leta 1975. Skupino je vodila Štefka Mlakar, ki je dala mladim navdih za novo zvrst kulture. Folklorna skupina je prav v Kulturnem domu s svojimi nastopi požela velike uspehe, zato so dobivali številna povabila za nastope v drugih krajih in občinah. V letu 1978 pa je skupino prevzela Breda Kurzweil, vendar ne za dolgo, saj se je vrnila Štefka Mlakar. Do sedaj so sodelovali skoraj na vseh prireditvah v Kulturnem domu.

KINO dejavnost se je pričela kmalu po kodprtju Kulturnega doma. Kino predstave so pritegnile k ogledu veliko število ljudi. Filme so predvajali sprva le ob sobotah in nedeljah, zaradi velikega zanimanja pa so jih predvajali kasneje tudi štirikrat tedensko. Po pripovedi Marije Urh, ki je prodajala karte, sva izvedeli, da je bilo na začetku veliko gledalcev, z uvajanjem televizije pa se je njihovo število začelo zmanjševati. Pred leti so ukinili kino predstave zaradi premajhnega obiska.

KNIŽNICA je dobila svoj prostor v zgornjih prostorih Kulturnega doma leta 1952 in je delovala v okviru DKD Svoboda. Delno so ureditev prostorov zanjo financirale mengeške tovarne. Konec septembra 1971 so knjižnico preselili v spodnje prostore Kulturnega doma,

kasneje pa v sosednjo stavbo, kjer je še danes.

POBUDA BRALCEM:

Za omenjeno nalogo je bilo na voljo le Zskopo gradivo in malo materiala, ki bi pomagal k oblikovanju kvalitetnejše naloge, zato dajemo pobudo bralcem Mengšana, da morebitne zanimive dokumente, potrdila, izkaznice o opravljenih udarniških urah ipd., ki jih hranijo iz časa gradnje Kulturnega doma, pokažejo mladim zgodovinarjem OŠ Mengeš, jim jih posodijo ali podarijo.

Nalogo bi hoteli še obogatiti in dokumente ohraniti za pozne rodove. Vsem se že vnaprej zahvaljujemo.

RAZISKOVALKI: Tjaša Repnik, Romana Kušar
MENTORICI: prof. Ljubica Rožman, Milica Tomšič

MI AMIGO d.o.o.

Podjetje za kulturo, izobraževanje in rekreacijo

61234 MENGŠ
SLOVENSKA 28

**VPISUJE V TEČAJE
TUJIH JEZIKOV ZA
OTROKE IN
ODRASLE**

**NIZKE CENE IN
KAKOVOST
POUČEVANJA Z
NOVIMI METODAMI**

**PLAČILO NA
OBROKE**

**INFORMACIJE IN
PRIJAVE PO
TELEFONU:**

737-317

DELOVNI ČAS:

OD 08. DO 16. URE

Restoracija

**Trdinov
hram**

PIZZA

Prvih deset, najbolj srečnih, ki so si s hitrim prihodom na Uredništvo Mengšana prislužili kupon za brezplačno, pa kljub temu zelo okusno pizzo v Trdinovem hramu.

Anže Hribar, Gregčeva 4, 61234 Mengeš
Monika Hribar, Gregčeva 4, 61234 Mengeš
Matevž Bolta, Veselovo nabrežje 15, 61234 Mengeš
Brigita Benda, Kamniška 5, 61234 Mengeš
Peter Jenko, Kamniška 5, 61234 Mengeš
Silva Bizjak, Podgorje 85, 61240 Kamnik
Nina Kodeh, Pristava 15, 61234 Mengeš
Petra Svete, Kamniška 9, 61234 Mengeš
Alenka Acceto, Glavičeva 6, 61234 Mengeš
Marko Štraus, Slamnikarska 6, 61234 Mengeš
Čestitamo nagrajencem!

KNJIGARNA

ČUK

OBIČAJI

PESEM O NOVOMAŠNIKU

Pred nekaj dnevi sem zagledela Dolinškovo mamo na dvorišču njenega doma, kjer si je ob sončnih žarkih nabirala novih moči po prestani bolezni. "Čas novih maš je," mi je prišlo na misel, "Dolinškova mama pa mi je povedala zanimivo pesem o novomašniku." Ta pesem je bila pred dvema letoma že objavljena v Družini, v Mengšan pa naj ne izide le kot etnološko sporočilo ob običaju primicije, temveč tudi v pozdrav Dolinškovi mami, zvesti varuhinji ljudskega izročila, z željo, da bi čim prej okrevala.

Primicija ali nova maša vseskozi velja za mogočen farni praznik, ki se ne ponavlja vsako leto in za vsakim voglom. Običaji primicij so različni po Sloveniji, nedvomno so najbogatejši ponekod po Štajerskem. Na Primorskem pa so nekoč ob vsaki novi maši delili ljudem pesmi, posvečene novomašniku in njegovemu pomembnemu poslanstvu. Eno takih pesmi so včasih peli tudi v Tuhinjski dolini, odkoder jo je Dolinškova mama "prinesla" v Mengeš.

Dolinškovo mamo, Alojzijo Dolinšek iz Mengeša je prijetno poslušati, saj za njeno kleno pripovedjo stojijo trde preizkušnje in globoka življenjska modrost. Res da je minilo že skoraj šestdeset let, odkar se je omožila v Mengeš, a doma je izpod svete Neže zvana, kakor pravi, da so včasih radi poudarjali. Ta zvon pa se oglašja iz lin farne cerkve na Selah, kamor spadajo njene rodne Znojile v Tuhinjski dolini. Pri Kofčarju, kakor se po domače reče pri njih, je bilo enajst otrok; tudi sama jih je rodila deset. To so sami po sebi dovolj zgovorni podatki za truda polno življenje, tudi če ne bi bilo bolezni in drugih nadlog. A če so otroci zdravi, pridni in dobro vzgojeni, je zares veselje. Spominja se tudi Zalipnjekovih otrok iz Znojil, kako so bili lepo vzgojeni. Koliko molitev in starih pesmi se je naučila od njih! Njihova mati je bila izredna žena. Ni čudno, da imajo svojega duhovnika. Dolinškova mama pravi, da morajo biti tri matere iz roda v rod pobožne, da se pri hiši rodi duhovnik. Spomnila se je tudi pesmi o novomašniku, ki se jo je še kot otrok naučila od očetove sestrice Marije Pestotnik, roj. Trebušak:

Sreča je bva mati ta,
k je rodiva mašnika.
Sam Boh se ga je veseliv,
k se je na svet rodil.
Vsa žvahta pa za njim stoji,
vse ima sovzne oči

od veselja prevelikega,
k jem Boh to milost da.

Vsak dan boš sveto mašo brav,
boš Jezusa v roke jemav.
Res srečno mora bit srce,
ki to storiti sme.
Vsak dan sedu boš v spodnic,
roke boš držov gor na lic.
Učiv, svariv jih boš lepo,
da prišli bi v nebo.
Bovnikom hodov na pomoč,
naj bo podnev al pa ponoč.
Deliv jim boš popotnico
za srečno rajžico.

To pesem so včasih peli ob nedeljskih popoldnevih. Dolinškova mama ne ve, od kod je prišla; stari ljudje so jo znali in tako je šla "po ldeh" naprej, se pravi, da se je širila po ustnem izročilu. Gotovo jo je napisal kakšen priložnostni pesnik za novo mašo, saj je v zadnjih treh kiticah spesnena v obliki nagovora za novomašnika. Pesem je bila ljudem všeč in je ponarodela. Jezik je slovesen, poln značilnosti ljudskega ustvarjanja: gorenjske narečne posebnosti, germanizmi itd. Pesem je rimana, štirivrstične kitice imajo verze grajene po načelu silabičnosti, to pomeni, da imajo določeno število zlogov. Ta stanovska ljudska pesem podaja vsa pomembna opravila duhovnikovega poklica, ki je bil vseskozi imeniten. Zato se je tudi vsej "žvahti" povečal ugled, če si je Bog med njimi izbral svojega izvoljenca.

Pa ne samo sorodniki, vsa fara se pripravlja na tak izjemen dogodek, kot je nova maša. Dolinškova mama se spominja nove maše, ki je bila leta 1927. v njeni rojstni župniji. Vsaj dva meseca so se pripravljali nanjo; fantje so postavili mlaje, dekleta pa so pletla vence, da je bilo ja bolj slovesno "okrancijano". Prišlo je ogromno ljudi od blizu in daleč. Včasih so rekli, da za novo mašo "žihr strgaš nove pohp-vate", pa jih ni prav nič škoda. Pa včasih so se čevlji težko zaslužili, marsikdo je imel ene skoraj celo življenje. S to primero so podkrepiili dragocenost novomašnikovega "žegna" in pomembnost njegovega stanu. Duhovniški poklic ni le poklic življenja in smrti, kakor pravijo za zdravniškega, ampak je poslanstvo za večno življenje.

Marija Cvetek

Končno bodo ulice v Mengšu označene!

Že dalj časa je naša želja, še bolj pa potreba, da bi imeli v Mengšu označene ulice. To se bo kmalu zgodilo. Izdelanih je 92 uličnih tabel, ki bodo nameščene na drogovi in postavljene tako, da bodo ulice označevale na vseh dostopih.

Z nameščanjem bomo predvidoma pričeli proti koncu avgusta do sredine septembra, ob tem pa računamo tudi na vašo pomoč, da nas pri tem ne boste ovirali. Ulične table bomo postavljali tako, da bo storjeno čim manj škode, da vam ne bo v napoto, obenem pa bodo dobro vidne. Prosimo vas za veliko mero razumevanja, saj jo bomo postavili le z vašim soglasjem, v nasprotnem primeru ulica ne bo mogla biti označena.

Krajevna skupnost Mengeš

**ŽUPNIJSKA KARITAS
MENGEŠ**

Trdinov trg 8

Tel.: 061 738 821

pisarna in skladišče odprta

ob petkih od 16. do 18. ure

Žiro račun: 50120-620-149-1301110-134/98

Utrinki z ogleda kiparske razstave

**V tihih pogledih
barve temnije
srce je skrčen, jesenski list,
oko in misel, pričakovanje
se oži in oži
prostor napolni vonj tlečih sveč.**

Kajti, ogenj sveče je v mnogih srcih vojnih
vzdov in sirot ugasnil, ko skozi stare
okenske okvirje nemo prosijo za povrnitev
svojih dragih.

Pogled se takoj ustavi na mogočnem hrbtu, sestavljenem iz mozaika obrazov množice, ki je drvela na manifestacije in bila izigrana, kar predstavljajo tudi mogočne roke namen-sko poudarjenega vodje oziroma pesti in plos-ka majhna puhla glava.

Podobne vdov, izdelane iz gline, so v začetku še v okenskih okvirjih, plitki reliefi, izdelani tudi kot lepljenke bodisi iz časopisa, tkanine, žaklovine, kar še poudari usodo in izraz trpljenja.

Proti koncu pa seveda kipi že presegajo okenski okvir in nemo prosijo, da se zavestno ustavijo te nore morije, saj je bilo že preveč tr-

pljenja in žalosti.

Kot nekakšna mala protiutež pa je izraz vesele vdove, mlade rdečelične dekline, ki gleda skozi okenski okvir z napisom "UNPROFOR" in perforiranim trakom z rdečimi križci čez luknjiče.

Tako ali drugače, na več načinov bi lahko označili kiparsko razstavo akademskega kiparja Toneta Demšarja, ki je v času od

29.07. do 14.08.1994 razstavljal enega od svojih ciklusov z imenom "VDOVE" v galeriji MEŽARIJA v Mengšu.

Razstavo si je poleg uglednih gostov ogledal tudi ljubljanski metropolit dr. Alojzij Šuštar, ki je izrekel čestitke kiparju z besedami "veselo naprej" in "zelo impresivno".

Drago Plevel

Šopek v zahvalo.

GAJA d.o.o.

Slovenska 28
MENGEŠ

**TRGOVINA Z DARILI IN PROIZVODI
ZA VSAKDANJO RABO VAM NUDI:**

kristal
keramiko
porcelan
poslikano steklo (domača obrt)
navadno steklo
nabrbtnike
izdelke verske narave
usnjene izdelke
stenske ure
prte vseh velikosti
kozmetiko
nogavice za otroke in odrasle
igračke
bižuterijo
šolske potrebščine, nabrbtnike, zvezke,
skratka vse za šolo, razen knjig

RAČUNALNIŠKE STORITVE
Programi:

glavna knjiga s saldakonti
materialna knjigovodstvo
izračun osebnih dohodkov
knjiga prihodkov in odhodkov za
podjetnike
kadrovska evidenca
fakturna knjiga z obračunom davka
likvidacija računov z izpisom
virmanov
zamudne obresti
izdelava predračunov in ponudb
preko cenika
programiranje po naročilu za potrebe
naročnika iz področja knjigovodstva
in tehnike (po dogovoru tudi drugih
področij)
Druge usluge na računalnikih:
instalacija programov in softversko
vzdrževanje na računalnikih
svetovanje pri nabavi in uporabi
računalnikov in računalniške opreme
inštrukcije za programe: wordstar,
windows, MS word,
acad, quatro in druge

RAČUNOVODSKE STORITVE
računovodske in knjigovodske storitve

za podjetnike in podjetja v skladu z računovodskimi standardi (tajnost podatkov zagamčena)

svetovanje s področja računovodstva

uvajanje novih podjetij v poslovanje s področja računovodstva

OBRATOVALNI ČAS

Trgovina :
do 31.08.94
delovnik
od 15. do 20. ure
sobota
od 8. do 12. ure
od 01.09.94
delovnik
od 14. do 19. ure
sobota
od 8. do 12. ure
Pisarna (uradne ure):
ponedeljek, sreda, petek
od 8. do 12. ure
torek, četrtek
od 16. do 19. ure

VABLJENI!

... SE VAM PREDSTAVI

MERCATOR TRGOAVTO KOPER in BURNIK d.o.o.

V Mengšu na Prešernovi 3 (smer Brnik) smo bili priča otvoritvi nove trgovine, ki sta jo skupaj odprla Mercator Trgoavto Koper in Burnik d.o.o., domače podjetje za trgovino, inženiring in storitve.

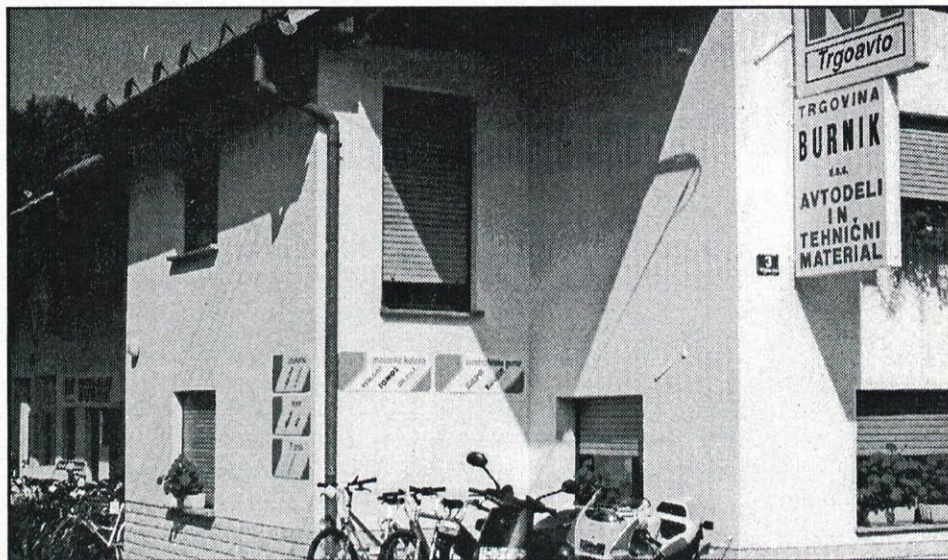
29. julija 1994 so postavili na ogled široko izbiro programov avtoakustike (Clarion, Pioneer), koles (Atala, Rog), motornih koles (Piaggio, Tomos), elektro materiala, vseh vrst električnih orodij (Felisatti), avtomobilskih gum (Sava, Pirelli), rezervnih delov za tovorna vozila IVECO, ZASTAVA, TAM in MAN, rezervnih delov za osebna vozila FIAT, GOLF, ŠKODA, LADA in ZASTAVA, splošnega materiala za vozila, avtokozmetike, drobne mehanizacije, blaga za gospodarstvo in industrijo,

G. Bojan Burnik je zatrdil, da po naročilu nabavijo tudi drugo blago, ki ga ni na zalogi, čeprav so že razstavniki artikli zelo številčni.

Od ponedeljka do petka lahko pri njih izbirate blago od 08. do 19. ure, v soboto pa od 08. do 12. ure. Oče in sin vam bosta z veseljem odgovorila na zastavljena vprašanja tudi po telefonu 737-785, še raje pa seveda osebno pokazala, kar boste želeli, pa tudi svetovala, če bo potrebno. Sicer pa, kaj bi vam razlagala: pridite in si oglejte. Kakovostno blago

je dosegljivo po konkurenčnih cenah, prodajni pogoji pa so enaki kot v prodajalnah Mercator Trgoavto Koper. Kot ugodnost nudijo prodajo na 4 čeke brez obresti, na 6 čekov z minimalnimi obrestmi, blago pa lahko kupite na kredit brez pologa z dobo vračanja enega do štirih let.

Tatjana Sivec Strmšek

Prodajalna Burnik

foto: V. Repanšek

Kava bar Piccolo

foto: M. Ogrinc

Kava bar PICCOLO

na Slovenski 60 (nasproti spodnje Kovinotehne, kot radi rečemo po domače) v Mengšu je presenetil, hkrati pa ustregel svojim potencialnim gostom z otvoritvijo novega lokala. Če ste žejni v času med sedmo zjutraj in deseto zvečer, vam bodo z veseljem

ponudili tople in hladne napitke, otrokom in drugim sladkosnedežem pa ustregli s sladole-di Sanson ter sadnimi kupami različnih sestavin. Pri vsem skupaj pa so največja atrakcija nizke cene, kar goste v pestri menijski gostinski ponudbi še toliko bolj pritegne prav v Piccolo.

Zakaj je lokalu ime **PICCOLO**? Ker si ob poslušanju prijetne glasbe, lahko tudi po lastni izbiri (kasete ali kompaktne plošče lahko prinesete celo s seboj), v velikem vrtu pod orehovo senco natočite šampanjec iz posebne embalaže - 2 decilirske stekleničke so ravno prav velike za popestritev večera. Malo je dobro, veliko pa je lahko že preveč, se je oglasil eden izmed gostov, ki se na dobro pijačo spozna bolj kot na jedačo.

Sicer pa lastnik lokala, g. Uroš Fleischmann, zatrjuje, da ne delajo selekcije pri izbiri gostov. Vstop imajo vsi, stari do 99 let (verjetno se je prej pozanimal, da v Mengšu ni starejših, da bi se komu že vnaprej zameril). Pa še telefonska številka (738-792) za žene, če se vam bodo moške izgubili! Brez dvoma bodo popoldne ali večer preživljali v družbi svojih prijateljev prav v KAVA BAR PICCOLO.

In še nagradno vprašanje: KOLIKO STANE HIŠNA SPECIALITETA?

Pravilne odgovore pošljite na uredništvo Mengšana **do 12. septembra**. Izžrebali bomo 5 nagrajencev, ki bodo dobili hišno specialiteto. Pa srečno in hitro svinčnik v roko!

Tatjana Sivec Strmšek

DRUŠTVA

GASILCI

Gasilsko tekmovanje za pokal Loke

Na dan slovenske državnosti v mesecu juniju je gasilsko društvo Loka pripravilo 7. gasilsko tekmovanje za Pokal Loke. Tekmovanja se je udeležilo 8 ženskih in 27 moških ekip iz različnih krajev Slovenije, katerega pokrovitelja sta bila KS Mengeš in OGZ Domžale. Zelo lep uspeh so dosegle domače ekipe, saj so dekleta osvojila drugo in tretje, fantje pa tretje mesto, kar je do sedaj največji uspeh.

Vsem desetnam se zahvalujemo za udeležbo in jim čestitamo za trud in požrtvovalnost, saj je bila vročina tokrat njihov največji tekmelec. Pohvale in zahvale gredo tudi sodnikom iz OGZ Domžale za pošteno ocenjevanje ter našemu gostu g. Vinku Sentočniku, predstavniku GZ Slovenije in mednarodnemu sodniku, saj je s svojo navzočnostjo povzdignil raven tekmovanja in ga s tem še bolj približal slovenski javnosti.

Prve tri uvrščene ekipe v ženski in moški konkurenci so osvojile lepe pokale, prvi dve pa tudi prehodne pokale.

Razvrstitev prvih pet v ženski in moški konkurenci:

Ženske: vaja z MB	štafeta	točke
1. GD Hajdoše 49,80	72,00	898,20
2. GD Loka 1 49,40	76,50	894,10
3. GD Loka 2 59,10	76,50	884,40
4. GD Topole 66,00	81'50	872,50
5. GD Polje 64,80	83,00	872,20

Moški:			
1. GD Dob 2 36,10	62,00	921,90	
2. GD Dob 1 37,30	62'00	920,70	
3. GD Loka 43,30	65,00	911,70	
4. GD Braslovče 43,70	65,70	910,60	
5. GD Trzin 49,20	66,00	904,80	

Jože Brojan

Vaja SCT 94

Vsoboto 16. 07. 1994 ob 18.00 je bila za požarno obrambni sektor Mengeš organizirana velika gasilsko-reševalna vaja, v kateri so sodelovali gasilci iz Topol, Mengša, Centra požarne varnosti Domžale, IGD Lek Mengeš, Loke, Trzina, pa tudi iz sosednjih

Priprava na vajo.

foto: F. Dimec

občin, in sicer gasilci iz Most in Šinkovega Turna. Vaja je bila pripravljena v sklopu strokovnega izobraževanja gasilskih enot, objekt za vajo pa nam je odobrilo vodstvo SCT, obrat Topole, ki je pri pripravi vaje tudi sodelovalo. Namišljeni požar je nastal v objektu za tehnične preglede vozil, ko je v delavnici zaradi nepredvidnosti pri popravilu podvozja tovornjaka prišlo do požara večjega obsega, saj so bila v prostoru prisotna goriva in mazi-va. Taktični načrt gašenja je predvidel obrambo sosednjih objektov in cistern za plin pred ognjem, glavni napad na objekt pa je bilo potrebno izvršiti s peno, kar sta uspešno opravili enoti iz Centra požarne varnosti in IGD

Lek Mengeš.

Po končani vaji je vse sodelujoče pozdravil poveljnik Občinske gasilske zveze Domžale gospod Janez BRECELJNIK, ki je pohvalil nastop gasilskih enot in njihovo discipliniranost, opozoril pa na nekaj napak, ki jih bodo gasilci upoštevali pri nadaljnjem delu.

Štab za izvedbo vaje se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem sodelujočim gasilcem za resen pristop in dobro izvedbo vaje, posebna zahvala pa gre vodstvu SCT, ki je omogočilo izvedbo vaje na svojem objektu.

Poveljnik požarno obrambnega sektorja Mengeš:
Janez KONCILIJA

Velika gasilsko-reševalna vaja.

foto: F. Zabret

DRUŠTVA

GASILCI

Poročilo požarno-obrambnega sektorja Mengeš

V javnosti se v zadnjem času pojavljajo različni komentarji o delu gasilcev, v njih pa je zaslediti amatersko ocenjevanje njihovega dela, ki je marsikdaj že kar podcenjujoče. Pri tem izstopajo zlasti "strokovnjaki", ki gasilcev v akciji pravzaprav sploh ne vidijo, pa vendarle imajo veliko povedati na račun dogajanj na požariščih. Da bi bilo takih primerov čim manj, bomo gasilci skušali tudi v Mengšanu obveščati občane o našem delu, ker se namreč v dnevnem tisku o posameznih intervencijah ne poroča objektivno. Obvestila bodo podana kratko z navedbo najnujnejših informacij, za tiste, ki želijo podrobnejše podatke o posameznih akcijah, pa se lahko obrnejo na poveljstva gasilskih društev, na katerih je akcija potekala. Poročila o delu bodo podana za Požarno-obrambni sektor Mengeš, ki obsega področja gasilskih društev Mengeš, Trzin, Loka in Topole. Ker je bilo v zadnjem času povečano število intervencij, bo prvo poročilo obsegalo dogodke od meseca junija do avgusta.

27. junij ob 16.10 je v Loki zaradi neprevidnega dela s kotno brusilko ogenj zajel seno v kozolcu. Po hitri intervenciji gasilcev iz Mengša in Loke je bil požar uspešno pogasjen, v pomoč pa so prišli še gasilci iz CPV Domžale in Topol.

13. julij ob 15.30 je zaradi varjenja s plin-skim varilnikom prišlo do požara na strehi novega stanovanjskega objekta v Trzinu. Požar so gasili gasilci iz CPV Domžale in Mengša, v pripravljenosti so bili še gasilci iz Loke in Topol. Trzinski gasilci pa so po zadušitvi požara poskrbeli za gasilsko stražo in čiščenje pogorišča.

23. julij ob 04.30 je po vsej verjetnosti zaradi požiga nastal večji požar na deponiji rabljenih gum podjetja Migran v Mengšu. Ogenj je ogrožal delavnico, vendar so ga mengeški gasilci s hitro akcijo uspeli lokalizirati, pri dokončnem gašenju pa so sodelovali še gasilci iz CPV Domžale, Gasilske brigade Ljubljana ter člani prostovoljnih gasilskih društev Domžale, Rova, Homec in Topole.

02. avgust ob 21.30 uri so mengeški gasilci pogasili požar, ki je nastal iz neznanega vzroka v odpadni jami podjetja Semesadike.

Ogenj je ogrožal mlade nasade v okolici, vendar je bilo z uspešno akcijo to preprečeno.

04. avgust ob 23.12 uri je na Zavrtih v Mengšu za tovarno Trak zagorelo na motorju osebnega avtomobila Opel kadett. Mengeški gasilci so požar hitro pogasili in s tem preprečili razširitev požara na skladiščni objekt tovarne Trak. V pomoč so prišli tudi gasilci iz CPV Domžale.

08. avgust ob 00.05 uri je nastal večji požar na gospodarskem poslopiju na Mengeški cesti v Trzinu. Na kraj so prispeli gasilci iz CPV, Mengša, Trzina, Loke in Topol, katerim so se pridružili še ostali gasilci iz požarno obrambnih sektorjev Domžale, Vira in Radomelj. Z uspešno akcijo jim je uspelo iz hleva rešiti 46 glav govedi, rešena je bila tudi strojna oprema, v tem času pa je bil pogasjen tudi ogenj. Po zadušitvi požara so glavno breme pri čiščenju pogorišča prevzeli trzinski gasilci in sosedje, saj so nekateri vztrajali pri delu neprekinjeno 21 ur. Domačinom so pomagali tudi gasilci iz Mengša in Loke.

13. avgust ob 19.10 uri je na Trdinovi 9a ob nalivu voda ogrožala stanovanja. Na kraj so prispeli gasilci iz CPV Domžale in Mengša, vendar pomoč ni bila več potrebna, ker je stanovalcem uspelo očistiti jašek za odtok vode.

To je del dejavnosti iz dela gasilcev požarno-obrambnega sektorja Mengeš. Članek je napisan z namenom, da se občani seznane z delom prostovoljnih gasilcev, obenem pa priporočam, da si preberete tudi članek v Nedeljskem dnevniku z dne 14.08.1994 pod naslovom "Goreti sme samo ob sobotah in nedeljah", avtorjev Ladislava Lesarja in Toneta Janežiča, saj prispevek zelo točno ponazarja stanje v gasilski organizaciji, ki nikakor ni obetavno. Vedno bolj smo namreč odvisni od podpore krajanov, zato tale poziv velja vsem tistim, ki našega dela ne poznajo in ga podcenjujejo; če nam ne morete pomagati, nam vsaj ne škodujte.

*Poveljnik požarno obrambnega sektorja Mengeš
Janez Koncilijs*

V šolskem letu 1994/95 želimo popestriti ponudbo plesa v Mengšu, zato razpisujemo plesne tečaje za otroke (od 4. leta starosti naprej) in odrasle osmošolci, srednješolci, zaključene skupine različne vrste plesa (jazz balet, standardni, latinsko-ameriški, skupinski, ...)

informacije in prijave po telefonu 737-317

delovni čas: 08. - 16. ure

NOVOST:

pripravljamo plesne večere ob petkih in sobotah

2., 9., 10., 16., 17., 23., in 24. septembra se nam pridružite in videli boste, kako lepo je zaplesati, zraven pa poklepetati o tem in onem

vrata plesne dvorane bomo odprli v petek, 02. septembra 1994, ob 20. uri, zaključili pa ob polnoči, če ne boste vi želeli drugače

dobimo se v pododruju Kulturnega doma v Mengšu

Vabljeni!

DRUŠTVA

GASILCI

Ognjena noč v Radomljah

Pod tem naslovom je bil v Dnevniku v ponedeljek, 25. 07. 1994, objavljen članek o intervenciji na požaru delavnice podjetja Migrem v Mengšu, ki pa je do mengeških in okoliških gasilcev zapisan neobjektivno.

Neimenovan pisec članka navaja, da so požar pogasili gasilci iz Centra požarne varnosti Domžale (v nadaljnjem besedilu CPV), pridružili pa so se jim še ljubljanski gasilski tovariši, nekje na koncu omenja še mengeške gasilce kot organizatorje gasilske straže.

Nikoli do sedaj se gasilci nismo spuščali v časopisne razprave kdo in kaj je gasil, saj smo svoje delo dokazovali na terenu in ob uspešnih intervencijah zadovoljni ugotovili, da smo gasilci zvesti svojemu humanitarному poslanstvu in nikomur ni žal ne truda in ne časa za prostovoljno opravljeno delo. Vendar smo mnenja, da moramo občane o našem delu korektno obveščati, zato je potrebno članek o "ognjeni noči" pogledati s širšega zornega kota in med drugim spoznati način obveščanja in alarmiranja v občini Domžale.

CPV Domžale deluje kot stalna dežurna služba na telefonu 93 in zagotavlja hitro ukrepanje njihove enote za območje celotne občine. Za morebitno pomoč pri požarih ima CPV možnost daljinskega vklopa siren po posameznih društvih, Gasilsko društvo Mengeš pa se je kot prvo društvo v občini

opremilo s pozivniki za tihi alarm, ki ga sproži dežurni operater v CPV, tako da so tudi njegovi člani na dosegu 24 ur dnevno. S tem je omogočen hitrejši odhod na intervencijo, kar se je pokazalo na požarih v mesecu juniju in juliju v Loki in Trzinu. Pogoji za hiter odhod na pomoč pa je seveda pravočasno obvestilo s CPV.

V noči s petka na soboto 23. 07. 1994 so bili v sorazmerno kratkem času štirje požari, in sicer trije na področju GD Radomlje, zadnji, četrti pa v Mengšu. CPV je zaradi obsežnosti akcije zaprosil za pomoč prostovoljne gasilce iz okoliških društev, zlasti je bilo to izrazito na požaru v Mengšu, ko je ob požaru deponije gum neposredno ob delavnici obstajala nevarnost, da ogenj ogrozi celoten objekt. Na kraj so v najkrajšem možnem času prihili gasilci iz Mengša, ki so uspešno blokirali prehod ognja na že goreči strehi, gašenju požara pa so se pridružili še gasilci iz CPV Domžale, Radomelj, Rov, Domžal, Homca, Topol in Gasilske brigade Ljubljana. Čeprav požar po njegovi omejitvi ni več predstavljal večje nevarnosti za okolico, je bilo v gašenje potrebno vložiti kar nekaj naporov, saj se je razvijala velika vročina, tako da so se stalili električni vodniki visokonapetostnega daljnovoda in je bila potrebna posebna pazljivost za življenje gasilcev. Za požrtvovalno gašenje je zato potrebno izreči priznanje vsem sodelujočim, zlasti gasilcem iz Ljubljane, ki so na kraj pripeljali zadostno količino pene, da se je požar v sorazmerno kratkem času tudi pogasil.

Štab operative požarno-obrambnega sektorja Mengeš je po požaru izdelal podrobno analizo in oceno nastopov posameznih enot.

Ugotovili smo nekaj svojih pomanjkljivosti, ki jih bomo v bodoče skupali odpraviti, ugotovili pa smo tudi dosti dobrih stvari za naše lažje in uspešnejše nadaljnje delo.

Ta članek ni namenjen kot graja, temveč ravno nasprotno. Namen članka je občanom pojasniti delo njihovih gasilcev, saj se občasno pojavljajo kritike na naš račun, da se ne udeležujemo gašenja požarov, da namesto nas gasijo poklicni gasilci in podobno. V izogib takim neupravičenim kritikam še enkrat poudarjamo, da smo vedno pripravljeni pomagati bližnjemu v nesreči, pa naj gre za požar, poplavo, čiščenje jaškov kanalizacije ali samo odpiranje vrat. Vedno smo na razpolago, le če smo o klicu na pomoč pravočasno obveščeni.

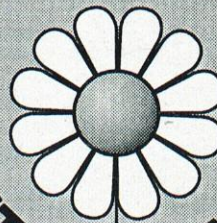
Naj izkoristimo priložnost, da se zahvalimo CPV Domžale za dosedanje dobro sodelovanje, med drugim tudi za njihovo korektno poročanje v gasilski rubriki časopisa Slamnik. Upamo, da bo ta članek pripomogel k še tesnejšemu sodelovanju med prostovoljnimi društvi in CPV, saj smo prav pri zadnjih požarih ugotovili, da je takšno sodelovanje nujno potrebno.

ŠTAB OPERATIVE POŽARNO OBRAMBNEGA SEKTORJA
MENGEŠ

Požarišče po uspešni akciji

foto: V. Svetlin

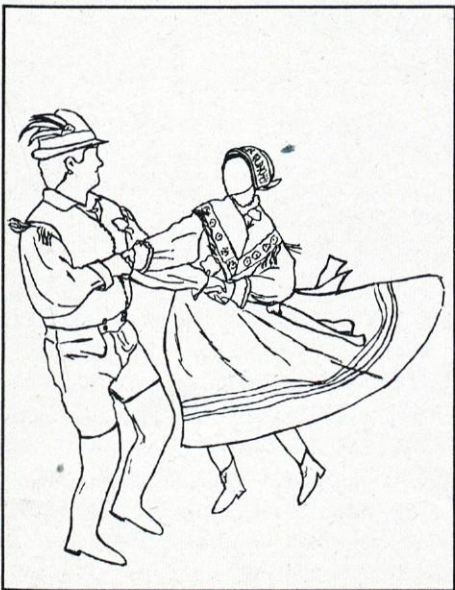
**CVETLIČARNA
MARJETA**

Trdinov trg 2, Mengoš
tel.: 738 - 630
(ob nedeljah in praznikih 841 - 560)

odprto od 8. do 12. ure
od 15. do 19. ure
sobota od 8. do 17. ure

DRUŠTVA

FOLKLORA

Beltinci 94

Zadnji julijski dan, zgodnja jutranja ura, mengeška avtobusna postaja. Košare z nošami že čakajo, kontrabas prislonjen počiva, naše misli so nekje med počitniškimi potepanji in pričakovanjem, kaj nam prinese nov dan.

Folklori festival v Beltincih je srečanje najuspešnejših folklornih skupin vseh slovenskih pokrajin. Mengeška folklor si je udeležbo zagotovila z odmevnim nastopom na srečanju gorenjskih folklornih skupin v Škofji Loki. Takrat še pod strokovnim vodstvom gospe Štefke Mlakar, kateri se na tem mestu posebej zahvaljujemo, saj nas je nedvomno

Kaj je lepšega od plesa?

pripeljala v sam vrh slovenske folklore.

Vskorajda tropski vročini je že odrska vaja pomenila potočke znoja, oblake prahu, da o žeblih, ki so jih po našem nastopu na odru morali ponovno zabijati, niti ne govorim. Vzdušje in temperatura pa se je proti tretji uri popoldne, ko je bil napovedan uraden začetek festivala, samo še stopnjevala. V družbi AFS France Marolt, FS Zgornji Senik (Porabje), FS s Štajerske, FS s Črnomlja in domače skupine FS Beltinci smo se Mengšani (plus ex-Beltinčan, zdaj že naš Miro) predstavili s poljanskimi plesi, ki so s svojo ritmičnostjo in zanimivo nošo učinkovali drugače in sveže. V zaključnem delu smo zaplesali že kar tradicionalne mengeške plese, h katerim ni bilo kaj

FOLKLORNA SKUPINA SVOBODA MENGEŠ VPISUJE NOVE PLESALCE, PLESALKE IN GLASBENIKE.

Vsi, ki vas karkoli zanima o naši skupini, lahko dobite informacije po telefonu 712-134 vsak dan od 18. do 20. ure.

Prva odprta vaja za vse, ki bi si radi ogledali potek vaj, bo v četrtek, 8. septembra 1994, ob 20. uri v Kulturnem domu Mengeš.

VABLJENI

dodati (citiram strokovnjaka). Samo še bolj bučen aplavz - moj komentar. Sledil je še neuradni del, ki ga imamo folkloristi najraje. Robi, Pavle in že čisto naša mala-velika atrakcija Klemen so začeli svoj "drugi ših". Klemen na mizi, med kozarci in bokali, komaj glavo večji od ostale mengeške (kasneje tudi vseslovenske) bande, je raztegnil svojo frajtonarico in ogrel vse, kar je tistega soparnega poznopopoldanskega dne sedelo ob kozarčku zasluženega. Vzdušja se ne da naročiti, treba si ga je narediti in tu so se naši fantje že velikokrat izkazali.

Na koncu samo še: HVALA Beltinci, hvala gostoljubni Prekmurci! Podarili ste nam prijeten dan. Podarili ste nam košček svojega kulturnega izročila. Otožna melodija cimbal ob slovesu zagotovo obljublja ponovno snidenje..

Marjeta Podpeskar

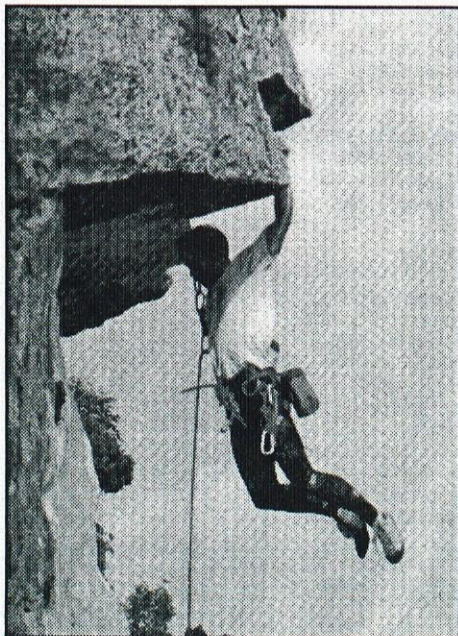
Mengšani na beltinškem odru.

ŠPORT

ALPINIZEM

Alpinistični vzponi

V mesecu juniju je bilo preplezanih že kar nekaj vzponov v hribih, pa tudi vreme je bilo lepo. Plezalo se je predvsem v Kamniških Alpah. Zahodna stena Vežice je bila preplezana trikrat. Marjan Kovač je z Moniko Kambič prosto preplezal Zajedo usmiljenja, ki je ocenjena z (VII-/VI+). Smer Kramar-Močnik (VII-/VI) sta plezala Janez Kešnar-prosto in Tone Rakar. Miran Martinjak in Andrej Nastran pa sta preplezala smer Geršak-Grčar. Južna stena Kogla je bila obiskana dvakrat. Rumeno zajedo (V+, Ao) so preplezali štirje plezalci: Andrej Nastran, Monika Kambič, Robert Flerin in Dare Božič spodaj plezal prosto (VIII-, Ao). Smer Šolar-Zajc (VI-, Ao) sta preplezala Dare Božič in Bernarda Cander (AO Kamnik). V Planjavi sta Jugovo peč (V) preplezala Janez Kešnar in Ana Benda. Miran Martinjak pa je sam v enem dnevu preplezal osem plezalnih smeri, med njimi tudi težje Miškino smer (V+/III-IV), Belačev steber (IV+) in Gregorinov steber (V-/IV+).

Vplezališčih so plezali le v Ospu in Predvdoru. V Ospu je Monika Kambič preplezala štiri smeri: Chat Noire (VII-), Picoli peste (VII-), Pretty Baby (VII-) in Le plaisir de la soir (VII-). V Predvdoru so preplezali dva vzpona: Ta belo (VII-) sta preplezala Dare Božič in Andrej Nastran, Binetovo (VII-) pa Monika Kambič in Dare Božič.

V juliju pa so plezali predvsem v Julijcih, kjer so bili preplezani tudi nekateri težji plezalni vzponi. Najtežji plezalni vzpon je bil opravljen v steni Šit. Marjan Kovač je s so-plezalcem Pavletom Kozjekom (AO Matica) preplezal smer Blagoslov (VII). V severni steni Triglava sta v slabih razmerah Miran Martinjak in Tone Rakar preplezala Helbo s Čopovim stebrom (VI+, Ao). Prusik-Szaley z Razom mojstranških veveric (VI, Ao) sta plezala Miran Martinjak in Monika Kambič. V zahodni steni Triglava pa sta Zahodno zajedo (VI-) plezala Dare Božič in Monika Kambič. Tržaško smer (V+) pa sta plezala Dare Božič in Robi Poličnik (AO Kamnik). Nad Šitam glave sta Janez Kešnar in Ana Benda preplezala Smer po zajedu z izstopom po Trmastih kaminih (V+/III). V Šitah pa so Zajedo (VI) plezali: Miran Martinjak, Andrej Nastran, Tone Rakar in Monika Kambič z Dušanom Cerarjem (AO Domžale). V Jalovcu pa sta Hornovo smer (IV) plezala Janez Kešnar in Ana Benda. Ostali vzponi pa so bili opravljeni v Kamniških Alpah. V Vršičih sta Kamniško smer (VI, Ao) preplezala Miran Martinjak in Andrej Nastran. Majsko smer (V, IV) v Planjavi sta plezala Monika Kambič in Andrej Nastran. Centralno smer (VI+) v isti steni so plezali Dare Božič in Mojca Čibej (AO Kamnik) ter Andrej Nastran z Danijelom Čemasom (AO Domžale). V Štajerski Rinki sta Direktno smer (VI) plezala Miran Martinjak in Andrej Nastran. Klavdija Kren pa je z Radom Nadvešnikom (AO Kamnik) v Vežici preplezala smer Geršak-Grčar (V/VI). V plezališčih pa sta bila opravljena le dva vzpona. V Kotečniku sta Beli svod (VII-) plezala Robert Flerin in Dare Božič, Božič pa je preplezal še Frančkov skupnjavo (VII-).

Dare Božič

PLANINCI

Planinski tabor v Trenti

Od 23. 07. do 31. 07. je Mladinski odsek Planinskega društva Janez Trdina Mengeš organiziral planinski tabor v Trenti. Udeležili pa so se ga tudi nekateri člani alpinističnega odseka, kjer so v bližnjih stenah opravili tudi nekaj plezalnih vzponov. V steni Planja sta smer Mensarda (VI+) preplezala Dare Božič in Robi Poličnik (AO Kamnik). V Jerebici sta Sivi Ideal (VI/V) preplezala Miran Martinjak in Ivan Arnšek. V Srebrenjaku so SZ steber (V) plezali Andrej Nastran, Monika Kambič in Ivan Arnšek, Rok Benda. Centralni steber (IV+) v Lepem Špičju so plezali Rok in Ana Benda, Andrej Nastran in Monika Kambič. V Zapotoškem vrhu sta smer Hitri gonzales (IV/V) plezala Janez Kešnar in Ana Benda.

Vplezališčih so plezali naslednje smeri: Tajuto (VII) sta preplezala Dare Božič in Monika Kambič, Emorroidi (VII-) plezali Arnšek, Kešnar, Božič, Niki Part (VII+) pa Kešnar, Arnšek, Božič. Erik (VII-) in Union (VII-) pa sta preplezala Božič in Kešnar.

Dare Božič

SHARP

AUDIO
VIDEO

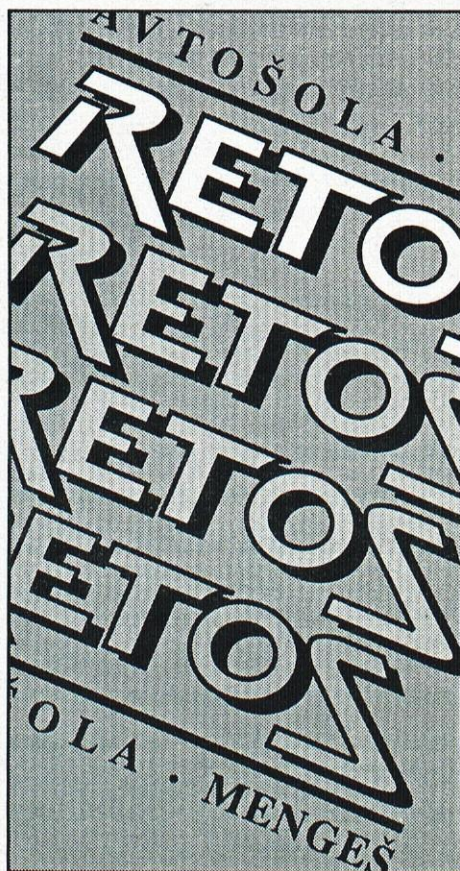
SERVIS

MENGEŠ

Hribarjeva 38

73 84 09

ŠPORT

NOGOMET

Novice iz NK Mengeš

Članska ekipa našega nogometnega kluba je po uspešni zaključeni tekmovalni sezoni 1993/94, ko je v III. SNL zahod osvojila 1. mesto in se uvrstila v II. SNL, imela kratek premor, saj so se priprave za novo tekmovalno sezono začele 4. 7. 1994. Priprave so bile zelo intenzivne. Ekipa pa je odigrala tudi 10 prijateljskih tekem z naslednjimi doseženimi rezultati:

MENGES : MURA	1:0
MENGES : ŽVILA NAKLO	1:4
SITTERSDORF : MENGES	2:2
RUDAR TRBOVLJE : MENGES	3:2
RADOMLJE : MENGES	2:2
DOMŽALE : MENGES	1:1
LITIJA : MENGES	0:1
MENGES : ILIRIJA	4:2

Na turnirju v Podzemlju pri Metliki je naša ekipa dosegla 2. mesto po zmagi nad KARLOVCEM 6:5 (po 11-metrovkah - v rednem delu se je tekma končala z izidom 1:1) in po porazu v finalu z domačim klubom KOLPA z 1:0.

xxx

V članski ekipi je prišlo do več kadrovskih sprememb. Namesto dosedanjega trenerja Borisa Grosa iz Kranja bo člansko ekipo v tej sezoni vodil trener Boris Pinčič iz Kamnika.

V prestopnem roku so klub zapustili naslednji igralci: Brane Lambršek, Robert Gajser, Andrej Flajnik, Tomaž Doljak in Jože Hercigonja. V naš klub pa sta se vrnila naša mlada igralca, ki sta 2 leti igrala v NK Slavija, in sicer Sebastjan Juhant in Borut Pišek. V naše vrste pa smo pritegnili tudi dva kvalitetna vratarja, in sicer Igorja Trampuža in Boštjana Lužarja ter naslednje igralce: Miho Oražma, Uroša Kranjca in Boštjana Seretnika. V času med dvema tekmovalnima sezonama smo izvršili dela, ki so bila potrebna za izpolnje-

vanje pogojev za nastanovanje v II. SNL. S strokovnimi posegi podjetja Garden iz Mengša smo močno izboljšali tudi igralno ploskev tako, da je ta ena najboljših v II. SNL. Tako so podani vsi pogoji za igranje dobrega nogometa v Mengšu. Za gledalce pa smo uspeli postaviti tudi manjšo pokrito tribuno s približno 90 sedeži.

xxx

V nedeljo 14.8.1994 je bila odigrana težko pričakovana prva tekma našega kluba v II. SNL. V Mengšu smo gostili ekipo NAFTE iz Lendave, ki je v lanskem tekmovanju v II. SNL zasedla 4. mesto. Vzdušje je bilo praznično, za kar je poskrbela menceška godba in številni gledalci, ki jih je bilo okoli 600. Pred pričetkom tekme so predstavniki MNZ Koper izročili kapetanu naše ekipe Urošu Pišku pokal za osvojevo 1. mesto v III. SNL-zahod. Tekma se je končala z neodločenim izidom 1:1, kar smo vsi v klubu kakor tudi gledalci ocenili kot uspeh. Ekipa je po začetni tremi in prejetem

razpored v naslednjih krogih naslednji: 21.8. igramo z NK ZAGORJE v Hrastniku, nato 28.8. v Mengšu gostuje ekipa NK ERA ŠMARTNO iz Šmartnega ob Paki in 4. 9. 1994 NK BELTRANS iz Veržeja, nato 11. 9. 1994 sledi gostovanje v Radečah, 18.9. 1994 pa bomo gostili ekipo NK PIRAN. Naslednje gostovanje bo 25. 9. 1994 v Slovenskih Konjicah.

xxx

Mlajše ekipe pa so se tudi že pričele pripravljati za novo tekmovalno sezono. Mladinci, kadeti in starejši dečki začnejo s tekmovanjem 21. 8. 1994, mlajši dečki pa 28. 8. 1994.

xxx

V poletnem času je prišlo tudi do spremembe na mestu predsednika izvršilnega odbora. To funkcijo smo zaupali Štefanu Kobalu, podjetniku iz Ljubljane, ki se je vneto lotil obsežnega organizacijskega in drugega dela v klubu.

Član IO NK MENGEŠ:

Uroš Pišek, kapetan ekipe, je prejel pokal.

foto: J. Kralj

Jože Rožman

golov v 5. minuti igrala dobro. Izenačujoči zadetek je z mojstrskim strelom iz prostega strela iz razdalje 30 m dosegel igralec Marjan Hudin.

xxx

V klubu si želimo, da bi tekme naše ekipe tako na domačem igrišču kakor na gostovanjih spremljalo čimveč gledalcev. Zato obveščamo simpatizerje našega kluba, da je

**prodaja
PC računalnikov,
tiskalnikov in
ostale opreme**

Pajek

Slovenija 28
61234 Mengeš, Slovenija
Tel./Fax: +386 61 737-538
odprto: 8.00 - 12.00
16.00 - 19.00

NARAVA

Vrni se, Jackie!

Med pogovorom v družbi me je prijatelj vprašal, če bi imela kužija. Oči so se mi zaiskrile od veselja, čeprav je obstajala prepreka: mamino dovoljenje. Po napornem in dolgotrajnem pregovarjanju sem pristala na vse postavljene pogoje, samo da bi lahko imela svojega psa.

...Kužki so prišli na svet in nisem se mogla zadržati, da jih ne bi šla obiskat. Bili so majčkenci, njihove očke so bile še zaprte, mama pa jih je skrbno čuvala.

Vendar sem že takrat čutila, kateri kuža bo moj. Od tistega dne je imel moj kuža ime JACKIE, ki je imel svoj pomen in ga ni dobil kar tako. No, nekajkrat sem ga še prišla pogledat, kmalu pa je tudi napočil čas, da se je Jackie poslovil od svoje mame. V soboto, 18.06.1994, sem ga pripeljala v novi dom. Bil je ves preplašen, neboljen, vendar tako zelo prisrčen, da je bil vsakemu zelo všeč. Začele so se neprespane noči, zgodnje jutranje ure, pomivanje po tleh,... Vendar vse se potrpi, če se le hoče.

Ob njegovih žalostnih trenutkih, ko se je najbrž spomnil svoje mame, bratov in sester sem ga vzela v naročje in mu nudila svojo toplino in nežnost, saj sem si Jackieja močno želela. Hotela sem prijatelja, ki ga ne bom nikoli izgubila.

Počasi se je začel navajati na okolje, hrano, ljudi in razne navade, razvade,...

Jackie mi je bil v veliko veselje, odrinil je mojo osamljenost in vedela sem, da me čaka doma, ko pridem iz službe. Skratka, postal je del mene, del nas vseh. Mojega oz. našega Jackieja bi prepoznala kjerkoli in kadarkoli. Zato lepo prosim Vas, drage bralce, spoštovane občane, če ste kje videli Jackieja ali se je morda zatekel k Vam, mi sporočite po tel. 737-193 (doma), 159-04-11 (služba), Azra Palič. Vaš trud in dobrosrčnost bosta poplačana. Kdor ve, kako se človek počuti, ko nekoga izgubi, me bo razumel.

Poskušala sem spraviti na papir tisto, kar čutim in kar pogrešam, vendar ne gre. Upam, da je bilo moje sporočilo dovolj jasno in ni napisano zaman.

Osamljena sem. Jackie, pridi nazaj! Vrni se! Tvoja vrvica in slike so vedno prisotne v avtu in ni ga dneva, da te ne bi omenjali in mislili nate, na tvoje bele tačke, tvoj ljubki lajež, spuščena ušeska, lepe rjave oči,...

Azra Palič

Jackie, pogrešamo te!

Smo packi?

Pasja vročina in gneča ob vodah, to je čas počitnic in dopustov. Vsakdo se želi ohladiti, spočiti, oddahniti, zato vsi iščemo senco in prijetne koticke za piknike, rekreacijo ali le za sprehod. Toda skoraj jih ne najdeš.

Ko sem med dopustom iskala take kraje, ssem zgroženo ugotovila, da smo ljudje postali pravi packi. Kamor prideš, kamor se ozreš, povsod odpadki in smeti rednih ali pa

naključnih obiskovalcev. Marsikdo bo menil, da za smeti ni dovolj poskrbljeno, pa to ni izgovor, čeprav je tudi to res. Zakaj moramo nekaj, kar nam je odslužilo, odvreči v travo, med borovnice, pustiti v grmu ali pod klopco. Vsakdo to lahko odnese tako, kot je do tja prišel. Ne izgovarjajmo se, da nas ni nihče videl in tako je vse prav. Zato vsepovsod leže pločevinke, plastenke, vrečke. Kako žalostno je, vsaj za nekatere, hoditi po gozdu in iskati gobe, pa je vsepovsod plastenk, se kopati ob vodi, pa z vej vise plastične vrečke in tetrapaki. Le rib vidiš vse manj. Toda to vemo vsi, le da nekateri tega ne počno, drugi pa redno. Odrasli bi morali biti mlajšim za vzgled, pa ni vedno tako. Sladoled je res dober in prija v teh dneh, toda ovitek in palčka sta za v smetnjak, ne za na pločnik. In to morata vedeti mama in otrok, kajti vtisi in izkušnje iz najnežnejših let prevladujejo vplivajo na vsa nadaljnja življenjska obdobja. Človek je največji zastrupljenec okolja, premalokrat pa se zaveda, da si uničuje lastna tla. Mi lahko spreminjamo zakonitosti, ki smo si jih sami izmislili, ne moremo pa spreminjati zakonitosti narave. Slej ko prej nam bo vse naše grehe vrnila kot bumerang. Naivno je misliti, da je voda, ki je na pogled čista, vedno tudi užitna. Tako napako lahko naredi otrok, odrasli pa ne. Človek je s tehnologijo spreminjal in izmislil moč nad naravo, ki pa je na žalost nima več v oblasti. Zato je skrajni čas, da vsi prispevamo, da se stanje ne bo še bistveno poslabšalo.

Marta Sitar

OTROCI NAS OPAZUJEJO.

ODRASLI JIM DAJEMO
ZGLED!

PIKNIKA JE KONEC.

Naj za nami ne ostane
taka slika!

ZDRAVJE

Društvo UP - napotki za tiste, ki iščejo...

Nekaj napotkov za vse tiste, ki sumijo ali pa so se že prepričali, da član njihove družine uživa drogo in je že zasvojen:

1. Pridite in prisluhnite pripovedi tistih staršev, ki so že prehodili del najtežje začetne poti reševanja svojcev.

2. Tako boste hitreje dobili stvarne predstave o svoji družini in prizadetem posamezniku ter odkrili svoje napake v odnosu do njega.

3. Slišali boste tudi, kaj vam je storiti.

4. Uspešne rešitve nekaterih družin vas bodo opogumile.

Odločitev, da nas obiščite, naj ne bo težka, saj je vse to, kar se dogaja, naše, človeško, vsakdanje in žal prepogosto, da bi se ga zaradi česar koli morali sramovati.

UP vas pričakuje in vam je pripravljeno pomagati.

dr. Janez Klobučar

Društvo UP - pot iz stiske

In kako se iztrgati iz ukleščenja v droginah in krepiljih?

Zasvojenec mora biti postavljen pred zelo trdo življenjsko preskušnjo: biti ali ne biti. Pred njo so ga prisiljeni postaviti najpogosteje prav tisti, ki bi jih moral imeti najraje in ki bi ga morali najbolj ljubiti. Ti pa ga komaj še sprejmejo za svojega, saj ne zmore ljubiti nikogar več razen droge in je svojim najdražjim povzročil že veliko hudega.

To nedoumljivo in zelo težko sprejemljivo nasprotje izzove drastično razdvojenost v zasvojencu in njegovi družini. Lahko jo pomirijo le ljudje z velikimi življenjskimi izkušnjami, ki vodijo priprave na zdravljenje.

Zdravljenje v terapevtski skupnosti je nezogibna nuja za vse narkomane, ki so zabredli v globjo odvisnost od droge.

Le redkim posameznikom se je po krajšem uživanju droge mogoče otresti tega zla in predstavljajo bolj izjemo kot pravilo.

Vsakršno odlašanje narkomanov in svojcev z odločitvijo za zdravljenje se hudo maščuje, saj pospešuje pogrezanje v odvisnost in propadanje.

Izkušnje po svetu potrjujejo, da se je iz krepiljev odvisnosti mogoče rešiti le z dolgotrajnim in nadvse napornim telesnim in duhovnim učenjem in delom, ki zagotavlja vsestranski obstoj, potrujeta smisel bivanja in omogočata kolikor toliko prilagojeno sožitje z naravo in ljudmi.

Doseči skladje na vseh teh področjih je dolgotrajno, trudapolno delo, še posebej za mladostnika, ki je skoraj redno brez temeljnih življenjskih izkušenj in delovnih navad, brez samozaupanja, samopotrditve in samospoštovanja, najpogosteje pa trdno prepričan, da "vse to zmore doseči sam, če le hoče".

Za narkomana je dvig v trezno in zdravo življenje mogoč le z daljšim bivanjem, trdim delom in vsestranskim naporom v terapevtski skupnosti. Njeni učinki so toliko boljši, kolikor trša so pravila vedenja in kolikor bogatejši je program dela in učenja v njej, zlasti ker si mladostnik sam težko poišče motive za osebno preračanje.

Pristajanje na tako zahteven program je za razrvanega mladostnika težko sprejemljivo, vključevanje v terapevtsko skupnost pa boleče.

Ker druge uspešne poti ne poznamo, je edino terapevtska skupnost - enakih med enakimi - zmožna motivirati narkomana, da se začne z vsemi silami upirati odvisnosti in pridobivati nova spoznanja in navade, potrebne za trezno in urejeno življenje.

dr. Janez Klobučar

Kaj naj bi vedel narkoman

1. Narkoman ne zmore ničesar rešiti sam, čeprav vztrajno zatrjuje, da to lahko stori.

2. Njegova volja in moč sta popolnoma odvisni od droge in njenega učinka.

3. Da bi se otresel pogubne zablode, češ da se bo rešil sam, mora zapasti v najhujšo stisko. Takrat pa ima na izbiro le dve poti: pot nadaljnega hitrega propadanja ali pot k ozdravitvi.

4. Če se odloči za pot k ozdravitvi, so potrebna naslednja dejanja:

- takojšnji izstop iz narkomanske družine,
- vključitev v proces razstrupljanja in čim kratkotrajnejše uživanje nadomestnih učinkovin (metadon) ter postopno zniževanje njihovega odmerka (število tablet),
- odločitev za nov bioritem, to pa pomeni urejen čas nočnega počitka in vstajanja, nava-

janja na osnovno higieno, vpeljevanje celodnevne telesne dejavnosti, prilagojene delovnim, učnim in drugim obveznostim.

5. Kdaj se bo posameznik odločil za zdravljenje, je odvisno od teže in trajanja zasvojenosti, socialnih razmer, v katerih živi, njegove osebnostne danosti in pritiskov nanj.

dr. Janez Klobučar

Občni zbor krajevne organizacije RK Mengeš

Bil je 07.06.1994 v prostorih KS Mengeš.

Po izvolitvi delovnega predsedstva so bila podana poročila o delu KORK Mengeš, o delu podmladka RK v OŠ Mengeš, blagajniško poročilo in poročilo nadzornega odbora.

V razpravi je sodeloval predsednik IS KS Mengeš, g. Janez Per. Pohvalil je dosedanje delo KORK Mengeš z željo, da bi se še naprej ukvarjali s humanimi aktivnostmi. Izrazil je zadovoljstvo o povezavi dela s podmladkom RK OŠ. Obojim je zaželel mnogo uspeha pri delu v prihodnosti.

Predsednik Območne organizacije RK Domžale, g. Franc Zabret, je pohvalil delo KORK Mengeš. Apeliral pa je, naj bi posvetili več skrbi sosedski pomoči. Opozoril je, da že nekaj let ni zbiralnih akcij rabljenih oblačil in obutve. Rabljena oblačila, obutev in posteljnino sprejemajo vsako sredo od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Možno pa je oddati vse druge delovne dni dopoldne razen v soboto na Območnem odboru RK Domžale, Ljubljanska 36.

Članica Karitasa je poročala, da nekateri izkoriščajo pomoč obeh humanitarnih organizacij.

Predsednica KORK, Mara Lužar, je izrazila željo po lastnem prostoru, kjer bi se lahko sestajali, mogoče tudi zbirali in izdajali oblačila, vendar organizacija nima denarja za najemnino. Naš dohodek - članarino damo v humanitarne namene.

Sprejeli smo Statut RK za KORK Mengeš. Izvedli smo volitve KORK Mengeš.

Tudi v bodoče bomo izvajali vsakoletne naloge organizacije in naloge, ki nam jih bo zadala Območna organizacija RK Domžale.

Darka Lužar

OBVESTILA

KNJIGE IVANA SIVCA

V MI AMIGU

Ker mnogi sprašujete, kje bi lahko v Mengšu kupili knjige mengeškega rojaka pisatelja Ivana Sivca, se je podjetje MI AMIGO odločilo, da vam bo v svojih prostorih na Slovenski cesti 28 (ob Trdinovi kleti) dalo na voljo vse zadnje Sivčeve knjige. Knjiga je najlepše darilo, posebno ob praznovanju rojstnega dne. Poldrugi ducat prvih Sivčevih knjig je razprodanih in se ne da dobiti nobene več, na voljo pa je še nekaj izvodov zadnjih knjig:

GUSARJI NA OBZORJU (mladinska morska povest) 1800 SIT
DOBER DAN, PALČKI (štirinajst pravljic o palčkih) 1500 SIT
JUTRO OB KRESU (viteška povest o Adamu Ravbarju) 2400 SIT
GODEC PRED PEKLOM (o muzikantu Francu Kranjcu) 2500 SIT
PESEM JE SONCE (zgodba o Tonetu Kozlevčarju) 1800 SIT

Odprto vsak dan od 8.00 do 16.00 ure.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

MI AMIGO - vodoravno:

frotir, opus, MI AMIGO, drvar, jezikovna šola, srk, realizem, term, rtič, RZ, Adolf, os, Kne, nauk, kolos, PP, ura, kravata, kolovrat, Agra, Ares, Adelaide, opravilo, Resen, oro, nastanek, mont, nos, tt, ego, Anina, mlezi-vo, til, tiger, oko, orgija, Poetovio, sla, Lisac, občan, SV, parnost, srab, Kairo, ton, SO, Tajó, Anton, IL, Lars, obiranje, Avstralci, PA, iztek, totemizem

Gesla iz slike: **MI AMIGO, JEZIKOVNA ŠOLA, PLESNI TEČAJI, POLETNI TABORI**

KULTURNO DRUŠTVO FRANC JELOVŠEK

Čas dopustov je že mimo in tudi čas kislih kumaric. Že na dopustu ponavadi kujemo načrte, kaj bomo delali tako spočiti in polni energije. No, tako je tudi s kulturnim društvom Franca Jelovška - dramska skupina. Tu se že kar nekaj časa pripravljamo na prvo letošnje uprizoritev. Ta se bo zgodila kar kmalu in to v začetku oktobra. Ta komedija, katero bomo uprizorili, bo marsikateremu občanu, če si bo ogledal predstavo, razvedrila obraz. Ta komedija je zelo posrečen komad, tako ne bo nikomur žal dve uri prebiti v dvorani.

Že sedaj Vas vabim, da si tokrat rezervirate prosti čas. Pridite, ne bo Vam žal. Smeh je zdravje, zdravje je pa človekovo bogastvo. Zato pridite, nasmejali se boste!

Franc Šimenc

KOMEDIJA KAM IZ ZADREGE

Uprizori kulturno društvo Franca Jelovška
Mengeš

Osebe:

Dominik, 40 let, prebrisane glave - Drago Plevel

Urša, njegova žena - Karla Kušar

France, njun sin - Rok Burja

Lipe, Dominikov sosed in prijatelj - Franc Šimenc

Monika, njegova žena - Katarina Mušič

Tončka, njuna hči - Barbara Iskra

Šime, pismonoša - Gregor Hubat

Fani, natakarka pri potokarju - Meta Vrhovnik

Petronila, njena mati - Marta Vahtar

Krišpin, hlapec pri Korenovih (Lipe in

Monika) - Andrej Potočnik

Scena - Drago Plevel

Razsvetljava in tonski posnetki - Matjaž Vieder

Kostumi in režija - Franc Vieder

PREDSTAVI BOSTA 14. in 15. oktobra 1994 ob 19. uri

Vstopnice v prodaji uro pred predstavo!

VABLJENI!

Kulturni koledar

8. 9. 94 UMETNOST V ZLATU

OTVORITEV RAZSTAVE V GALERIJI
MEŽNARIJA MENGEŠ ob 18. uri

Društvo rejcev malih živali

Kamnik

VABILO

DRMŽ Kamnik prireja v okviru praznika "Narodnih noš" meddruštveno ocenjevalno razstavo malih živali - kuncev, golobov, perutnine, ptic, mačk,...

**Razstava bo na dvorišču
OŠ 27. julij v Kamniku.**

Odprta bo:

v petek

9. 9. od 14. do 19. ure

v soboto

10. 9. od 08. do 19. ure

v nedeljo

11. 9. od 08. do 18. ure

Vljudno vabljeni!

NAGRADE

VIDEO STOP

Glasbeni stolp si je v juniju prislužil ŠINK ANDREJ, še 19 pridnih izposojevalcev je prejelo zanimive praktične nagrade po žrebu članice TEJE. Vsem skupaj čestitamo in obenem vabimo k izposoji za bogate, res bogate božične nagrade (stereo TV, video-rekorder, CD player,...)

Srečni dobitnik prve nagrade.

foto: J. Stopar

Teja med žrebanjem.

foto: J Stopar

filc tovarna filca mengeš

Nagrajenci

Tovarna FILC Mengeš je za nagradno križanko izbrala zahtevno geslo: **ZNANJE IN KAKOVOST, TO JE NAŠA POT V PRIHODNOST.** To geslo tudi zahteva veliko sposobnost od svojih delavcev. Filčevi to že obvladajo, prevelikih težav pa ni povzročalo niti našim zvestim reševalcem. Ali je daljši rok vzrok za to, da je prispelo veliko števil rešitev ali kaj drugega, pa ne vem povedati.

6., 5. in 4. nagrada so steklenice najboljšega vina s posebno polnitvijo za FILC. Te prejmejo: ga. **Terezija Obreza**, Novakova 15, 61234 Mengeš; ga. **Zofija Bergant**, Na Gmajni 9, Loka, Mengeš; ga. **Sonja Lož**, Na Gmajni 7, Loka, Mengeš. 2. in 3. nagrada sta vredni vsaka po 5.000 SIT. Prejmeta jo: g. **Silvo Kragelj**, Cankarjeva 6,

Mengeš in ga. **Štefanija Smolnikar**, Vir, Maistrova 16, Domžale. Prvo nagrado v vrednosti 10.000 SIT pa prejme g. **Domen Repnik**, Cankarjeva 8a, Mengeš.

MI AMIGO tudi pri križankah in njihovih nagradah skrbi za izobraževanje. Rešitev križanke: **MI AMIGO, PLESNI TEČAJI, JEZIKOVNA ŠOLA, POLETNI TABORI**. 3. nagrada - 20 ur bo pod vodstvom plesnega učitelja v skupini zaplesal g. **Janez Podboršek**, Murnova 12, Mengeš; 30 ur se bo angleščino ali nemščino učila ga. **Jolanda Pavlovič**, Jakopičeva 27, 61241 Kamnik. G. **Andrej Hribovšek** z Mehletove 7 v Mengšu pa bo bogatejši za 60 ur intenzivnega učenja tujega jezika.

Vsem nagrajencem čestitamo, ostalim pa želimo prihodnjič več sreče!

Nekaj naslovov novih filmov v **VIDEOTEKI STOP** v Mengšu:

PARIS TROUTH - kriminalka
DESPERATE JUSTICE - kriminalka

AMERICAN KICKBOXER - akcija

ROCKET GIBRALTAR - drama

BLUE HEAT - akcija

CLARENCE - komedija

THE HITMAN - akcija

THE HOT SPOT - srhljivka

MR. NANNY - komedija

THE FIRM - drama

SLIVER - srhljivka

SUNSET BEAT - akcija

COP AND A HALF - komedija

SHE - DEVIL - komedija

NAVY SEALS - akcija

ODPRTO VSAK DAN OD 18.00 DO 21.00 ure, NEDELJE ZAPRTO

GOSPODINJSKI NASVETI

Londonske rezine

Exklusivno za Mengšana

Ob Boccherinijevem menuetu rahlo, a urno pogneti

21 dag moke
14 dag masla
7 dag sladkorja
3 rumenjake

To drobljivo testo natlači v pekač za 1 prst na debelo. Peci 10 minut na 180°C. Nato zlezi v pečico in testo namaži z marelično marmelado (če že nimaš legranovih jajc). Povrhu premaži sneg 3 beljakov, v katerega si vmešala 10 dag sladkorja v prahu in 14 dag mletih oprazenih lešnikov (ali mandeljnov).

Skoči iz pečice in pečeš še 15 do 20 minut. Ohlajeno razreži, če ti je všeč lahko poješ, sicer ponudi gostom.

Danica Cedilnik

Taščine oči

25 dag mletih lešnikov
25 dag sladkorja
sok in lupina 1 limone
2 jajci
5 dag sladkorja v prahu
kandirane ali vložene višnje

Lešnike, sladkor, limonine dele in 2 rumenjake zmešamo, oblikujemo približno 40 kroglic in jih malce sploščimo.

1 beljak in sladkano moko gladko zmešamo in vanj pomakamo zgornjo stran kroglic.

Na vsako položimo odcejeno izkoriščeno višnjo in mislimo na taščo.

Danica Cedilnik

Zelena kozmetika

NEGA MASTNE KOŽE

TONIK:

1. 15 g rožmarinovih listov in 10 g vrtnega timijana namočimo v 500 ml vode. Kuhamo naslednji dan; ko zavre, precedimo.

2. 20 g korenin repinca narežemo na tanke rezine in jih kuhamo v 300 ml vode.

Če želimo močnejše tonike, jim dodamo še nekaj mililitrov alkohola.

ČISTILNA MLEKA:

15 g rožmarinovih listov kuhamo v 150 ml mleka. Precedimo in hranimo v hladilniku. Lahko uporabimo tudi žajbljeve liste.

MASKE:

1. 350 ml vrelega mleka zlijemo na oprano blitvo (150 g). Ko se masa ohladi, uporabimo blitvo kot masko, preostalo mleko pa uporabimo kot čistilno mleko.

2. Banano očistimo in zmečkamo. Takoj dodamo žlico medu, 100 g mleka v prahu in žlico pivskega kvasa. Maska je primerna za vse vrste kože.

NEGA MOZOLJASTE KOŽE

TONIKI:

1. Iz zribane lubenice in kumare izcedimo enako količino soka. Dobro premešamo. Tonik lahko uporabljajo tudi moški kot lotion po britju. Lahko mu dodamo tudi nekaj mililitrov alkohola.

2. Glavico česna zdrobimo in prelijemo s 100 ml alkohola. Po 24-ih urah precedimo in hranimo v temni steklenici.

ČISTILNA MLEKA:

Blitvino mleko (150 g blitve in 350 ml mleka).

MASKE:

1. Bananina maska
2. Beljak zmešamo z žličko medu in kvasa.

NEGA OBČUTLJIVE KOŽE

TONIKI:

1. Kumaričin sok
2. Korenčkov sok
3. Lubeničin sok
4. Paradižnikov sok

ČISTILNA MLEKA:

30 g posušenih breskovih listov kuhamo v 300 ml mleka.

MASKE:

1. Bananina maska
2. Rumenjak z medom in kvasom in 5 kapljicami AD3-vitamina

KOZMETIČNE "ZVIJAČE"

TONIK ZA UTRUJENO KOŽO:

25 g materine dušice,
10 g kamilice,
150 g vode.

Kuhamo, dokler ne zavre. Ko se ohladi, precedimo.

RDEČICA OBRAZA

25 g borovničevega soka,
3 g boraksa,
100 g vode.

Ko voda zavre, ji dodamo sok in boraks. Uporabljamo trikrat na dan.

100 g kislih jabolk (očiščenih),
150 g mleka,
2 rumenjaka.

Nastrgamo jabolka, kuhamo v mleku. Ko mešanica zavre, počakamo, da se ohladi.

Primešamo dva rumenjaka. Maska naj bo na obrazu 15 minut.

PEGE

30 g peteršiljevih listov
300 ml mineralne vode

Liste skuhamo v mineralni vodi. Precedimo in uporabimo večkrat na dan.

30 g peteršiljevih listov,
250 g travniškega medu,
20 ml limoninega soka.

Peteršiljeve liste dobro sesekljamo in dobro zmešamo z limoninim sokom in medom. Maska naj bo na koži 20 minut. Pripravimo jo enkrat tedensko.

"PORJAVELA KOŽA"

50 g korenja
100 g kislega mleka ali jogurta

Nastrgano korenje zmešamo z jogurtom. Masko lahko nanesemo povsod po telesu, kjer bi bili radi videti zagoreli. Lahko uporabimo tudi samo korenčkov sok. Masko odstranimo po 5-ih minutah s čim manj vode, sicer bomo sprali barvo.

PROTI GUBAM

50 g medu,
20 g olivnega olja,
1 jajčni rumenjak,
35 g mleka v prahu.

Vse dobro premešamo in pustimo na obrazu največ pol ure. Odstranimo z mlačno vodo.

Mirjana Lilič Južnič

MI AMIGO

VPISUJE V TEČAJ
ZELENE
KOZMETIKE
ZA NARAVNO
NEGO VAŠE KOŽE

Informacije in prijave na
tel. 737-317

Dan in ura tečaja po
vaših željah.

SMEH NI GREH

POČITNIŠKE

Zažgan štrudelj

Zgodnico mi je pred nekaj dnevi pripovedoval prijatelj iz sosednjega kraja in takoj sem pomislil, da bi bila primerna za Mengšana. Tudi časovno je čisto v redu, saj je veder spomin na letošnji dopust, čeprav glavni junaki te zgodbe v času svojega počitka niso imeli vse O.K., predvsem po lastni zaslugi. Hudega jim tudi ni bilo. Če bi bil še kdo izmed njih malo manj len, potem bi bilo lahko vse dobro ali haj, kot je to besedo vedno ponavljala Ljubica.

Vendar pojdemo lepo po vrsti. Bili so in so še: Dedi, Babi, Ljubica, Dragi in Bučko. Dedi je bil pač dedi. Rad je imel pivo, malo več miru in mladim je vsak dan manj verjel. Babi je njegova žena in mamica Dragija - svojega sina. Imeni Dedi in Babi sta ta dva dobila tedaj, ko se je Ljubici in Dragiju rodil sinček. Dali so mu ime Janez, ljubkovalno pa so ga klicali Bučko in to tako pogosto, da je mali že davno pozabil svoje pravo ime.

Zmenili so se, da gredo pač skupaj na morje. Zsicer staro, vendar veliko počitniško prikolico, ki premore dve mali spalnici, vsako na enem koncu. Za pred prikolico pa so imeli še velik baldahin, kjer bi se tudi dalo lepo spati.

Prišel je čas odhoda. Dedi vožnje z avtom ni preveč zaupal svojemu sinu, da bi pa za avtom vlekel še počitniško prikolico, to pa še toliko manj. Skregali so se takoj na poti iz Mengša ven in pred Ljubljano je za volanom že sedel sitni Dedi in kar naprej buljil v vzvratno ogledalo, da bi videl, kako se obnaša prikolica. Za silo je šlo, v avtu pa ni bilo pravega vzdušja - Ljubica in Dragi sta se polglasno pogovarjala, še ne dveletni Bučko pa je močno premočil kratke hlačke, čeprav sta starša trdila, da za lulat vedno pove. No, potem je pogovor vendar stekel, le Babi se je še kratek čas kislo držala.

Na lepi istrski obali so postavili svojo prikolico. Ne v senci borovcev, pač pa na soncu, kjer je bil prav tam še prostor. Dedi je po opravljenem delu smuknil v bife v kampu in si naročil točeno pivo. Ko se je vračal, je bila že noč. Vstopil je v svoje počitniško kraljestvo. V baldahinu je na ležalni blazini zaspala Babi, v prvi spalnici je spal Bučko, Ljubice in Dragija pa ni bilo. Dedi se je odločil za sprehod ob obali in tudi tam, kjer je bilo

malo bolj samotno. Od daleč je videl dve goli telesi. Natančno je pogledal, bila sta Ljubica in Dragi. Naslednji trenutek sta bila že pri njem, seveda v Evini in Adamovi podobi in se na ves glas smejala. Posebno Dedijev sin je bil zelo zgovoren. Na glas je razlagal, da se je kopati nag najbolj zdravo in tudi najlepše.

Naslednje jutro so seveda nekoliko potegnili s spanjem. V prikolici je bilo vroče skoraj kot na soncu. Posedli so se v baldahinu. "Še dobro, da ga imamo," so rekli v en glas in na sporedu naj bi bil zajtrk. Dedi je znorel, da na dopustu njegova žena že ne bo kuhala, Ljubici pa se tudi ni dalo. Zatorej so končali ob hladnem zajtrku. Dedi in Dragi pa vsak ob svoji steklenici piva.

Nenadoma je Ljubica zbrala vso mogočo dobro voljo in hotela popraviti slab vtis. Prostovoljno se je oglasila, da bo za njihovo prvo skupno počitniško kosilo poleg seveda vsega drugega spekla še dober jabolčni zavitek ali kot v Mengšu po gorenjsko pravimo štrudelj.

Dedi ni bil dober plavalec, Babi je bila skoraj boljša. Odpravila sta se v vodo. Najprej do gležnjev, nato do kolen in do pasu. Potem pa v gnečo v senco. Ko je bila Babi po stegnih rdeča kot petelinova roža, sta jo mahnila domov. K prikolici seveda. Čeprav je bilo zelo

veliko prikolic na malem prostoru, sta že od daleč zagledala malega Bučka, ki se je pred baldahinom igral s svojo množico plastičnih avtomobilčkov. Dedi in Babi sta stopila v baldahin in Babi je prišla za kljuko prikoličnih vrat. Bila so zaklenjena, skozi priprto okno male kuhinje pa se je valil vonj po zažganem štrudlju. Dedi je bilo takoj vse jasno: Ljubica in Dragi sta zopet v postelji, štrudelj pa je s pekačem vred za v smeti in slab vonj po zažganih jabolkih po vsej prikolici vsaj še nekaj dni. Treba je bilo samo pritakniti iskrico k vsemu skupaj in skregali bi se kot za stavo, vendar tega niso storili. Dober vzgled je zopet dala Babi: "Bom pa tudi ta dopust jaz kuhala. Saj ste vendar vsi moji in zares potrebni počitka." Ljubica in Dragi sta tako že več tednov nergala, da sta od službe in sploh od vsega preutrujena in jima ni za drugo kot za pošten počitek. Dedi je tudi utrujen. Od dela in od piva. Sprostitve pa je zelo potreben tudi mali Bučko, saj doma ne dela drugega, kot da se vse dni igra s tistimi plastičnimi avtomobilčki. "Samo svežo zelenjavo in meso mi boste prinesli, pa bo vse v redu," je še dodala Babi.

Vendar ni šlo vse tako gladko. Ljubica in Dragi sta tako pozno vstajala, da je bila Babi do tedaj že vsak dan v trgovini, Dedi je pridno praznil pločevinke s pivom in Bučko je v mivko zakopal že vse avtomobilčke.

Za konec tedna so dobili malo povečan obisk, dva mlada para, eden po Dragijevi strani, eden po Ljubičini. Ti novi štirje gostje so spali v baldahinu. Prav radi so pojedli vse, kar je Babi skuhal.

Nek večer je rekla Babi: "Saj ste vsi moji. Vem, da ste utrujeni. Bom že vse sama naredila, pa tudi dokupila, saj bo kmalu prvega, ko bo nova pokojnina. Pomembno je, da se imamo lepo in se ne kregamo. Sloga in dobra volja pa sta skoraj vse."

Dopust je minil, kot si nihče od naše družine ne bi mogel misliti. Na koncu sta Babi in Dedi pospravila prikolico, mladi gostje pa odbrzeli z motorji.

Ko so bili Dedi in Babi, Ljubica in Dragi ter mali Bučko, ki sedaj res ni več potreboval plenice, zopet v avtu in na vožnji domov in je Dedi kar med vožnjo izpil še eno pločevinko piva, je Ljubica zavzdihnila: "Lepo je bilo! Škoda, da je jutri zopet služba!"

C. S.

SMEH NI GREH

POČITNIŠKE

Turistični nasveti za preživljanje počitnic

Kaja C.

Ko sem šla v vodo, mi je segla do pasu. Naenkrat pa sem bila pod vodo. Kaj se je zgodilo? Prišel je ogromen val in me odnesel s seboj. Torej, ne hodi v vodo, kadar so visoki valovi.

Anže J.

Zvečer je najbolje, da se pokriješ z že zloženo odejo. Tako ti je zjutraj ni treba zlagati. Isto velja za rjuho.

Saša M., Špela K.

Ko se igraš z vodnim balončkom, je priporočljivo, da ga ne daješ v usta, ker se lahko zgodi, da ga prepikneš.

Nada, Špela

Današnje badminton žoge niso zanesljive, ker po petih udarcih z loparjem razpadejo. Sledi reklamacija pri treh prodajalcih v isti trgovini, ki naenkrat niso več prodajalci (ko je potrebno zamenjati razpadlo žogo).

Matic O.

Če je bodoča žena večja od tebe, jo na poroki prosi, da se skloni, drugače ji ne moreš dati "lubčka".

Saša M.

Ko greš na morje, ne vzemi s seboj sedem kopalk, ker imaš potem težave pri izbiri.

Boštjan O.

Če te pot slučajno zanese čez nudistično plažo, glej pod noge, drugače se lahko spotakneš ob kakšno skalo.

Polona D.

Če je tvoja barvna podlaga podobna jogurtu, vzemi faktor 99.

Maja M.

Na morje se raje odpravi po zračni avtocesti, sicer ...

Anja Z.

Če nimaš partnerja, ti v poletnem taboru MI AMIGO v roku 2 dni poiščejo moža in seveda organizirajo poroko.

Samira E.

Vroče je, zato bodi čimbolj tiho.

Počitniška pravljica

Pepi pejmo proti Portorožu. Poženemo plin poljskega pečka proti Postojni. Pri pomolu pred Portorožem poskačemo, plavamo, potapljammo pa pobiramo prvovrstne prstane. Pripravimo ponev pa pečemo prvovrstne prstane. Pa pride policaj pa prepove peči prvovrstne prstane. Pa pravi papan Pepi prekleto packa policajska, pavijan pokvarjen pa pograbi ponev pa počí policaja po piskru pa pade policaj po podu. Pa pridrvi pet policajev pa pograbi pendreke papan Pepi pa ponev pa pik, pik, pik, pik, popoka policaje po piskrih pa padejo policaji po podu. Pa pravi papan Pepi - piksna, pejmo pit pivo. Poženemo plin poljskega pečka proti Postojni. Po poti prepevamo pregrešne, protidržavne pesmi, pregarbamo potujočega patra, pristranskega politika, potem pa panično pridrvi policijska patrila pa pelje Pepija proti Povšetovi - pet.

Pa - pa.

P. P.

RAČUNALNIŠTVO

BASIC

(Ukazi in primeri se nanašajo na MS QuickBASIC 4.5)

1. DEL

DOS, ki smo ga spoznali, je operacijski sistem, ki nam omogoča delo z diskom in datotekami na njem. Za resnejše delo z računalnikom, ko ne želimo le uporabljati komercialnih programov, ampak napisati tudi kaj novega, pa seveda to ni dovolj.

Računalnik ne razume nobenih besed, ukazov... njegov jezik je jezik električnih impulzov. Računalnik ločuje dve stanji: električni tok teče in električni tok ne teče. V številah to zapišemo z 1 in 0. Da bo računalnik razumel, kaj želimo od njega, potrebujemo "prevajalca", ki bo naše želje prevedel v računalniku razumljivo zaporedje enic in ničel, saj se mi tega zapletenega in nepreglednega jezika ne želimo učiti. Zato so se s časom razvili mnogi tako imenovani programski jeziki. Programski jezik je zbirka ukazov (besed), ki sestavljajo besedišče tega jezika, in pravila za tvorbo stavkov v tem jeziku (slovnica, sintaksa).

Glede na različne potrebe področij uporabe računalnikov so se razvili zelo različni programski jeziki.

Nekega osrednjega standarda, ki bi veljal za določen jezik, v večini primerov ni, saj jih uporabljamo na najrazličnejših računalnikih od žepnega računalnika do velikih sistemov, zato so se v odvisnosti od strojne opreme in tudi "proizvajalca" jezika razvila najrazličnejša narečja. Tako npr.: Spectrum, Commodore C64 in PC lahko razumejo isti jezik (BASIC), vendar različna narečja. To pomeni, da večino besed (ukazov) razumejo vsi enako, ne pa vseh. PC, ki je močnejši stroj z obsežnejšim naborom ukazov v npr.: QBASICu, razume v glavnem vse besede ZX Spectruma in C64, nikakor pa obratno njegova slabša sorodnika ne razumeata vseh njegovih ukazov in se tudi ne razumeata v vsem med seboj.

Programski jezik ima lahko zelo ozek besednjak (nekaj deset ukazov) ali zelo obsežen (nekaj sto ukazov). To je odvisno od namena jezika, pa tudi strojne opreme in razpoložljivega spomina na računalniku.

Ukaze nekega programskega jezika lahko v grobem razdelimo na skupine:

- (1) vhodno - izhodni ukazi
- (2) operacije in funkcije za delo s podatki
- (3) kontrolne strukture

Prva skupina je pomembna za vnašnje podatkov in tekstovni ali grafični izpis rezultatov, druga skupina pa med vhodom (INPUT) in izhodom (OUTPUT) s podatki dela. Tretja skupina ukazov kontrolira in preusmerja tok (smer, potek) delovanje programov na podlagi predvidenih pogojev, vmesnih rezultatov ali vnešenih podatkov.

Prihodnjič si bomo pogledali osnovne ukaze BASICa (ti so v večini narečij enaki ali pa vsaj zelo podobni). V dvojnem okvirčku bodo zapisane sintakse stavka za določen ukaz, v večini primerov bodo opisu delovanja sledili v enojnih okvirčkih primeri z opisom rezultatov ukazov. Parametri ukazov bodo v močnejšem tisku.

(nadaljevanje prihodnjič)

Napisala:
Jure Labrovič
Tomaž Novak

ZA POLFINALNO TEKMOVANJE DIATONIČNIH HARMONIK

ZLATO

*V soboto,
27. avgusta '94,
ob 15. uri v
Edigsovi
ORANŽERIJ
Mengeš, Šolska ulica 4*

Melodija
MENGES

HARMONIKO LJUBEČNE '94

FORNAT

Novi trg 41a, Kamnik
vhod srednješolskega centra
tel.: 831 452 831 064

delovni čas:
od 8. do 20. ure
sobota od 8. do 13. ure

**Trgovina, kjer prodajamo samo šolske potrebščine,
nove in rabljene učbenike za osnovne in srednje šole.**

**Vabimo šolarje, da še uporabne in veljavne
učbenike prinesejo v prodajo v našo trgovino!**

NAGRADNA KRIŽANKA VIDEOTEKA STOP

OSNOVNA TEKOČINA	RIMSKA BOGINJA JEZE	ŽELEZNIŠKO KRIŽIŠČE NA PRIMOR- SKEM	ATENIN SCIT	TRTA, PLESEN	KOSITER	ITAL. PLES	SMUČAR FURUŠETH	BARVA KART
V	I	D	E	O	S	T	O	P
O	R	I	G	I	N	A	L	I

AVTOR: MARKO BOKALIČ	DAN V TEDNU	ARGENTIN- SKI PREDSEDNIK (CARLOS)	TRAVNIŠKA ZORAVILNA RASTLINA	ABSOLUTIST	PEVEC PESTNER	OBŽALO- VANJE	VRAČNIČNI PRISAD	VLADAN DESNICA	IGRALEC NIVEN JUDOVSKI UČITELJ	D	A	V	I	D	PREGOVOR SATIRIK PETAN	R	E	K
GRlici PODOBNA PTICA	S	M	R	D	O	R	A	V	K	A	REKA V SEVERNI ITALIJI	A	D	I	Ž	A	POTNI STROŠKI ZA PREVOŽENO POT	ALBIN ČIZMAN
VRIJENI NEPRODANI IZVODI CASOPISA	R	E	M	I	T	E	N	D	A	ATEK	SREČANJE OB ČAJU AM. IGRALKA (DEBORAH)	Č	A	J	A	N	K	A
MATEM. POJEM	E	N	A	K	O	S	T	SLAP PRI BOVCU ČREVESNA GLISTA	B	O	K	A	OSNOVNA MERA	MAJHEN RT BULOŽER	R	T	I	Č
KONIČAST VRH V ZAH. ALPAH	D	E	N	T	KRAJ PRI BREŽICAH MESTO V ISTRI	A	R	T	I	Č	E	MADŽ. SKLADATELJ (FERENC) ZEN. IME	E	R	K	E	L	KRETNJA, GESTA
ALOIS MOCK	A	M	DELAVEC V APNENICI	A	P	N	A	R	PREUČEVA- LEC LOBANJ	k	R	A	N	I	O	L	O	S
STOP STISKALNI- CA	STISKALNI- CA	PLODOVI- TOST	INOZEMKA MESTO V OHUJ	T	U	J	K	A	ZLAHTNI PLIN GRŠKO-RIM. OBODBJE	A	R	G	O	N	STAR CIMOSOV AVTO	A	M	I
GRM Z RODČIMI PLODOVI	T	R	D	O	L	E	S	K	A	STOP GR. BOGINJA NESREČE SINOVA ŽENA	A	T	E	REKA V PAKISTANU	EDI BERK KRVNA ZVEZA	E	B	
NAJDLJŠA FRANCOŠKA REKA	L	O	A	R	A	UNITED NATIONS ALFI NIPČ	U	N	PRIPRAVNIK RIMSKI PESNIK	S	T	A	Ž	I	S	T	POKRAJINA V VIETNAMU	
MADŽARSKI LIRIK (ENDRE)	A	D	Y	KAJNOV BRAT	KRAJ PRI KRŠKEM	DEL HAMBURGA	A	L	T	O	N	A	GLASBENIK SOSS	IBSENOVA DRAMA MOČVIRSKA TRAVA	M	O	R	A
SLOVENSKA ROKOMETA- SICA (SONJA)	Č	O	T	A	R	KOS POLJA DAN ZA POČITEK	N	J	I	V	A	AM. VESOL- JEC (EDWIN) IZTOK MLAKAR	A	L	D	R	I	N
SLOVENSKI IGRALEC	I	V	O	B	A	N	JAPONSKI CESAR KOTNA MERA	A	K	I	H	I	T	O	OSEBNI ZAJMEK	O	N	A
ANGLŠKI NOGOMETAS (GARY)	L	I	N	E	K	E	R	SLOVENSKI SKLADATELJ (BOJAN)	A	D	A	M	I	Č	DANSKI BIO- KEMIK, NO- BELOVEC '43 (HENRIK)	D	A	M
NIKO TOS	M	T	NOVINARKA ZEI	L	A	D	A	GESLO:	R	E	C	I	T	E	S	T	O	P
IVAN NAPOTNIK	I	N	HITER ZIVALSKI TEK	DOLGA DOBA	EDGAR DEGAS LIJAK	E	D	D	O	L	G	O	Č	A	S	N	I	M
SLOVENSKI IZUMITELJ (ANTON)	C	O	D	E	L	L	I	D	N	E	V	O	M	I	N	P	Č	E
STARA AZUSKA DRŽAVA	A	S	I	R	I	S	A	E	N	T	E	S	V	O	J	V	I	
STOP RIMSKI CESAR	T	R	A	J	A	N	D	E	O	R	E	K	O	R	D	E	R	

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE FILC - vodoravno

adiabata, Pestalozzi, TP, oltar, Nannini, Orsk, SČ, miš, zaklad, Jimi, teta, Antena, katehet, Oven, Boljka, enota, Lož, paž, Eol, grad, narcis, VA, pašnik, Gross, limona, Paola, ris, kanvas, tripsin, dota, ričet, kojot, ED, luske, Tivat, KA, žepar, Korent, vbod, jahač, Ressel, ale, pas, nabodalo, Evgen, Ant, Babilon, žleb, Reis, amini, Patras, Sinatra, azaleja, NM, Erato, kateter, Voje, kokoš, os-amilo, aker

Geslo: **ZNANJE IN KAKOVOST - TO JE NAŠA POT V PRIHODNOST**

NAGRADNA KRIŽANKA VIDEOTEKA STOP:

Gesla, ki jih boste dobili na osenčenih in oštevilčenih mestih, pošljite na uredništvo MENGŠANA **do ponedeljka, 12. septembra '94**. Sreča bo med poslanimi pravičnimi rešitvami izbrala pet nagrajencev, ki bodo prejeli nagrade v obliki brezplačnih paketov izposoje videokaset: 1. nagrada: **7.000 SIT**, 2. in 3. nagrada: **5.000 SIT**, 4. in 5. nagrada: **3.000 SIT**.